

4

गो.वि.

॥ १ ॥

पृष्ठ

तेषांप्रमाणानि

- ६ क्षेत्रसन्निधानेकृत्यम्
- ६ पंचलिङ्गदर्शनेस्तोत्रम्
- ६ हनुमद्दर्शनम्
- ७ ज्योतिर्लिङ्गदर्शनं
- ७ लेखाऽवलोकनोर्वचारः
- ७ आचार्याऽवश्यकताविचारः
- तृतीयप्रकरणं
- ८ त्र्यंबकेश्वरमहिमविवरणं
- ८ कुशावर्ततथिविवरणम्
- ८ गोदावरीविवरणम्
- ८ त्रिसंध्याक्षेत्राविवरणम्

पृष्ठ

१ त्रिकंठकविराजितंतस्यशास्त्रार्थः

- १० कुशावर्तपदस्यार्थः
- १० गोदापदस्यार्थः
- १० तीर्थराजप्रमाणं
- ११ गोदामाहात्स्यकथनम्
- ११ गोदावरीजलगुणाः
- ११ गोदाअपूर्वरसायनम्
- १२ पितृतीर्थशब्देनगयैवोक्ता
- १२ रुद्रगया-रुद्रक्षेत्रं
- १२ एकोत्तरशतकुलोत्धारसंख्याप्रमा

णानि

अथचतुर्थप्रकरणं

॥ १ ॥

॥ श्रीगोदायात्राविवेकादर्श अनुक्रमणिका ॥

प्रारम्भ्यते.

पृष्ठ अथप्रथमप्रकरणं

१ मंगलाचरणं

१ आधारभूतवाक्यानि

१ तेषां हेतवः अभिप्रायश्च

१ तस्य संशयनिवृत्तिः

१ मूलस्थानमहिमविवरणं

द्वितीयप्रकरणं

३ यात्राऽगमनविचारः

३ अस्तादेरपवादः

३ गमने मुहूर्ताः

पृष्ठ

४ गमने चंद्रबलं

४ तत्र चंद्रावस्थाविचारः

४ सन्मुखचंद्रमाफलम्

५ गंतुकामस्य स्थितिः

५ गृहकृत्यानि-वृत्तिश्राद्धं च

५ यात्राऽधिकारलक्षणानि

५ वाहनविचारः

५ नदीपारकृत्यं

६ मध्ये गोदाप्राप्तौ मुंडनादिनकार्यं

पृ३

- २१ तेषांशास्त्रार्थाश्चविद्वद्भिर्ज्ञेयं
 २१ आद्वशब्दस्यार्थः
 २१ आद्वस्यप्रयोजनम्
 २१ आद्वेस्थलप्रशस्तिः
 २१ परगृहआद्वविचारः
 २१ तीर्थप्राप्तिदिने-वार्षिकतैर्थिकआ
 द्वविचारः
 २१ आत्वनकृतेदोषाःप्र०
 २२ आत्थप्रकाराः
 २२ विधवाकर्तृकआत्थविचारः
 २२ जीवात्पितृकआत्थविषयः
 २२ आत्थेब्राह्मणविषयः

पृ४

- २२ कालविचारश्च
 २२ आत्थेसूर्यास्तविचारः
 २२ आत्थेदेवतानियमः
 २३ तीर्थआत्थेवज्याः
 २३ आत्थेब्राह्मणाऽवश्यकता
 २३ सुवासिनोविचारः
 २३ पिंडविचारः
 २४ पिंडद्रव्याणि
 २४ आत्थेगोधूमपिष्टवर्जं
 २४ आत्थमहिमा १०१ कुलोत्थारश्च
 इतिगो० द्वितीयदिनकृत्यं
 अथमष्टप्रकरणं

पृष्ठ

१३ तीर्थविधिःयात्राप्रकरणं

१३ मुंडनविचारः

१४ नक्तोदोषाःप्रमाणानि

१४ क्षौरजीवमितृकविषयं

१४ विधवानामपिमुंडनविचारः

१५ क्षौरस्यशास्त्रार्थः

१७ अत्रैवमुंडनश्राद्धादिकार्येअवश्य

हेतवःप्रमाणानिचतेषांविद्वद्भिर्ज्ञाति

व्यंतत्र

१७ केशरक्षणेशास्त्रार्थः

१८ मंत्रस्नानविधिः

१८ प्रायश्चित्तस्यलक्षणम्

पृष्ठ

१९ नदीस्नानेमहासंकल्पःअतएवहे

माद्रिप्रयोगश्रवणम्

१८ ब्रह्मदंडविचारःसएव

१९ समस्तब्रा० दक्षिणोक्ता

१९ समेतासुदेवतादर्शनपूजनंच

१९ तर्पणप्रकारः

२० उपवासविचारः

२० तस्यशास्त्रार्थः

२० उपवासप्रतिनिधिःइतिप्रथ

मदिनेकृत्यं

अथपंचमप्रकरणं

२० तीर्थश्राद्धावश्यकृता.

पृष्ठ

अथ दशम प्रकरणं

- ४१ १ नारायणवलि विधिः
४४ २ पालाशा विधिः पर्णशरश्च
४६ ३ नागबली विवरणं

एकादश प्रकरणं

- ४७ ब्रह्मगिरि प्रदक्षिणा विधिः
४८ तस्याः प्रकाराः कथ्यन्ते
४८ पंचादिन क्रमः विधिः तन्मध्ये

प्रथम दिन कृत्यं

- ५० द्वितीय दिन कृत्यं
५३ तृतीय दिन कृत्यं
५५ चतुर्थ दिन कृत्यं

पृष्ठ

- ५५ पंचम दिन कृत्यं
५६ अथ त्रिदिन प्रदक्षिणा विधिः
५६ एकाह प्रदक्षिणा विधिः
५७ तेषां मध्ये मुख्य मुख्य तीर्थानि कथ्यं
ते द्वादश प्रकरणं
५७ सिंहस्थ महिमा विवरणं
५८ ध्वजारोपणं
५९ सिंहस्थ स्नान फलं
६० गोपूजन विधिः
६१ गोप्रार्थना मंत्राः
६२ अथ गोदान मंत्रः
६३ सौभाग्य प्राप्तिकाम वायनदानं

पृष्ठ

- २५ पंचतीर्थविवरणम्
१ गंगाद्वारं-वराहतीर्थेतेषांचरित्रंच
कारिकाक्रमेणकुःपाठतस्यशास्त्रार्थः
२ बिल्वतीर्थमहिमानं
३ नीलगंगा-नीलांबाकथानकंच
४ कणखलतीर्थप्रकरणं
५ कुशावर्तपंचमतीर्थविवरणम्
इतिगोदा०३कृत्य
अथसप्तमप्रकरणं
३१ अष्टतीर्थविवरणं
१ बल्लाळतीर्थ-करटकथानकंच
३२ स्वाराणशीतीर्थं

पृष्ठ

- ३ मणिकर्णिकाचरित्रंच
३२ ४ गंगालयाख्यानम्
३३ ५ रामलक्ष्मणःतीर्थेतिहासः
३३ ६ शालितीर्थमाहात्म्यं
३३ ७ इंद्रतीर्थविवरणं
३४ ८ कांचनतीर्थमाहात्म्यं
३५ ९ अहल्यासंगमाख्यानंइति
चतुर्थदिनकृत्यं
अथअष्टमप्रकरणं
३६ नित्ययात्राविधिः
अथनवमप्रकरणं
३७ त्रिपिंडीविधानकं

पृष्ठ

६३ घृतकुंभदानविधिः

६३ पुस्तकदानम्

६४ एकवस्त्रीविधानकं

६५ अथगोदोत्पत्तिः—संख्याप्रमाण
म् त्रयोदशप्रकरणं

६६ दशहराविधिः

६६ दशपापानि

६७ तरुयशास्त्रार्थः

६७ तत्रसंक्षिप्तप्रयोगः

६९ आर्तिक्यं

७० अथगंगास्तोत्रं

पृष्ठ

७१ प्रक्षाल्यपूजनाविधि

७२ गोदाप्रार्थनास्तोत्रं

चतुर्दशप्रकरणम्

७२ महापूजाविधानं

७३ रुद्रैकादशनीप्रकारः

७५ आर्तिक्यं (त्र्यंबकेशस्य

७६ लिंगार्चनफलं

७७ महादानानि

७७ रुद्राभिषेकफलं

गो. वि.
॥ १ ॥

करोतिमुंडनंश्राद्धंरौरवंचाधिगच्छति ॥ ९ ॥ कुशावर्तेनरस्नात्वाश्राद्धं कृत्वा
विधानतः ॥ तृप्यंतिपितरस्तस्य विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ १० ॥ हिरण्यव
स्त्रदानंचगोदानंरौप्यमेवच ॥ कुशावर्तेनरोदद्यात्तस्यश्रीरचलाभवेत् ॥ ११ ॥
त्रिकंटकेशोभमानंत्र्यंबकंनामनामतः ॥ तत्रतीर्थंकुशावर्तंत्रिपुलोकेषुदुर्लभम् ॥ १२
मात्स्ये ॥ त्र्यंबकेचाब्जकेचैवगोदासागरसंगमे ॥ सर्वत्रसुलभागोदात्रिपुस्था
नेषुदुर्लभा ॥ १३ ॥ उत्पन्नागौतमीयत्रतत्रश्रेष्ठतमास्मृता ॥ सर्वेभ्योप्यधि
कानित्यंविशेषात्सिंहगेगुरौ ॥ १४ ॥ गौतमीतीरसंस्थानांमूलस्थानंविशिष्य
ते ॥ शिवपुराणे ॥ त्रिपुरासुरपीडितदेवान्प्रतिशंकरोक्तिः ॥ १५ ॥ गोदा
वरींसमायांतुमूलस्थानेममाज्ञया ॥ सिंहस्थेदेहधारिण्योदेवतास्तत्रयांतिहि
॥ १६ ॥ तस्मात्तत्त्र्यंबकक्षेत्रंसर्वेभ्योप्यधिकंस्मृतम् ॥ सर्वत्रसमभूतैवत्र्यंबके
प्यधिकामता ॥ १७ ॥ सर्वकामप्रदाचैवनित्यंवेदेषुगीयते ॥ उत्पन्नागौतमीय
त्रयत्राहंत्र्यंबकोगिरिः ॥ १८ ॥ यत्रतीर्थंकुशावर्तं तस्मान्नातः परंगुह ॥ १९ ॥

अ०
॥ १ ॥

॥ १ ॥

श्रीमहागणपतयेनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ अथगोदाया
 त्राविवेकादर्शप्रारभ्यते ॥ विघ्नेशंप्रणिपत्यादौ त्र्यंबकेशंचगोतमीं ॥ गोदायात्रा
 विवेकारूपोऽदर्शोयंक्रियतेऽधुना ॥ १ ॥ नानानिवंधानवलोकययत्नात्श्रुतिप्रमा
 णानितथास्मृतिश्च ॥ सत्याद्रिकाशीशकलानिपाद्यस्कंदादिवाक्यानि लिखा
 मिचात्र ॥ २ ॥ वेदस्मृतिवाक्यचयैर्गोदायात्राविधिःपुराकारितः ॥ क्रियतेकि
 मितिनवीनोगोदायात्राविवेचनाऽदर्शः ॥ ३ ॥ यात्रिकान्वंचयंत्येतेनाशिकस्था
 द्विजातयः ॥ क्षौरंविधेयमत्रैव नक्षौरं त्र्यंबकेभवेत् ॥ ४ ॥ क्षौरिणांयात्रिकाणां
 चलिंगेकेशाःपतंतिहि ॥ कथयित्वैवमेवंतेयात्रिकानूलुंठयंतिच ॥ ५ ॥ एतद
 र्थेनवीनाश्चकृतास्तैरेवकारिकाः ॥ तासांविलोकनेनैवयात्रिकाःसंशयंतिच ॥
 ६ ॥ अतःसंशयनाशार्थंश्रुतिस्मृतिपुराणजः ॥ मूलभूतोवाक्यचयःसर्वोप्यत्र
 प्रकाश्यते ॥ ७ ॥ स्कंदे ॥ मूलमध्याऽवसानेषुगोदाऽलभ्याकलौयुगे ॥ मुंडनं
 तत्रकुर्याद्वितीर्थश्राद्धंविशेषतः ॥ ८ ॥ प्रमादाद्योनरोमूलंहित्वान्यत्रविशेषभाक् ॥

गो. वि.
॥ २ ॥

7

प्र ॥ ३० ॥ तीर्थत्र्यंबकमासाद्यकोनमुक्तिमुपेयिवान् ॥ तीर्थक्षेत्रांगिरिर्देवोयत्तत्
त्र्यंबकसंज्ञितं ॥ ३१ ॥ नशिवस्त्वपरोलोकेनगंगासदृशीनदी ॥ नत्र्यंबकसमं
तीर्थकापित्रह्मांडगोलके ॥ ३२ ॥ अस्यगोजीवदानांत्वंगोदेतिख्यातिमेप्यासि
॥ ३३ ॥ पाद्रे ॥ गोशब्दोदृष्टिवाचीस्यात्ज्ञानदृष्टिप्रदायकः ॥ गौतमीसर्व
मुनिभिर्गोदेतिपरिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ अतःसिंहस्थितेर्जीवेगोदापरमदुर्लभा ॥
सर्वत्रैवमहाराजत्र्यंबकेतुविशेषतः ॥ ३५ ॥ श्रीरामंप्रतिक्वाश्यपोक्ति ॥ सिंह
स्थितेसुरगुरौदुर्लभंगौतमीजलम् ॥ यत्रकुत्रापिराजेंद्रकुशावर्तेविशेषतः ॥ ३६ ॥
यस्तत्रकुरुतेश्राद्धंतर्पणंब्रम्हभोजनं ॥ कपिलादानसंयुक्तंतस्य पुण्यमनंतकम्
॥ ३७ ॥ अन्यच्च ॥ सिंहस्थितेसुरगुरौत्र्यंबकंयस्तुपश्यति ॥ नापुत्रीनाधनी
रोगीसप्तजन्मसुजायते ॥ ३८ ॥ कुशावर्तेचयस्त्रानंश्राद्धंचकुरुतेनरः ॥ सप्तज
न्मसुदौर्भाग्यंभयंतस्यनजायते ॥ ३९ ॥ त्र्यंबकेत्र्यंबकंतीर्थलिंगंत्र्यंबकसंज्ञित
म् ॥ त्र्यंबकाद्रिस्त्र्यंबकश्चपंचगुल्यानियोगिनां ॥ ४० ॥ तस्मात्त्र्यंबकएवेषादु

१. गौतमस्य

अ०

॥ १ ॥

॥ २ ॥

निर्णयसिंधौ ॥ सत्याद्रेश्चोद्भवोयत्रयत्रगोदावरीनदी ॥ कृत्स्नायांहिपृथिव्यां
तुसप्रदेशोतिपावनः ॥ २० ॥ सत्यस्यप्रथमोमूर्धाब्रह्माद्रिरिति विश्रुतः ॥ यत्र
गोदासमुद्भूतासर्वपापप्रणाशिनी ॥ २१ ॥ दृश्यतेसौगिरितिवस्तुतो नगिरि
स्त्वयम् ॥ ब्रम्हणसिद्धिदातृत्वात्ब्रम्हविद्याप्रवर्तनात् ॥ २२ ॥ ब्रम्हस्फुर्ति
प्रभावाच्चततो ब्रम्हगिरिस्त्विति ॥ २३ ॥ त्रयाणांगुणदेवानानयनात्त्र्यंबका
भिधः ॥ त्रिमुर्तिमुख्यभूतत्वात्त्रिमूर्त्त्वाच्चत्र्यंबकः ॥ २४ ॥ त्र्यंबकोमृत्यु
भीतानाममरत्वेककारणम् ॥ नकैलासपरश्रेयान्नमेरुर्नहिमालयः ॥ २५ ॥ न
काशीनपरंक्षेत्रम्यथाब्रम्हगिरिप्रियः ॥ अत्राहंप्रिययासार्धकल्पकोटिशतेष्वपि
॥ २६ ॥ वसामिसततंस्कंदलोकानांहितकाम्यया ॥ सर्वतीर्थमयीगोदासर्व
देवमयःशिवः ॥ २७ ॥ उभयात्मकमोतादिकुशावर्तमतोऽधिकम् ॥ २८ ॥ कुनाम्ना
पार्थिवीवृत्तिस्तांतनूकुरुतेतुयः ॥ बोधस्तमावर्तयेद्यत्कुशावर्तमतोविदुः ॥ २९ ॥
त्र्यंबकक्षेत्रराजोयमत्र्यंबकोयत्रशैलराट् ॥ त्र्यंबकारुयंत्रलिंगंतत्रसर्वप्रातिष्ठित

गो. वि.
॥ ३ ॥

8

श्रीविघ्नराजाय नमः ॥ अथ यात्रागमनविचारः ॥ श्रीगोदायात्रायां अस्तादेरप
वदाः ॥ त्रिस्थलीसेतौ वायवीये ॥ गोदावर्यां गयायां च श्रीशैले गृहणद्वये ॥ सु
रासुरगुरुणां च मौढ्यदोषो न विद्यते ॥ १ ॥ तत्र ललः ॥ उपप्लवेसी तलभानुभा
न्वोरधौ दये वैकपिलारुख्यषष्ठ्यां ॥ सुरासुरे ज्यास्तमये पितृतीर्थयात्राविधिः संक्रमणे च
शस्तः ॥ २ ॥ कालतत्त्वावेकग्रंथे ॥ मलमासः सिंहगुरुरस्तश्च गुरुशुक्रयोः ॥
गोदायात्राविधावेतेन दोषजनकाः किल ॥ ३ ॥ त्रिस्थलीसेतौ ॥ अधिमासे च
जन्मर्क्षे अस्ते च गुरुशुक्रयोः ॥ तीर्थयात्रानकर्तव्या गघा गोदावरीं विना ॥ ४ ॥
पुष्करादिषु तीर्थेषु गंगाद्यासु सारित्सु च ॥ सर्वे विधिनिषेधास्युः गयां गोदावरीं स्मृते
॥ ५ ॥ निर्णयसिंधौ ॥ गुरुभार्गवयोर्मौढ्ये पौषमासे मलिम्लुन्वे ॥ नातीतः पितृ
मेधस्यात् गयां गोदावरीं विना ॥ ६ ॥ ॥ इति अस्तादिविचारः ॥ अथ ग
गमने मुहूर्ताः ॥ ज्योतिःसारे ॥ हस्ते दुर्मैत्रश्रवणाश्वितीष्वपौष्णश्रविष्ठा च पु
नर्वसुश्च ॥ प्रोक्तानि धिष्ण्यानि नवप्रयाणे त्यक्त्वा त्रिपंचादिन सप्तताराः ॥ ७ ॥

अ.
॥ २ ॥

॥ ३ ॥

लभांसरितांवरा ॥ अब्जकेसिंधूसंगेचसर्वत्रमुलभापिहि ॥ ४१ ॥ समुद्रपर्वत
द्वीपतरुगुल्मलतादिभिः ॥ नभारस्याभ्युवस्तादृक्त्र्यंबकाऽभजतोयथा ॥ ४२ ॥
एवंस्कंदंप्रतिशंकरोक्तिः ॥ त्र्यंबकादपिसत्तीर्थमस्तिमुक्तिप्रदंपरं ॥ इतियेषां
मतिस्तेवैचांडालाब्रह्मजाऽतयः ॥ ४३ ॥ येषांजन्मसहस्रेषुभोग्यानिरय
यातना ॥ तेहित्वात्र्यंबकंदूरेसत्तीर्थमामनंतिहि ॥ ४४ ॥ येषांक्षीणानिपापा
निचरमंजन्मचोत्तमम् ॥ तेत्र्यंबकंसमाश्रित्यस्वस्थादेहंत्यजंतिहि ॥ ४५ ॥
नत्र्यंबकाद्रेरपरंमुपीठंनत्र्यंबकाद्रेरपरंमुतीर्थं ॥ नत्र्यंबकेशादपरंहिलिंगंनत्र्यं
बकान्मुक्तिपदंपरचं ॥ ४६ ॥ इत्थंश्रुतिस्मृतिन्यायैःत्र्यंबकेत्र्यंबकरवयं ॥
देहांतितारकंब्रह्मप्रणवाख्यमुपादिशत् ॥ ४७ ॥ मोचयेदागुपापेभ्योजंतू
नत्र्यंबकवासिनः ॥ अतोविमुक्तिदक्षेत्रमूत्रिसंध्याख्यमिदंध्रुवम् ॥ ४८ ॥ इति
स्कांदेवचनैजातंविस्तरस्तत्रैवदृष्टव्यः ॥ ॥ इतिश्रीगोदायात्राविदेकादशंमू
लस्थानमहिमविवरणप्रथमप्रकरणं ॥ १ ॥ ॥ श्रीहरीहरार्पणमस्तु ॥ ९ ॥

गो. वि.
॥ ४॥

9

फलानि ॥ प्रवासस्थे प्रवासत्वं नष्टे हानिश्च जायते ॥ मृतावस्थेन चंद्रेण गतस्य मरणं भवेत् ॥ १७ ॥ जयावस्थे जयं विद्यात् हसिते हास्यमेव च ॥ रतावस्थेन चंद्रेण गतोराज्यं रिहा भवेत् ॥ १८ ॥ क्रीडावस्थे भवेत् क्रीडाः सुप्तेशोकविनिर्दिशेत् ॥ भुक्तावस्थेन चंद्रेण सौख्यभोगमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ ज्वारिते च ज्वरं विद्यात् कं पिते कं पमेव च ॥ सुस्थिते सोत्थितः कर्ता सर्वकार्यार्थसाधकः ॥ २० ॥ करणभरणदोषवारसंक्रातिदोषंकुतिथिकुलिकदोषं यामयामार्धदोषं ॥ कुजशनिरविदोषं राहुकेत्वादिदोषं हरातिसकलदोषं चंद्रमासमुखस्यात् ॥ सर्वौ गगनमयस्थे मूर्तो भिजितस्तथा ॥ नाशं तिसकलां दोषांश्च क्रमादायमाधवः ॥ २२ ॥ उपः कालेन गर्गस्याच्छकुनेन बृहस्पतिः ॥ अंगिरामनसोत्साहविप्रवाक्यजनादनः ॥ २३ ॥ लप्ते चंद्रे वापि वर्गोत्तमस्थे यात्रा प्रोक्ता वांछितार्थैकदात्री ॥ अंभोराशौ वातदशे प्रशस्तं नौकाया नं सर्वसिद्धिप्रदायी ॥ २४ ॥ वसंतराजः ॥ जाते विरुत्वेशकुने ध्वनी नो व्यावृत्य कृत्वा करपादशौचम् ॥ आचम्य च क्षरितरोरधस्तात् तिष्ठन् प्रपश्येच्छकुनांतराणि ॥ २५ ॥

अ०
॥ २ ॥

॥ ४ ॥

रोहिणी ज्युत्तराचित्रामूलमार्द्रातथैव च ॥ पाढोत्तराभाद्रविश्वेप्रयाणे मध्यमस्मृ-
 ताः ॥ ८ ॥ पूर्वात्रयमघाज्येष्टाभरणीजन्मकृत्तिकासार्पस्वातिविशाखाश्रवण-
 नेपरिवर्जयेत् ॥ ९ ॥ अत्रपद्येत्याज्यघटिकाः ॥ एकाविंशतयोग्रेस्तुभरण्याः सप्त-
 नाडिकाः ॥ एकादशमघायाश्चित्रिपूर्वाणांचषोडश ॥ १० ॥ विशाखासार्पचि-
 त्राणारौद्रस्वात्योश्चतुर्दश ॥ आद्यास्तुघटिकात्याज्याः शेषांशे गमनं शुभं ॥ ११ ॥
 अथ गमने चंद्रवलम् ॥ आद्यचंद्रश्रियं कुर्यात्मानस्तेषां द्वितीयके ॥ तृतेये धन-
 संपत्तिश्चतुर्थे कलहागमः ॥ १२ ॥ पंचमे ज्ञानवृद्धिश्च षष्ठे संपत्तिरुत्तमा ॥ सप्त-
 मे राजसन्मानश्चाष्टमे मरणं ध्रुवं ॥ १३ ॥ नवमे धर्मलाभश्च दशमे मानसे वितम् ॥
 एकादशे सर्वलाभो द्वादशे हानिरेव च ॥ १४ ॥ मेषे च सिंहधनपूर्वभागे वृषे च कन्या-
 मकरे च याम्ये ॥ तुले च कुंभे मिथुने प्रतीच्यां कर्कां लिमीने विधुरुत्तरस्याम् ॥ १५ ॥
 अथ चंद्रावस्थाविचारः ॥ प्रवासनघ्नां रुयमता जयाख्या हास्यारतिक्रीडितसुप्त-
 भुक्ताः ॥ ज्वराब्ध्या कं पितसोत्थिताश्च द्विषट्कसंज्ञाहिमगोरवस्था ॥ १६ ॥ तेषां

गो. वि.
॥५॥

10

गौडनिबंधगौतमः ॥ तीर्थयात्रासमारंभेतीर्थात्प्रत्यागमेपिच ॥ वृत्तिश्राव्यं
प्रवृत्तीतवत्सर्पिसमन्विम् ॥ ३६ ॥ वृद्धिपदंतत्त्वमार्थम् ॥ वायवीये ॥ गोदां
गंतुंचोद्यतस्तुश्राद्धं कृत्वाविधानतः ॥ विधायकार्पटीवेषं ग्रामं कृत्वा प्रदाक्षिणं ॥
॥ २७ ॥ ततो ग्रामांतरंगत्वा ॥ श्राव्यशेषस्य भोजनम् ॥ ३८ ॥ पाद्ये तु ॥
रूहान्निसर्तुकामेन त्र्यंबकं गंतुचेतसा ॥ सर्वान्पितृन्समुच्चार्य श्राव्यं पिंडविवर्जि
तम् ॥ ३९ ॥ कर्तव्यं नृपशार्दूलततो द्रव्यसमर्पणम् ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु इमं
मंत्रमुदीरयेत् ॥ ४० ॥ अयमात्मेति च द्रव्यं वस्त्रपात्रसमन्वितम् ॥ अनेन मम
भावेन त्र्यंबकप्रीयतामिति ॥ ४१ ॥ इमं भंत्रं समुच्चार्य त्र्यंबकेशं प्रणम्य च ॥ व
ह्निगांकांचनं स्पृष्ट्वा प्रयाणं च समाचरेत् ॥ ४२ ॥ निर्णयसिधौ ॥ साग्नेः सपत्नि
कस्यैव यात्राऽधिकारः ॥ निरग्नेस्तु अपत्निकस्यापि ॥ स्त्रियास्तु पुत्रादिसंमत्यै
व ॥ सधवायास्तु भर्त्रा मिहैव ॥ अथ वाहनविचारः ॥ पश्चात्तु व्रजतः पूंसः पूर्ण
यात्राफलं भवेत् ॥ यानेन व्रजतः पूंसः एकभागप्रकीर्तितः ॥ ४३ ॥ वाहनारुढः

अ०
॥ २ ॥

॥ ५ ॥

तथ च अष्टिषेर्णिः ॥ यदा पशुकुनं पश्येद्विपरितमुपस्थितं ॥ ॥ स घृतं कांचनं द
त्वानिर्विशंकः सुखं व्रजेत् ॥ २६ ॥ एते मुहूर्ताः ॥ पादौ ॥ यरयजन्मसहस्राणां
पुण्यं भवति संचितं ॥ तस्यैव त्र्यंबकं गंतुं बुद्धिर्भवतु नान्यथा ॥ २७ ॥ त्र्यंबकं प्रति
यास्यामि दं भास्त्रोभात्प्रमादतः ॥ ये वंदति नरो राजन्तेषां पुण्यफलं श्रुणु ॥ २८ ॥
अष्टौ वर्षसहस्राणि तथा वर्षशतानि च ॥ सुरलोके सुखं भुक्त्वा पश्चात्प्राप्तिमहीतले
॥ २९ ॥ स द्विजन्मसंप्राप्य धनधान्यसमन्वितः ॥ त्र्यंबकं क्षेत्रमायां तिततो
मुक्तिमुपैति च ॥ ३० ॥ त्र्यंबकं गंतुं कामस्य यमो मुंचति पूर्वजान् ॥ नाना नरक
संधेषु पतितानपि कोटिशः ॥ ३१ ॥ निर्णये ॥ यात्रां गंतुं मुद्यतस्य गृहे कृत्यं वदा
म्यहम् ॥ तीर्थयात्राचिकीर्षु प्राक् विधायोपोषणं गृहे ॥ ३२ ॥ गणेशं च पितृन्
विप्रान् साधुन् शक्त्या प्रपज्य च ॥ कृतपारणको लृष्टो गच्छेन्नियमधूक् पुनः ॥ ३३ ॥
आगत्याभ्यर्च्य पितृन् यथोक्तफलभाक् भवेत् ॥ उपोष्य रजनीमैकां प्रातः श्राद्धं
विधाय च ॥ ३४ ॥ गणेशं वा ह्यष्टान् जन्तुनां भुक्त्वा प्रसिद्धतनून् सुधीः ॥ ३५ ॥

गो. वि
॥ ६ ॥

११

तो ॥ प्रभातखंडे ॥ यश्चाब्दंकारयेच्छतयातीर्थयात्रानरेश्वरः ॥ स्वकीयद्र-यदा
नाभ्यांतरयपुण्यंचतुर्गुणं ॥ ४८ ॥ अयतीर्थप्राप्तौ ॥ प्रभातखंडे ॥ यानानि
नुपरित्यज्यभाट्यंपादचरैः नरैः ॥ लुठित्वालोठनीतत्रकृत्वाकार्पटिकाऽवृत्ती ॥
॥ ४९ ॥ कृत्वेतिगृहान्निर्गमसमयेअकरणेदं ॥ पादौ ॥ शिखराणिसमालोक्य
पंचलिंगानितानिहि ॥ प्रणमेद्वंद्वद्धूमैस्तोत्रमेतदुदीरयेत् ॥ ५० ॥ अथस्तो
त्रम् ॥ लिंगानिपंचतव शंकरदुर्भानि ब्रह्मेन्द्रावेष्णुवरुणार्कनिशेश्वराणां ॥
विस्फार्यलोचनयुगंपुरतःसमंतात् पश्याम्यहंतदखिलंतवयत्प्रसादात् १ ॥ किं
किंकृतंसुकृतीभिर्ममपर्वजैर्वापुण्यंभविष्यतिनशंकरवेदिलोके ॥ येनातुरोभवभुजं
मवेष्टितोहंतवत्पंचलिंगानिचयंहिविलोकयामि ॥ २ ॥ धन्योमदीयजनकोज्जन
नीचधन्याधन्यंकुलंचसकलंममजन्मधन्यं ॥ यन्मातृगर्भनरकार्णवजायमानो
प्यालोकयामिभवतःशिखराणिपंच ॥ ३ ॥ इतिब्रह्मगिरेःस्तोत्रंपठित्वाप्रणमे
त्पुनः ॥ हनूमंतंनमस्कृत्यपूर्वद्वारेणमानवः ॥ ५१ ॥ ज्योतिर्मयस्यलिंगस्यप्रा

अ०
॥

॥

पादयद्वौभागौचप्रकीर्तितौ ॥ उपाननूपादस्यभागत्रयमुदाहृतम् ॥४४॥
 रकादे ॥ द्विर्भोजनंतृतीयांशंहरस्तीर्थफलस्यच ॥ वाणिज्यंत्रीस्तथाभागात्तुहं
 तिसर्वप्रतिग्रहः ॥ ४५ ॥ पादो ॥ मार्गकस्यापिनग्रात्यंतृणकाष्ठजलादिकं ॥
 ब्रह्मचर्यं दयाचैव सर्वत्र परिकीर्तितः ॥ ४६ ॥ निर्णयासिंधौ ॥ मार्गोऽतरानादिप्रा
 क्षोस्नानादिपरपारतः ॥ अर्वागेवसरस्वत्याएषमार्गगतोविधिः ॥ ४७ ॥ गव
 म् ॥ त्र्यंबकयात्रार्थीनामध्येमार्गगोदाप्राक्षोमुडनादि नकार्यं ॥ अधुनिकः ना
 शिकपुष्यरतंभादिगोदावरीतीरवासिनोविप्राः ॥ अत्रैव मुंडनश्राद्धादिकर्तुं नि
 र्दघ्नंति तदसत् ॥ वृतः ॥ स्वादे ॥ श्लो० ॥ उल्लंघ्यगौतमीगंगांतीर्थानन्यानि
 सेवते ॥ सयातिनरकंघोरंयावदाभूतसुखदम् ॥ ४७ ॥ अनेनवचनेनगोदामु
 ल्लंघ्यगोदाव्यतिरिक्ततीर्थगमनेनरकः ॥ नतुगंगामुल्लंघ्यमूलस्थानगमनेनरक
 इतिनिष्कर्षः ॥ लोकेपि ॥ प्रतिष्ठानपुष्यस्तंभपंचवट्यादिक्षेत्रवासिनःशिष्टाः
 स्वानिकटवर्तिनीं गंगामुल्लंघ्य तत्र तीर्थंतिदिनकृत्वैव त्र्यंबकं कमेत्यतीर्थयात्रां कुर्वे

गो. वि.

॥ ७ ॥

12

शजैर्यस्मैलखोदत्तः तंदूरी कृत्य अन्यः पुरोहितः कृतश्चेत् अधः पातो भवति ॥ ६० ॥
स्वपैतृककुलोद्भवैः प्रथममत्रयात्रा गतैर्वितीर्णमवलोकयेद्वनवमेवलं स्वचक्रं ॥ क
दापिदापिकस्य चित्रखरुपत्रमत्रानयेत् सजातिजगतीसुराऽथ हपरोनभूयादपि ॥
॥ ६१ ॥ यानस्थितौ सारथिनः प्रलोभात् स्वचाटुवादैः परिमोहयन्ति ॥ स्वस्वा
मिगेहं च नयन्ति तच्च विप्राऽपमानादपि वर्जनोयम् ॥ ६२ ॥ ननिःसरतिलेखश्चेत्
पितृणां यात्रिकैस्तदा ॥ प्रथमं मीलितो यश्च माननीयः स वै द्विजः ॥ ६३ ॥ सेतौ ॥
येषु तीर्थेषु ये देवः येषु तीर्थेषु ये द्विजः ॥ येषु तीर्थेषु यत्तोयं विचिकित्सेन्न तन्न तु ॥ ६४ ॥
॥ पादमे ॥ ब्राम्हणान्नपरीक्षेत तीर्थक्षेत्रनिवासिनः ॥ त एव गुरवः कार्यार्थं र्थया
त्राविधौ गुह ॥ ६५ ॥ त्र्यंबकस्था द्विजाः सर्वे त्र्यंबका एव केवलम् ॥ तेषां चैवाप
मानेन त्र्यंबकश्चापमानितः ॥ ६६ ॥ अत एव ॥ विशेषतो गौतमधाम संस्थाः
संमाननीयाश्च समर्चनीयः ॥ शिष्टा अशिष्टा इति नैव मृग्यातत्पूजनात् नृप्यति गौत
मो मुनिः ॥ ६७ ॥ त्र्यंबकस्थं जलं ब्रह्मदृषदो ब्रह्मरूपिणः ॥ विप्रास्तु ब्रह्मरू

अ०

॥ २ ॥

॥ ५ ॥

सादंप्रणमेत्पुनः ॥ ततःशिखरमालोक्यदेवदेवस्यसद्गनः ॥ ५२ ॥ यदाऽलोक
 यतानृणांसित्वयःस्युःपदेपदे ॥ ध्वजंवायोभिपश्येच्चसविशुत्वःसदानरः ॥ ५३ ॥
 देहलींप्रणमेदेवंनस्पृशेत्तांपदाकदा ॥ ५४ ॥ त्र्यंबकक्षेत्रराजोऽयंत्र्यंबकोयत्र
 शैलराट् ॥ त्र्यंबकाऽख्यंयत्रालिंगंतत्रसर्वंप्रतिष्ठितं ॥ ५५ ॥ तत्केवलंहेनिलयं
 गिरिजाप्रियस्ययत्रस्वयंत्रिभुवनैकपतिःस्वशक्त्या ॥ श्रीत्र्यंबकःसकलकाम
 निदानभूतस्तत्धूलिदर्शनमनेनपुराविधेयं ॥ ५६ ॥ आसीद्वाचववर्णनायसुक
 विःश्रीवाल्मीकीभूतलेख्यासोप्यासतथान्यदैवतगुणान्वक्तुंसमस्तान्यपि ॥ श्री
 मत्कृष्णकथांमृतंनिगदितुंव्यासात्मजोपिक्षमः ॥ श्रीमत्त्र्यंबकराजदर्शनफलंवक्तुं
 नकोपिक्षमः ॥ ५७ ॥ त्र्यंबकयनमस्तुभ्यंकुशावर्तंततोन्नजन् ॥ कुशावर्तनम
 स्कृत्यंततोगुरुगृहव्रजेत् ॥ ५८ ॥ अथलेखाऽवलोकनेविचारः ॥ ॥ दान
 हिरावल्यां प्रभासखंडीये ॥ येभूर्वपूजिताविप्राःपूजिताप्रपितामहै ॥ तान्निराकृ
 त्यचान्येषुददध्वकंपतयधः ॥ ५९ ॥ अथएकमस्मैपूर्वलेखोदत्तःअथवास्ववं

गो. वि.
॥ ८ ॥

23

द्रोग्रहणांभानुरेवच ॥ देवानांचयथाविष्णुर्योगिनांशंकरोयथा ॥ ४ ॥ नदीनांच
यथागंगायथारामोन्मेषुच ॥ वरः पूज्यतमोमान्यः सर्वतो ब्रह्मावित्तमाः ॥ ५ ॥ तथे
दं त्र्यंबकक्षेत्रं सर्वक्षेत्रेषु कथ्यते ॥ भुक्तिदं मुक्तिदं चैव सर्वदुःखविनाशकृत् ॥ ६ ॥
ब्रम्हहामुच्यते पापात् अन्येषां तत्र का कथा ॥ एकतः सर्वतीर्थानि त्र्यंबकक्षेत्रमेकतः
॥ ७ ॥ तुल्या तोलयत्वा ता त्र्यंबकं तु विशिष्यते ॥ पादौ ॥ आसीत् पुरा कृतयु
गेश्वेतो नाम महीपतिः ॥ शिवभक्तः शिवप्राणः शिवध्यानरतः सदा ॥ ८ ॥ सक
दाचित् ब्रजन् मार्गे तीर्थयात्रेच्छया नृपः ॥ नंदिनं वीक्ष्य प्रच्छतीर्थानि विविधा
नि च ॥ ९ ॥ त्र्यंबकक्षेत्रमाहात्म्यं प्रच्छ च विशेषतः ॥ नंदिकेश उवाच ॥ उत्प
न्ना गौतमी यत्र यत्रास्ते त्र्यंबको गिरिः ॥ यत्र तीर्थं कुशावर्तं तस्मान्नातः परं नृप ॥
॥ ११ ॥ ब्रम्हाद्रिस्त्र्यंबको त्येष भूमिगो न च पार्थिवः ॥ चिन्मयोऽपि चिदानंदं
वितनोति तनुत्यजां ॥ १२ ॥ अनेकजन्मसाहस्रैः पुण्याचारतपोव्रतम् ॥ क्षीणा
युषां निवासस्यात् त्र्यंबके निमिषार्धकम् ॥ १३ ॥ त्रयीमयत्वात् त्रिसुराधिप

अ०
॥ ३ ॥

॥ ८ ॥

पास्तेव्यंबकेशत्रसादतः ॥ ६८ ॥ महापातकभोक्तृणां दुष्टिनां शिवांतथा ॥
 हिंसकानां पिशाचादीग्रस्तानां पापकारिणां ॥ ६९ ॥ पापरूपतद्वन्न हि किल वि-
 पहंति निश्चितं ॥ व्यंबकादपरः कोऽन्यो भवे जीरयितुं क्षमः ॥ ७० ॥ ब्रम्हणा
 नां स्वरूपेण स्वयं जीरयते शिवः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्ननतत्रान्यान् पूजयेत् द्विजान्
 ॥ ७१ ॥ तैरेव विहितं कर्म व्यंगमप्यंगसंयुतम् ॥ तेषां पूजाविधानेन व्यंबकः पू-
 जितो भवेत् ॥ ७२ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥

॥ इति श्रीमद्गोदायात्राविवेकाऽदर्शो द्वितीयप्रकरणं ॥ २ ॥

॥ श्रीसांवसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ श्रीगणेशं वंदे ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि माहात्म्यं व्यंबकस्य च ॥ कुशावतारस्य
 तीर्थस्य गोदावर्यास्तथैव च ॥ १ ॥ व्यंबकक्षेत्रमाहात्म्यं वक्तुं शक्नो न कश्चन ॥ स्वर्गे
 मर्त्ये च पातालसिद्धिक्षेत्राणि सन्ति हि ॥ २ ॥ व्यंबकक्षेत्रसदृशं न तथापि विलो-
 क्ये ॥ ३ ॥ ग्रथामेकैर्गौराणां सरसां सागरो यथा ॥ ३ ॥ नक्षत्राणां यथा च

वकेसमुत्पन्नागोदाकृतयुगसमाप्तिपर्यंतं अत्रैवास्थिता किं ॥ त्रिकंठकेतिनाशिक
 स्य नाम त्रेतायुगेन तु कृतयुगे ॥ कृते तत्र गता चेत्तपद्मनगरविराजितेति वाच्यम् ॥
 त्रेतायां ॥ रामेण खरदूषणत्रिशिराश्च त्रयः कंठकाः क्षुद्रशत्रवः नाशिता यत्र तत्र त्रि
 कंठकं ॥ तन्नामकेतव्रतेषां त्रयाणां वधात् त्रिविधस्थानं ॥ (तिवधेति) लोके व्यवहा
 रः ॥ तस्मात् विरोधपरिहाराय त्रिकंठकपदं त्रिशूलवाच्यैव ग्राह्यम् ॥ अत एव ॥ पादुमे
 भगवता व्यासेन त्र्यंबकक्षेत्रे तस्या प्रवाहविराजिता उक्ता ॥ वक्ष्यमाणवचनैः श्वे
 तराजं प्रति नंदिकेशवचनं ॥ अंतर्धाने गते शंभौ कुशावर्तान्महानदी ॥ शरच्चंद्रम
 रोच्याभाप्रवाहैः सागरं ययौ ॥ १९ ॥ इत्यनेन त्र्यंबकेतद्विराजनं अर्थात् सिद्धं ॥
 कुशावर्तान्महानदी इति वचनेन कुशावर्तावधेः परं महानदी त्वव्यवहारः ॥ कूर्मे ॥
 नर्मदायां कुशावर्ते गोदावर्यां विशेषतः ॥ येषु श्राव्यं तृप्तिकरं अनंतफलदं स्मृतम्
 ॥ २० ॥ किंच त्रिस्थली सैतौ सामान्यप्रघट्टके ॥ नर्मदायां कुशावर्ते श्रीशैले भ
 र्गणके ॥ गंगाद्वारे प्रभासे च बिल्वके नीलपर्वते ॥ २१ ॥ केदारे फल्गुतीर्थे च गोदाव

त्वात्त्रिमस्तकत्वात्त्रिगुणैक्षणत्वात् ॥ त्रिलोकनाथस्त्रिपदाभिधानाद्यस्यं च
 कोवेदशिरःसुरुढः ॥ १४ ॥ अगस्तिनामहातीर्थगणनाउक्तातन्मध्ये त्र्यंबकमेव
 गणितं न तु नाशिकं ॥ काशीखण्डेष्टाध्याये ॥ १५ ॥ कांचीचत्र्यंबकं चैव सप्तगो-
 दावरीतटं ॥ सरस्वतीसिंधुसंगो गंगासागरसंगमः ॥ १६ ॥ अतएव पादमे ॥
 कुशावर्तमाहातीर्थरूपं यच्चिद्रसोज्ज्वलम् ॥ तेस्मात्तः चिन्मयो भूत्वारूपवान् शिव
 येव सः ॥ १७ ॥ त्रिकंटकेशोभमानं त्र्यंबकं नामनामतः ॥ तत्र तीर्थं कुशावर्तं त्रि-
 पुलोकेषु दुर्लभं ॥ १८ ॥ इत्यत्र ॥ त्रिकंटके त्रिशूले एवं च त्रिशूलाधिकरणं त्र्यंब-
 कक्षेत्रमिति ज्ञेयं ॥ त्रिकंटकविराजितेत्यत्र त्रिशूलेन विराजिता इत्येवार्थः ॥ पृ-
 वचनेन एकवाक्यतासिद्धेः त्रिकंटकशब्दस्त्रिशूलवाचि काशीखण्डालिंगपुराणाद्रा-
 प्रासिद्धः ॥ केचित्तु ॥ त्रेतायां तु त्रिकंटकं ॥ इति वचनेन त्रिकंटके विराजिता ना-
 शिके विराजितः न तु त्र्यंबके ॥ इति तत्रार्थमाहुः तेषां तु त्रिकंटकेशोभमानमिति व-
 चनविरोधः स्पष्ट एव ॥ किंच ॥ तादृशार्थकत्रिकंटकपदांगीकारेऽपि कृतयुगे ॥ त्र्यं-

गो.वि
॥१०॥

25

चतुष्कोणं भवेत्तीर्थं षट्कोणं स्तीर्थं राडयम् ॥ २९ ॥ दशपंचधनुः प्रमाणमूर्ध्वम
वनौषष्टिधनूषिविस्तृतं ॥ परिवृत्य कुशेन निर्मितं मुनिना गौतमशर्मणा हियत् ॥
॥ ३० ॥ इदं कुशावर्तमतीव दुर्लभं पुणैरगम्यैरिह भूपलभ्यते ॥ आयुर्विधातुर्यदि
लभ्यते क्वचित् वत्काणि शेषस्य तथाप्यमुष्य ॥ ३१ ॥ वक्तुं न शक्यो महिमा मया ते
तथापि किंचित् प्रवदामि तुभ्यम् ॥ ३२ ॥ षष्टिवर्षं सहस्राणि वाराणस्यांतपःकृतं
॥ तत्रैव मरणं प्राप्य नरो यत्फलमाप्नुयात् ॥ तत्फलं स्नानमात्रेण कुशावर्तस्य लभ्य
ते ॥ ३३ ॥ आत्मभारसुवर्णस्य दानं दत्त्वारविग्रहे कुरुक्षेत्रे प्रयागे च यो लक्षं कुरु
ते नरः ॥ स यत्फलमवाप्नोति कुशावर्तस्मृते हितत् ॥ ३४ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान्
कुशावर्तस्य वंदनात् ॥ आधिव्याधिग्रहग्रस्तो नरो मुच्येत मज्जनात् ॥ ३५ ॥ दा
रिद्रयपीडितो यस्तु स्मरणादपि मुच्यते ॥ ३६ ॥ कुशावर्ते जलावर्ते क्षणातिष्ठतयो
नरः ॥ संसारसागरावर्ते न स वर्तेत कर्हि चेत् ॥ ३७ ॥ आर्यावर्तात् कुशावर्तं वारिष्ठ
मिह मन्यते ॥ आर्ययाति कुशावर्ते कुशावर्ते न कुत्रचित् ॥ ३८ ॥ कुशावर्तं निमग्ना

अ०
॥३॥

॥१०॥

यौहिमालये ॥ एवमादिपुतीर्थेषुश्राव्यतातिकरस्मृतं ॥ २२ ॥ आचारदर्प
 णेतु ॥ गंगाद्वारेप्रयागेचगंगासागरसंगमे ॥ कुशावर्तेचगोदायांबिल्वकेनीलपर्व
 ते ॥ २३ ॥ कण्वाश्रमेचकौशिक्यांवाराणस्यांघटाश्रमे ॥ एतेषुपितृतीर्थेषुश्रा
 व्यमानंत्यमश्नुते ॥ २४ ॥ इत्यादिवचनेषुकुशावर्तगोदयोःप्रथमगणनयाभेदोद
 शितः ॥ कुशावर्तपदस्यार्थः ॥ कुनाम्नापार्थिवीवृत्तिस्तांतनूकरुतेतुयः ॥ बोध
 रतमावर्तयेद्यत्कुशावर्तमतोविदुः ॥ २५ ॥ शोतनूकरणेधानुःकुंश्यति नाशय
 तियोबोधःज्ञानंतदावर्तयतियत्तत्कुशावर्तम् ॥ तीर्थपदस्यार्थः ॥ तल्लवनतरण
 योःतीर्थतेनेनेतितीर्थम् ॥ तीर्थश्राद्धाध्वरक्षेत्रपापनारीरजःसुच ॥ अवतारापे
 जुष्ठांबुपात्रोध्यायनंत्रिषु ॥ २६ ॥ इतिमेदिनी ॥ अमरसिंहोपि ॥ निपानाग
 पयोस्तीर्थमूषिजुष्टजलेगुरौ ॥ २७ ॥ गोदापदस्यार्थः ॥ गाज्ञानंददातिसागो
 दा ॥ गौः गौतमधनाःजोवदानंददातिवागोदा ॥ गोदावरीत्यत्रधानोर्वनिप् ॥
 वनोरचेतिद्विपूरकारौ ॥ २८ ॥ पादौ ॥ कुशावर्ततीर्थराजंमाहुःसर्वमहर्षयः ॥

गो. वि
॥ ११॥

26

ज्ञानस्यकारणम् ॥ ४८ ॥ गच्छन्तिष्ठन्जपन्व्यायन्भुंजन्जाग्रन्श्वसन्वद-
न् ॥ यत्स्मरेत्सततंगंगांसहिमुच्येतबंधनात् ॥ ४९ ॥ गंगास्नानार्थमुद्युक्तो
मध्येमार्गमृतोयदि ॥ गंगास्नानफलंसोपिनवाप्नोतिनसंशयः ॥ ५० ॥ क-
न्यादानेनयत्पुण्यंयत्पुण्यंगोत्रदानतः ॥ तत्पुण्यस्याच्छतगुणंगंगागंडूपपानतः
॥ ५१ ॥ चांद्रयणसहस्रेणयत्पुण्यंस्याज्जनादिन ॥ ततोऽधिकफलंगंगाऽमृतपा-
नादवाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ तीर्थेदुशेखरे ॥ गंगायांमौसलस्नानंप्राजापत्यसमंभवे-
त् ॥ गंगातीरेकृतंपापंगंगास्नानेननश्यति ॥ ५३ ॥ मरीचिः ॥ भूमिष्ठमु-
वृंतवापिशीतमुष्णमथापिवा ॥ गांगंपयःपुनात्येवपापमामरणांतिकम् ॥ ५४ ॥
॥ महाभारते ॥ भवंतिनिर्विषाःसर्पाःयथाताक्ष्यस्यदर्शनात् ॥ गोदायाःदर्शना-
तद्वत्सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५५ ॥ चिकित्सांमृतसारे ॥ गोदावरीजलगुणाः ॥ कंडू-
कुष्ठप्रशमनंपवित्रंवन्हिदीपनं ॥ पाचनंकफवातघ्नंवारिगोदावरीभवं ॥ ५६ ॥
॥ वैद्यकेतु ॥ नद्रव्यव्ययितानकालनियमोनासौभिषक्प्रार्थनापथ्यापथ्यवि

नामाशावर्तनिमज्जनम् ॥ नस्यादितिकुशावर्तवशावर्तेतिमन्मतिः ॥ ३९ ॥ इति
कुशावर्तविवरणं ॥ ॥ अथगोदामहात्म्यकथनम् ॥ धर्मप्रदीपे ॥ इयंमाहेश्व
रीगंगागौतमीवैष्णवीतिच ॥ ब्राह्मीगोदावरीनंदासुनंदाकामदायिनी ॥ ४० ॥
ब्रह्मतेजःसमानीतातस्मात्श्रेष्ठातुसर्वदा ॥ ४१ ॥ गोदावर्याःजलंशंभुपापाण
श्चजनार्दनः ॥ सिकतामुनयःसर्वतरवःसर्वदेवताः ॥ ४२ ॥ सप्ताहवासाद्यमुनाघ
हंत्रिरेवासदातोयदृशांनिशासु ॥ भागीरथोदर्शनतस्मृतेयंगोदावरीपापहरीजना
नां ॥ ४३ ॥ प्रायश्चित्तेंदुशेखरे ॥ येनाऽकार्यशतंकृत्वाकृतंगंगानुसेवनं ॥ त
त्सर्वतस्यगंगाभोदहत्यग्निरवेधनम् ॥ ४४ ॥ काशीखंडे ॥ मनोवाक्कायजेंदो
पेर्दष्टोबहुविधैरपि ॥ वीक्ष्यगंगांभवेत्पूतःपुरुषोनाऽत्रसंशयः ॥ ४५ ॥ कृतेस
र्वत्रतीर्थानित्रेतायांपुष्करंपरम् ॥ द्वापरेतुकुरुक्षेत्रंकलौगंगैवकेवलम् ॥ ४६ ॥
कलौकलुषचित्तानांपरद्रव्यरतात्मनां ॥ बोधिहीनक्रियाणांचगतिर्गंगांविनान
हि ॥ ४७ ॥ किमष्टांगेनयोगेनकिंतपोभिःकिमध्वरैः ॥ वासएवहिगंगायांब्रह्म

गो. वि.
॥१२॥

27

पिग्निदुहिता तथा ॥ पितृमातृष्वसाचैव सप्तगोत्राणि वैविदुः ॥ ६१ ॥ एषां
गोत्राणि पुरुषाक्रमेण २४ चतुर्विंशति २० विंशति १६ षोडश १२ द्वादश ११
एकादश १० दश ८ अष्टाविति एकोत्तरशतसंख्या १०१ स्तेषामुत्थारइत्यर्थः
॥ तत्र ॥ पितृकुले द्वादशपूर्वाः द्वादशपराः इति ॥ चतुर्विंशतिः ॥
॥ २४ ॥ एवमग्रेऽपि इत्युक्तमब्धौ ॥ एवं च ॥ रुद्रगया यात्रा फलप्राप्ति
पूर्वकं रुद्रसायुज्यमुक्तिं कामेन यात्रिकेण अत्रैव क्षेत्रे मुंडन श्राद्ध गो
दान द्विजभोजन त्र्यंबकसपर्या एवमादौ निविधेयानि ॥ तत्प्रयोगविधा
नं त्वन्यत्र ॥ अतएव ॥ तीर्थत्र्यंबकमासाद्य कोनमुक्तिमुपेयिवान् ॥ ६२ ॥ इ
ति स्कादि ॥ देहांते तारकोपदेश इति च ॥ अतो विमुक्तिदं क्षेत्रं त्रिसंध्यः स्यमिदं ध्रु
वम् ॥ उत्पत्तौ कौटिगुणितं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ ६३ ॥ ॥ इति गोदाया
त्राविवेकाऽदर्शे तृतीयप्रकरणम् ॥ ३ ॥ श्रीसांवसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ६४ ॥
॥ अथ तीर्थयात्राविधिविवरणम् ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ तीर्थयात्राविधिं वक्ष्ये

अ
॥३॥

॥१॥

चारणापिनपरीमाणंनचोद्वेगिता ॥ गोदापूर्वरसायनंरसयतांढट्टानुपानंविना
 प्याधिव्याधिजराञ्जरादिशमनंधन्वंतारीर्विस्मितः ॥ ५७ ॥ आचारदर्पणे तु ॥
 नदीगोदावरीनामत्रिसंध्यक्षेत्रमुत्तमं॥तीर्थत्रयंबकंनामसर्वदेवनमस्कृतं ॥ ५८॥
 यत्रास्तेभगवान्भीमःस्वयमेवत्रिलोचनः ॥ तत्रैवपितृतीर्थंचयत्रगोदावरीनदी
 निर्णयसिंधौ ॥ पित्रतीर्थशब्देनगयैवोक्ता ॥ अनेनअत्ररुद्रगयात्वत्र्यंबकस्यो
 क्तं ॥ गयेवरुद्रादितिरुद्रगया ॥ रुद्रक्षेत्रम् ॥ तथाचशिवपुराणे ॥ श्लो० ॥ त्रि
 संध्याक्षेत्रमासाद्यपितृणांतारणायच ॥ कर्तव्यासर्ववर्णेश्रगयायात्राविधानतः
 ॥ ५९ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामितवरुद्रगयाविधिं॥यंकृत्वासप्तगोत्राणितथाचैकाधिकं
 शतं ॥ ६० ॥ कुलंचोत्थस्तेजंतूनूरुद्रलोकंसगच्छति ॥ गयाक्षेत्रसदृशंत्र्यंबकक्षेत्र
 म्त्रिसंध्याक्षेत्रं ॥ तद्वदेकोत्तरशतकुलोत्धारेणसमानत्वं ॥ तयोः गय त्र्यंबकक्षेत्र
 योरित्यर्थः ॥ इतिगूढाकूतं ॥ रुद्रगयादिरूपेश्रीमत्त्र्यंबकक्षेत्रवर्ये श्राद्धादौकृ
 तेसतिसप्तगोत्रैकोत्तरशतकुलोद्धारोभवति ॥ तानिच ॥ पितामाताचभार्याचभ

दा ॥ ९ ॥ तत्र अर्घ्यमंत्राः ॥ पादौ ॥ ब्रह्माद्विशिखरोत्पन्नेत्रिकटकविराजिते ॥
 गौतमः प्रार्थिते गगिगृहाणा र्घ्यं नमोस्तुते ॥ १ ॥ नमोगंगेमहागंगेमहादेवस्थ
 वल्लभे ॥ वहते त्वां महादेवो गोदावरिनमोस्तुते ॥ २ ॥ औदुंबरतरो मूलाजान्ह
 व्यानिसृतपयः ॥ गौतम प्रार्थिता गंगा गृहाणा र्घ्यं नमोस्तुते ॥ ३ ॥ त्र्यंबकस्य
 जटोद्भूते गौतमस्याऽघनाशिनी ॥ सत्पथासागरयांति गोदावरिनमोस्तुते ॥ ४ ॥
 अर्घ्यं दत्त्वा गुरोराज्ञामधिगम्य जलं विशेषतः ॥ गरोत्वं शिवरूपो सिमांतरय भवार्ण
 वात् ॥ १० ॥ देहस्थं सर्वभूषादिवस्त्रादिविधानि च ॥ तत्सर्वं गूढेद्या प्रतुश
 स्ते वै भवे सति ॥ ११ ॥ पुनः प्रविश्य सलिलं संकल्पंतु समाचरेत् ॥ अथ मुंडन
 विचाराः ॥ स्कांदे ॥ मूलमध्याऽवसानेषु गोदाऽलभ्या कलौ युगे ॥ मुंडनं तत्र कु
 र्याद्वै तीर्थश्रात्थं विशेषतः ॥ १२ ॥ प्रमादाद्योनरो मूलं हि वान्यत्र विशेषभाक् ॥
 करोति मुंडनं श्रात्थं रौखंचाधिगच्छति ॥ १३ ॥ त्रिस्थली सेतौ ॥ मुंडनं चोपवा
 सश्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः ॥ वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालां विरजांगयां ॥ १४ ॥

व्यं वकस्य जगत्प्रभोः ॥ यकृत्वामुच्यते पापात् बहु जन्मसमुद्भवेत् ॥ १ ॥ त
 तो नित्यक्रियो यजमानः परिवारयुतः नूतनवस्त्रादिभिरलंकृत्य गोदां प्रार्थयेत् ॥ २ ॥
 ॥ पादौ ॥ मातर्नमामि सुकृतं मम पूर्वजानां किं वा ममैव भवकोटिपुसंचितं स्यात् ॥
 येन त्वदीयसालिलं भवबंधहारिपश्यामि चर्मनयनेन विधेरपि डयं ॥ ३ ॥ संसा
 रघोरगहने पतितोऽस्मि नित्यं कामादितस्करशतैः परिवेष्टितोऽहम् ॥ त्वं क्षमामिति
 सदा प्रलपन् प्रधावन् त्वामद्य शंभुदयिते शरणागतोऽस्मि ॥ ४ ॥ नमामि गगितव
 पादपद्मं सुरासुरैर्वेदितं दिव्यरूपं ॥ भुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भावानुसारेण स
 दानराणाम् ॥ ५ ॥ इति गंगास्तूतिं कृत्वा दंडवत्प्रणमेत्पुनः ॥ मनसा गौतमी
 ध्यायन् मंत्रमेतदूदीरयेत् ॥ ६ ॥ श्राद्धमंजयां ॥ आदौ दर्शनमन्विच्छन् गृही
 यात् श्रीफलं मुदा ॥ रत्नपंचविधं पूष्पपुगं चैव सदक्षिणं ॥ ७ ॥ अत्र श्रीफलशब्दे
 न नालिकेरं गृह्यते ॥ धर्मप्रदीपे ॥ कूष्माण्डं नालिकेरं च कपित्थपानसंतथा ॥ कद
 लीमातुलिंगं च आम्रसप्तमहाफलैः ॥ ८ ॥ अर्घ्यदानं प्रकुर्वीत तीर्थयात्रार्थिभिः स

गो. वि.
॥१४॥

७९

व्यंमुंडनादियथाविधि ॥ २३ ॥ सेतौ ॥ गंगायां मरणे पित्रोः भास्करक्षेत्रे व
हि ॥ निषिध्यतिथि वाराणां न दोषक्षौरकर्मणि ॥ २४ ॥ शिरो गतानि पापा
नियांति मुंडनतोयतः ॥ आकारयित्वा वपनं प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ॥ २५ ॥ न
जीवसितृकः कुर्यात्तृतीयं दश उपोषणम् ॥ वपनं तैर्द्वितीयं प्रायश्चित्तादिकं तथा
॥ २६ ॥ स्नात्वा दानं प्रकुर्वीत यथा वित्तानुसारतः ॥ सर्वतीर्थेष्वयं धर्मः रयाज्जी
वपितृकस्य तु ॥ २७ ॥ इदं पित्रा सह आगतपुत्रविषयपरं ॥ अशक्तश्चेत्पिताय
स्य गंतुं तीर्थं न शक्यते ॥ संजीवितृपितृकः कुर्यात्पैतृकं पितुराज्ञया ॥ २८ ॥ उ
दङ्मुखः प्राङ्मुखो वा वपनं कारयेत्सुधीः ॥ केशश्मश्रुनखलोमान्युदकसंस्था
निवापयेत् ॥ २९ ॥ कक्षोपस्थशिखावर्ज्यं श्मश्रुलोमानि वापयेत् ॥ क्रमेण पा
णिपादस्य नखानि च निवृत्तयेत् ॥ ३० ॥ स्मार्तौ क्लृप्ते ॥ प्रेतकृत्ये राजदंडे
वपनं केशपूर्वकं ॥ अग्निहोत्रे च तीर्थे च वपनं श्मश्रुपूर्वकम् ॥ ३१ ॥ तीर्थेषु वप
नं धन्यं उपवासश्च स्वर्गदः ॥ दानमक्षय्यमुदितं जन्ममृत्युजरांऽपहम् ॥ ३२ ॥

अ०
॥१४॥

॥१४॥

गंगांप्राप्यसरिच्छेष्टां वपनं योनकारयेत् ॥ सकोटिकुलसंयुक्तः आकल्पनरकं ब्र
 जेत् ॥ १५ ॥ उदकं शोणितं दद्यात् पिंडे दद्यादमेध्यवत् ॥ नोपतिष्ठति तत्सर्वं यो वि
 नामुंडितं शिरः ॥ १६ ॥ गंगाप्राप्यसरित् श्रेष्ठां कं पते पापसंचयः ॥ केशानां श्रि
 त्यतिष्ठति तस्मात्तान्परिवापयेत् ॥ १७ ॥ विनातीर्थं विनायज्ञं मातापित्रोर्मृतिं
 विना ॥ यो वापयति लोमानि स भवेत् पितृघातकः ॥ १८ ॥ अनया स्मृत्या जी
 वसितृकस्यापि मुंडनं सिद्धं ॥ सेतौ ॥ क्षौरैर्नैमित्तिकं कार्यं निषेधसत्यपि ध्रुवम्
 । पित्रादिमृतिदोक्षा सुप्रायश्चित्ते च तीर्थके ॥ १९ ॥ तर्पणं पितृदेवानां श्रा
 धदनं सदाक्षिणं ॥ तीर्थतीर्थे च गोदाननियतः प्राकृतो विधिः ॥ २० ॥ पादोत्तु ॥
 पितायस्य नयानीह स्वयं याति च गौतमी ॥ तदा पुत्रेण कर्तव्यं मुंडनादियथाविधि
 । २१ ॥ सहैव चेत्प्रयातानां मुंडनं च विधीयते ॥ धर्मप्रवृत्तावपि ॥ गंगायां
 तास्करेक्षत्रे मातापित्रोर्मृतेऽहनि ॥ आधाने यज्ञकाले च पटसुक्षौरं विधीयते ॥
 २२ ॥ पादौ ॥ विधवा नामपि तथामुंडनादिविधिरस्मृतः ॥ भतृद्वैशेन कर्त

गोवि
॥ १५ ॥

20

स्तीर्थप्राप्तौ कर्तव्यं ॥ अंतरात्तु फलेच्छया कृताकृतं भवति ॥ ततो यत्नेन कारये
दितिवचनात् यत्नपदयुक्तवचनेन उक्तमुंडनसमानन्यायत्वात् चकारेण उपसंग्रहा
द्वा ॥ तीर्थे दुःखेरेपि ॥ संवत्सरं द्विमासो नं ॥ ततो यत्नेन कारयेदभियुक्ताः ॥
यत्नेनेतस्य फलकामनायां सत्यां इत्यर्थप्राप्तावेव ॥ आचारात् ॥ धर्माद्धौ तु ॥
दशमासौत्तरं पुनस्ततीर्थप्राप्तौ मुंडनादितीर्थविधिः ॥ कालसिद्ध्यांतशिरोमणौ तु
॥ विधौ यत्र कृते तीर्थेषु मासाभ्यंतरे यद्दि ॥ प्रसंगाच्चेत्तु पुनः प्राप्तौ न कुर्यात् मुंड
नादिकम् ॥ ३८ ॥ निर्णयसिद्धौ तु ॥ अत्र विशेषः ॥ स्मृत्यंतरे ॥ उर्ध्वमब्दा
दिमासौनात् पुनस्ततीर्थं व्रजेद्यदि ॥ मुंडनं चोपवासं च ततो यत्नेन कारयेत् ॥ ३९ ॥
अत्र पाठांतरं ॥ तदा तद्वपनं शस्तं प्रायश्चित्तं मृते द्विजेति ॥ ४० ॥ त्रिस्थलीसेतौ
भट्टचरणास्तु ॥ उपवासमुंडने तु सकृदेव कार्यं ॥ तयोर्व्यापकतीर्थोपाध्यवत्सेदे
न विधानात् ॥ मुंडनैव कर्तव्यं श्राद्धमात्रकं इत्युक्तेः ॥ यत्र तु ॥ व्याप्ततीर्थं श्रा
द्धकरणात् व्यापकतीर्थं श्राद्धसिद्धिः ॥ तदा प्रतिनिमित्तं नावृत्तिः ॥ तत्रैव ॥ यत्र

अ०

॥ ४ ॥

॥ १५ ॥

इतिब्राह्मे ॥ प्रभासखंडे ॥ शंकरमनमाध्यायनकेशांस्तत्रपरिव्यजेत्
 ॥ तत्रत्यत्काऽखिलान्केशानभूयःस्नानं समाचरेत् ॥ ३३ ॥ गद्यम् ॥
 दैवेनमानुषेणवाप्रतिबंधनेननाशिकादौतीर्थेमुंडनादितीर्थविधिकृत्वा ॥ श्रीम
 त्र्यंबकदेशनपूर्वकमुशावर्तस्नानार्थमत्रागतेन यात्रार्थिनामुंडनश्राद्धकार्ये एवेत्या
 हुर्निबंधकाराः ॥ ३४ ॥ श्लो० ॥ नाशिकेमुंडनकृत्वा त्र्यंबकं समुपागताः ॥ तैरत्रमु
 ङनकार्येन कार्यं मथवा पुनः ॥ ३५ ॥ विवेचनकृते तस्य प्रोच्यते मूलकारिकाः ॥ या
 सां विलोकने नैव संशयो नाशमाप्नुयात् ॥ ३६ ॥ त्रिस्थलीसेतौ ॥ इदंच मुंडनं द
 शमासानंतरं पुनस्तीर्थप्राप्तौ वर्तव्यं ॥ संवत्सरे द्विमासो ज्ञेयः पुनस्तीर्थं ब्रजेद्यदि ॥
 मुंडनंचोपवासश्च ततो यत्नेन कारयेत् ॥ ३७ ॥ दशमासोत्तरं तीर्थप्राप्तौ अवश्यं
 कार्यं अंतरा तु फलेच्छया ॥ भवति न तु नियम इति ॥ यत्नेन तस्य पदस्यार्थः ॥ ए
 वंच दशमासां भ्यंतरे फलकामनायां मुंडनादिकार्यं इति तादृश्यं ॥ अपिच त्रिस्थली
 सेतौ ॥ तीर्थश्राद्धविचारे पुनरुक्तं ॥ इदंच तीर्थश्राद्धं दशमासानंतरं ॥ पुन

गो.वि
॥॥१६

21

॥ तद्भेदात्सर्वैः क्रियते ॥ तद्वदत्रापि ॥ तथा हि ॥ प्रभासखण्डे ॥ शंकरं मनसा ध्यायन्के-
शान् तत्र परित्यजेत् ॥ तत्र त्यक्त्वाऽखिलाब्धेशान् भूयस्त्रानं समाचरेत् ॥ ४१ ॥ स्कादे-
ति ॥ मूलमध्याऽवसाने पुगोदाऽलभ्या कलौ युगे ॥ मुंडनं तत्र कुर्याद्वै तीर्थश्राद्धं विशेष-
तः ॥ ४२ ॥ शिवपुराणे उत्तरार्धे ॥ कुशावर्ते तु ये राजन् वपनं च यथाविधि ॥ कुर्वन्ति तेषां
पितरः शिवरूपा भवन्ति हि ॥ ४३ ॥ कौर्मे ॥ नर्मदायां कुशावर्ते गोदावर्यां विशेषतः ॥
येषु श्राद्धं तृप्तिकरमनंतफलदं स्मृतं ॥ ४४ ॥ किञ्चित् त्रिस्थलीसैतौ ॥ सामान्यप्र-
घटके ॥ नर्मदायां कुशावर्ते श्रीशैले भद्रकर्णके ॥ गंगाद्वारे प्रभासे च बिल्वके नी-
लपर्वते ॥ ४५ ॥ केदारे फल्गुतीर्थे च गोदावर्यां हिमालये ॥ एवमादिपुर्तोर्येषु
श्राद्धं तृप्तिकरं स्मृतं ॥ ४६ ॥ आचारदर्पणे तु ॥ गंगाद्वारे प्रवागे च गंगासागरसं-
गमे ॥ कुशावर्ते च गोदायां बिल्वके नीलपर्वते ॥ ४७ ॥ कन्याश्रमे च कौशिक्यां
वाराणस्यां घटाश्रमे ॥ एतेषु पितृतिर्येषु श्राद्धमानंतमश्नुते ॥ ४८ ॥ इत्यादिव
चनेषु कुशावर्तगोदयोः प्रथमं गणनया भद्रोपशितः ॥ अंतस्व ॥ प्रमादाद्यो न श-

काश्यादौ ॥ एकस्मिन्महातीर्थानिगम्यते ॥ तदाएकस्मिन्दिनेपितृयथात्था
 नि बहुनिनिमित्तक्रमेणकार्याणि ॥ निमित्तभेदात् दर्शोपरागश्चात्थवदितिका
 त्यायनवचनात् ॥ समाननिमित्तकृतुनकार्यं ॥ रात्रावपिभुक्तेनापितर्पणश्चा
 त्थेकार्ये इतित्रिस्थलीसेतौ ॥ निर्णयसिंधौ कालसिद्धांतशिरोमणौचोक्तं ॥ फ
 लकामनासत्त्वेदशमासाभ्यंतरे षण्मासाभ्यंतरे मासत्रयाभ्यंतरेपि ॥ मुंडन
 श्राद्धकार्यं ॥ पुनस्तस्यैवतीर्थस्यप्राप्तौ ॥ फलकामनाऽसत्त्वेतुतत्रकार्यमितिफ
 लति ॥ एवंच ॥ जनस्थानेगोदारूपतीर्थनिमित्तकमुंडनेकृतेपुनःजनस्थानेपुण्य
 स्तंभे प्रतिष्ठानेवायत्रकुत्रापिगमनेकृते पुनःगोदारूपतीर्थप्राप्त प्रसंगात्तत्रमु
 ङसश्चात्थपुनःकार्यमितिपूर्वोक्तवचनात्तत्रसर्वत्रगोदायाःसमगुणत्वेनसाधारण
 त्वात् ॥ अस्मिन्त्र्यंबकक्षेत्रतजनस्थानप्रतिष्ठानादिक्षेत्रेषुकृतमुंडनश्राद्धेन
 यात्रार्थिना श्रीत्र्यंबकक्षेत्राऽगतैन अत्रैवमुंडनश्राद्धविधेयम् ॥ स्कादिप्रभात
 खंडीयवचनवृदंसंग्रहात् ॥ यथा ॥ प्रयागेवपनेकृतेसतिकाश्यावपनमवश्यम् ॥

गो.वि.

॥ १५ ॥

२२

गोदात्तत्संगफलापेक्षयात्तस्यकोटिगुणितफलदायित्वात् ॥ तत्रपिशाचादिवा
धानिवारणात् ॥ तत्रतस्यपुत्रादिसंतानदातृत्वात् ॥ तस्यकुष्ठादिरोगहारित्वा
त् ॥ तत्रतस्यनिवृत्तिनाथदेहस्यापिजलरूपकरणेनमोक्षदायित्वात् ॥ तत्रप्र
सिद्धिमहातीर्थत्वाच्चेत्यवेहि ॥ ५१ ॥ किंच ॥ क्षेत्रमपित्र्यंबकंसर्वक्षेत्राधिकंअ
तिपावनप्रदेशरूपं सिद्धिदंक्षेत्रराजंअनपत्यतानाशकं प्रदीपरूपंमहाक्षेत्रंच ॥
॥ ५१ ॥ किंबहुलेखनेनालमितिसर्वमनवद्यमितिदिक् ॥ एतानिवाक्यानियंथा
र्थभावात्सार्थमुत्सार्यमुदासुधीभिः ॥ श्रीत्र्यंबकेवाप्यथनासिकेवाज्ञात्वावि
धेयंखलुमुंडनादि ॥ ५२ ॥ अतएव ॥ आत्मनःशुद्धिकामोवापितृणांमुक्ति
हेतवे ॥ वपनंकारयिष्यामितीरेहंतवगौतमि ॥ ५३ ॥ यानिकानिचपापानि
ब्रह्महत्याशतानिच॥केशानाश्रित्यतिष्ठंतस्मात्केशान्वपाम्यहम् ॥ ५४ ॥ अथ
केशरक्षणेशास्त्रार्थः ॥ ॥ राजावारापुत्रोवाब्राह्मणोवाबहुश्रुतः ॥ केशसंरक्षणा
र्थायद्विगुणंव्रतमाचरेदितिसेतौ ॥ ५५ ॥ स्मार्तोह्लासेतु ॥ द्विगुणेव्रतआचीर्णे

अ०

॥ ४ ॥

॥ १५ ॥

मूर्लाहित्वाऽन्यत्रविशेषभाक् ॥ करोतिमुंडनंश्राद्धंरौरवंचाधिगच्छति ॥ ४९ ॥
इत्यादिसर्वपुराणस्मृत्यादिवचनप्रामाण्यात् अत्रैव मुंडनश्राद्धंभवतिः ॥ तदुक्तं
हेतवश्चाधुनाकथ्यंतेसक्षेपतः ॥ तथाहि ॥ ५० ॥ कलौकुशावर्तस्यअलभ्यत्वा
त् ॥ अन्यत्रमुंडादिकारिणानरकदातृत्वात् ॥ तस्यत्रिलोक्यादुर्लभत्वात् ॥
श्रीन्यंबकक्षेत्रीयंकुशावर्तजलस्थदुस्यभत्वात् ॥ तस्यश्रेष्ठतमत्वात् ॥ तस्यसर्वा
धिकत्वात् ॥ तस्यविशिष्टतीर्थत्वात् ॥ तस्याविष्णुसायुज्यदायित्वात् ॥
तस्यअचलश्रीदातृत्वात् ॥ तस्यतत्रैवअधिकत्वात् ॥ तस्यसर्वकामप्रद
त्वात् ॥ तद्देशस्यश्राद्धेपावनत्वात् ॥ तस्यकंठरवेणमहातीर्थरूपत्वात् ॥
तत्रप्रयत्नेन श्राद्धादिविधानात् ॥ तस्यमुक्तिप्रदत्वात् ॥ ५१ ॥ कौमार्या
दिषुगोदापेक्षयातस्यपृथक्ग्रहणात् ॥ तत्रतस्यविख्यातत्वादुत्तमत्वाच्च ॥
तस्यचिद्रसोज्ज्वलत्वात् ॥ श्रीरामेणापितत्रतीर्थविधिकरणात् ॥ तत्रपरशुरा
मस्यापिमातृवधदोषपरिहरणात् ॥ अब्जकायपेक्षयातत्रतस्यदुर्लभत्वात् ॥

गो.वि.
॥ १८॥

23

क्त्याचदक्षिणां ॥ ६२ ॥ आकारयित्वावपनंप्रायश्चित्तंविनिर्दिशेत् ॥ वाप
यित्वाश्मश्रुकेशान्नखाश्चैव निकृंतयेत् ॥ ६३ ॥ ब्रम्हांडपुराणेतु ॥ राजदंडं
ब्रम्हदंडं दत्त्वा गोमिथुनंततः ॥ धर्मशास्त्रनियुक्तैश्च षड्द्वान्निव्रतंचरेत् ॥ ६४ ॥
ज्योतिर्निबन्धे निर्णयसिंघावर्षिफलितत्वेन सित्यम् ॥ अत्र विशेषस्मृत्यंतरे ॥
उर्ध्वमब्दाद्विमासो नात्पुनस्तीर्थव्रजेद्यदि ॥ मुंडनंचोपवासंच प्रायश्चित्तमृते
व्दिज ॥ ६५ ॥ अस्यायमर्थः ॥ प्रथमयात्रायां प्रायश्चित्तस्य विहितत्वात्
दशमासोत्तरं पुनस्तत्तीर्थप्राप्तौ मुंडनश्राव्यं अवश्यं कर्तव्यं न तु प्रायश्चित्तं कर्तव्य
मिति ॥ फलितोर्थः ॥ तेन तीर्थयात्रायां प्रायश्चित्तं कार्यमिति ज्ञेयं सरलं कोवि
दैः इत्यलम् ॥ ६६ ॥ प्रायश्चित्ते दुःखे ॥ काम्यमपि प्रायश्चित्तं भवति ॥ इ
त्युक्तं तत्रैव ॥ प्रायश्चित्तांगवपनं विद्धाद्विप्रनृपयोः सधवास्त्रीणां च नास्ति ॥
प्रायश्चित्तं यूरवे ॥ प्राजापत्येतु गामैकादद्यात् ॥ प्रायश्चित्तं दुःखे देवलः गो
मूल्यं तु ॥ गवामभावे निष्कं स्यात्तदर्थं पादमेव वा ॥ दरिद्रः कुरुते पादं सधनः पूर्ण

द्विगुणादक्षिणाभवेत् ॥ यस्यनद्विगुणंदानकेशान्वाञ्छन्तिरक्षितुं ॥ ५६ ॥ के
 शान्तरक्षणार्थायच्छेदयेदंगुलद्वयं ॥ ५८ ॥ देशकालादिकंस्मृत्यामंत्रस्नानं
 माचरेत् ॥ ५८ ॥ गोमुत्रंगोमयंचैवदधिसर्पिकुशोदकम् ॥ पंचगव्यमिदंपीत्वा
 शुद्धमाचमनंततः ॥ ५९ ॥ दानानितत्रदेयानिवित्तशाठ्यनकारयेत् ॥ अथप्रा
 याश्चित्तशास्त्रार्थः ॥ शेखरेतु ॥ प्रायोनामतपःप्रोक्तंचित्तंनिश्चयउच्यते ॥ ६० ॥
 तत्त्वबोधिण्यांतु ॥ प्रायःपापंविजानीयात्चित्तंतस्यविशोधनम् ॥ इतिप्रायःश्चि
 त्तपदस्यार्थः ॥ यत्तुतीर्थयात्रायांप्रायश्चित्तनकार्यमितितीर्थदर्पणेचोक्तम् ॥
 ॥ तथादि ॥ तस्मात्तूतस्यांषडब्दादिप्रायश्चित्तनकार्यंनिर्मूलत्वात् ॥ विधे
 र्वैगुण्याभावाच्च ॥ गंगास्नानादिभेदेनेप्रायश्चित्तस्यजातत्वेनतस्याकिंचित्
 करत्वाच्चेति ॥ तत्तज्ज्ञानविलसितं ॥ तेषांवक्ष्यमाणग्रंथीयवचननिकरै
 र्खंडितं ॥ धर्मप्रवृत्तौ ॥ प्रायश्चित्तंयथाशक्तिकुर्यात्पापापनुत्तये ॥ प्रायश्चि
 त्तंसमासाद्यदत्वागोमिथुनंततः ॥ ६१ ॥ आज्ञालब्ध्वाद्भिजेभ्यश्चदत्वाश

गे.वि.
॥१९॥

24

पः ॥ हेमरूप्यंवा ॥ प्रायश्चित्तसमाधेनुरितिप्रायश्चित्तमुक्तावलिः ॥ ७३ ॥
आचारदर्पणेतु ॥ कृत्स्नमेकंनदीस्नानंद्वादशब्दिजभोजनं ॥ गुंजामात्रंसुवर्णं
हिएतत्कृत्स्नस्यलक्षणं ॥ ७४ ॥ हेमाद्रौदेवलः ॥ महादानेषुयज्ञादौप्रायश्चित्ते
पुर्कर्मसु ॥ कन्यादानेनदीस्नानेमहासंकल्पमाचरेत् ७५ ॥ अतएवगोदा
स्नानेहेमाद्रिप्रयोगः ॥ धर्मप्रवृत्तौ ॥ प्रायश्चित्तंयथाशक्तिकुर्यात्पापानुत्तये॥
आज्ञालब्धाब्दिजेभ्यश्चदत्वाशक्त्याचदक्षिणां ॥ ७६ ॥ अनेनसमस्तब्राह्म
णदक्षिणापिवैधर्मैवकर्मभवति ॥ पाद्मे ॥ जलशायीजगन्नयःपूजनीयःप्रयत्न
तः ॥ ततःऋशेश्वरशंभुंगौतमींश्चसुभक्तितः ॥ ७७ ॥ वायव्यांचाग्निदिग्
ख्यातोऽनुसिंहस्वयमास्थितः ॥ नैर्ऋत्यांरामचंद्रश्चलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ ७८
॥ ईशान्यामाश्विनौदेवौपर्वस्यांपावकंस्वयं ॥ दक्षिणस्यांतुकेदारःपश्चिमस्यांकु
शेश्वरः ॥ ७९ ॥ उत्तरेकेशवोज्ञेयोजलशायीनुमध्यमःएतेषांतर्पणंकार्यं पूजनं
चपुष्पपुष्पम् ॥ ८० ॥ अथतर्पणप्रकारः ॥ धर्माब्धौ ॥

अ०
॥४॥

॥१९॥

मचरेत् ॥ ६७ ॥ रूपकचतुष्टयं निष्कं ॥ अर्धरूपकद्वयं ॥ तत्पादः एक रूपकः ॥
 ॥ ६८ ॥ षड्त्रिंशन्मते तु ॥ धेनुः पंचभिः शतयानां मध्यानां त्रिपुराणिका ॥ का
 र्पापणैकमूल्याऽपि दशद्राणां प्रकीर्तिता ॥ ६९ ॥ रजतमापः पंचगुंजात्मकः ॥
 रजतषोडशमापाः पुराणः ॥ अशीतिगुंजात्मकः एक एव पुराणः ॥ एकत्रिंशत्पुरा
 णाः दशमध्यमोत्तमानां गोमूल्यरूपकः ॥ पुराणकार्पापणौ पर्यायौ ॥ ७० ॥
 वापणषोडशकं पुराणः ॥ अशीतिगुंजात्मकं ताम्रपणः ॥ तेन कनिष्ठिकानां मुद्रा
 याश्चतुर्थः पादगोमूल्यं भवति ॥ मध्यमानां पादो न पादो न मुद्रागोमूल्यं भवति ॥
 उत्तमानां स पादमुद्रागोमूल्यं भवति ॥ ताम्रपणः एव कर्पः ॥ दशकार्पापणाधेनोः
 रश्वे पंचदशैः तु ॥ द्वात्रिंशत्पनिकागावो हेषवान्तुहीनतेति ॥ ७१ ॥ कात्याय
 नवचने तु ॥ प्रायश्चित्तातिरिक्तदक्षिणाविषयं ॥ धर्मविधौ ॥ प्राजापत्येष्वश
 कस्तु धेनुं दधापयस्विनीं ॥ धेनोरभावे निष्कं स्यात्तदर्थं पादमेव वा ॥ ७२ ॥
 अत्यशक्ते मनु ॥ निष्कपादा धरजततत्समधान्यादिदेयं ॥ निष्कः चत्वारिंशन्मा

गो.वि.
॥२०॥

२५

॥ श्लो० ॥ नक्तं हविष्यान्नमनोदनं वाफलं तिलाक्षिरिमथांबुचाज्यम् ॥ यत्पं
चगव्यं यदिवापि वायुः प्रशस्तमत्रोत्तरमुत्तरंच ॥ ८६ ॥ ॥ इति श्री
गोदायात्राविवेकाऽदर्शमुंडनादिप्रथमदिनकृत्यस्य चतुर्थप्रकरणं ॥ ४ ॥ श्री
सांवसदाशिवार्पणमस्तु ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
॥ श्रीशंभुदे ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामि तीर्थश्राद्धं यथाविधि ॥ त्र्यंबके तीर्थश्राद्धस्य
महिम्नांतोन विद्यते ॥ १ ॥ ब्रह्महत्यात्रयंकृत्वा राजा दशरथः पुरा ॥ यमेन शाशि
तो नित्यं रौरवेऽपुनृपोत्तमः ॥ २ ॥ स च प्रेतस्वरूपेण गत्वा राममुवाच ह ॥ रामराम
महाबाहो ब्रह्महत्यात्रयं हि मे ॥ ३ ॥ बाधते तस्य शांत्यर्थं त्र्यंबकं त्वं ब्रजाधुना ॥ न
दिकेश्वर उ० ॥ पितुर्वचनमाकर्ण्य राघवो तीव्रदुःखितः ॥ ४ ॥ त्र्यंबकक्षेत्रमाग
त्य दंदौपिडं यथाविधि ॥ सद्य एव नृपश्रेष्ठो राजा दशरथस्तदा ॥ ५ ॥ दिव्यं विमा
नमारूढो दिव्यदेहो बभूव ह ॥ अतस्ततीर्थश्राद्धस्य पुण्यसंख्यां विधानतः ॥
॥ स्कंदे ॥ ॥ कुशावर्ते नरः स्नात्वा श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ सप्तजन्म

अ०
॥२॥

॥२०॥

तीर्थेतिथिविशेषचगयायाप्रितपक्षके ॥ निषिद्धेपिदिनेकुर्यात्तत्पर्णान्तिलमिश्रि
 त ॥ ८१ ॥ तिथिविशेषः ॥ अष्टकादिरितिमयुखे ॥ तत्रतिलतर्पणे ॥ तीर्थ
 श्रवणात्पूर्वम् ॥ नत्वत्रपरेहनि ॥ अथउपवासविचारः ॥ मुंडनंचोपवासश्चस
 र्वतीर्थेष्वयंविधिः ॥ तीर्थेदुशेखरे ॥ उपवासःकाम्यएवपातकक्षयकारकः ॥ ८२
 नतुअवश्यकः ॥ इतिकल्पतरुः ॥ अग्रिमकार्येशुद्धिजनकःइत्यन्ये ॥ इमौचमुं
 डनोपवासौकाम्यौ ॥ ब्राम्हे ॥ तीर्थेषुवपनंधन्यंउपवासश्चसर्गदः ॥ दानंमक्ष
 यमुदितंजन्ममृत्युजरापहम् ॥ ८३ ॥ त्रिस्थलीसेतौ ॥ अयंचोपवासःफ
 लविशेषार्थएव ॥ नत्वावश्यकः ॥ तीर्थप्राप्तिपूर्वदिनेउपवासइतिकश्चित ॥
 धर्मसिंधौतु ॥ तीर्थप्राप्तिदिनेउपवासः ॥ प्राप्तदिनंतत्पूर्वदिनंवा ॥ ८४ ॥
 आद्यपक्षेऽश्राद्धशेषावघ्राणंएकादश्यादिवत् ॥ एतेनप्राप्तदिनेउपवासःअविलं
 बेनश्राद्धकार्यम् ॥ पाद्मे ॥ तीर्थोपवासंकर्तव्यस्ताहिनेनृपसत्तम ॥ द्वि
 तीयेन्हिप्रकर्तव्यंतीर्थश्राद्धंयथाविधि ॥ ८५ ॥ अथउपवासप्रतिनिधिः ॥

गो.वि.
॥२१॥

पंकरास्युरिति ॥ अतएव ॥ संवत्सरोद्विमासोनपुनरर्त्तार्थव्रजेद्यदि ॥ मुंडनं पि
डदानं च ततो यत्नेन कारयेत् ॥ १३ ॥ श्राद्धे स्थलप्रशस्तिः ॥ तीर्थादष्टगुणं पुण्यं
स्वगृहे ददतः शुभे ॥ अविद्वान्प्रतिगृह्णानः भस्मीभवतिदारुवत् ॥ १४ ॥ प्रचे
ताः ॥ सवर्णप्रेषयेदाप्तं द्विजानां तु निमंत्रणे ॥ १५ ॥ परगृहेश्राद्धावेचाराः ॥
॥ त्रिस्थलीसेतुसारे ॥ ॥ मूल्यं दत्वा परकोयगृहेश्राद्धं कार्यम् ॥
॥ वार्षिकतैर्थिकश्राद्धविचारः ॥ तीर्थप्राप्तिदिने ॥ वार्षिकं तीर्थश्राद्धं च
पृथगेव कार्यं ॥ अदौ तैर्थिकं ततो वार्षिकं ॥ यदा ॥ आमेन हेस्त्रावा तैर्थिकं
दादशादिनिपृथगेव कार्याणि ॥ तेषां पक्वान्नसाध्यत्वात् यदा तैर्थिकं श्राद्धं पाकेन
तदा द्रव्यभेदात् ॥ तद्देवतानां च सर्वासां तीर्थश्राद्ध एव इष्टत्वात् ॥ प्रसंगात् दर्शा
दिश्राद्धानां तीर्थश्राद्धेनैवासिद्धिरिति ॥ १६ ॥ श्राद्धनकृते दोषाः ॥ गंगाप्रा
प्यसरित् श्रेष्ठां योनं श्राद्धादिकारयेत् ॥ सकोटिकुलसंयुक्तः आकल्पं न रक्तं व्रजेत्
॥ १७ ॥ संकल्पितयात्रा तीर्थान्तरप्राप्तौ श्राद्धादिकार्यमेव ॥ वाणिज्यार्थं गतेना

अ०

॥५॥

॥२१॥

सुदौर्भाग्यं भयं तस्य न जायते ॥ ७ ॥ कौमे ॥ नर्मदायां कुशावर्ते गोदावयां विशेष
 पतः ॥ एषु श्राव्यं तृप्तिकरं अनंतफलदं स्मृतं ॥ ८ ॥ त्रिस्थलीसेतौ ॥ महानदीपु
 सर्वासु तीर्थेषु च गयामृते ॥ जीवत्पितापि कुर्वीत श्राव्यं पार्वणधर्मवित् ॥ ९ ॥ स
 पुत्रयानकर्तव्यं मुंडनं श्राव्यमेव च ॥ १० ॥ केचित्तु ॥ सपुत्रया पुत्राऽसन्निधाने
 पि ब्राह्मणद्वारा सांकल्पविधिना श्राव्यं कार्यमित्याहुः ॥ तत्र मूलं मृग्यम् ॥ तीर्थद
 र्पणे तु ॥ तथा पुत्राऽसन्निधाने सपुत्रविधवयापि तीर्थश्राव्यं कार्यं ॥ अपुत्रापुत्रव
 यत्पत्नीतिवचनात् ॥ इति स्मृतिरन्नावलीमदनपारिजातादयः ॥ तेनाऽत्र अपु
 त्रवत्पुत्राऽसन्निधानेनाविवाक्षितम् ॥ तत्र स्त्री अनुपनीतश्च ॥ ब्राह्मणद्वारा ती
 र्थश्राव्यं कुर्यात् ॥ ११ ॥ तस्य विचाराः ॥ श्राव्यविचाराः ॥ ब्राह्मणादिषु श्राव्य
 यायतु हुतं तत् श्राव्यं ॥ श्राव्यस्य प्रयोजनम् ॥ सिद्ध्यांत शिरोमणौ ॥ गृहं त्यक्तानु
 यस्तीर्थस्नानार्थं मनुजो ब्रजेत् ॥ यियासु मनुगच्छंति संहृष्टाः स्वशरीरिणः ॥ १२ ॥
 स्वशरीरिणः देवपितृगणाः ॥ तस्मात् तीर्थश्राव्यं अवश्यं कार्यम् ॥ अन्यथा तेशा

गो. वि.
॥२२॥

॥ श्राद्धे ब्राह्मणविषयः ॥ कालविचारः ॥ श्लो० ॥ ब्राह्मणं न परीक्षेय तृतीये कालं न चिंतयेत् ॥ प्राप्ततीर्थो यदा विव्धांस्तदैव श्राद्धमाचरेत् ॥ २४ ॥ सेतौ तु ॥ शक्तेन तर्पणं श्राद्धपिंडदानानी ॥ अशक्तेन तर्पणपिंडौ ॥ अत्यशक्तेन तर्पणं ॥ यथा कालं दर्शतीर्थमहालयादिषु ॥ श्राद्धे सूर्यास्तविचारः ॥ कालतत्वाविवेचने तु ॥ श्राद्धे प्रारब्धे दैवमानुषप्रतिबंधात् आसमाप्ते यदिरविरस्तं यियात् तदा प्रारब्धत्वात् रात्रावपितत्समापने प्रसक्तेन च नक्तं श्राद्धं कुर्वीतेति अपस्तंबीयश्रुतिरुपनिषेधः ॥ तथा च सामीकृतमेव स्थापयित्वा परेद्युः कृताकृतसू समापनीयम् ॥ यजमानेनापि तदुत्तरमेव भोक्तव्यं न तु पूर्वदिने ॥ २६ ॥ तीर्थदर्पणेतु ॥ सर्वपितृगणोद्देशेन एकएव पिंडो देयः ॥ कालतत्वाशिरोमणौ ॥ त्रिस्थली सेतौ ॥ २७ ॥ निर्णयसिंधौ च ॥ रात्रावपि भुक्तेनापि तर्पणश्राद्धे कार्ये ॥ श्राद्धे देवताश्राद्धमंजया ॥ सर्वश्राद्धे पितुः पितामहस्येत्यादि एकवचनांत एव उहः ॥ द्वंद्वनिर्देशे समुदितदेवतात्वापत्तेः ॥ २८ ॥ निर्णयसिंधौ बोपदेवः ॥ तातांबात्रित

अ०
॥५॥

॥२२॥

पिश्रात्वादिकार्यं अवश्यकम् ॥ १८ ॥ अथश्राद्धप्रकाराः ॥ सदैवहिजलांतेषु
 आमश्राद्धं प्रशस्यते ॥ गृहाद्वशगुणंपुण्यं लभेत्तीर्थे निवासकृत् ॥ १९ ॥ पक्वान्ने
 न विशेषत इति पाठः ॥ धर्माब्धौ ॥ पक्वान्नेन श्राद्धं तर्हितेनैव पिण्डः कार्यः ॥ हिर
 ण्यादिना तु श्राद्धे ॥ सक्तु संयावपायसपिण्यागुडान्यतमद्रव्याणि ॥ एवं च ॥
 हरतश्राद्धं चटश्राद्धं आमश्राद्धं च हेमकृत् ॥ केवलं पिण्डदानं च तिलतोयेन तर्पणैः
 ॥ २० ॥ शक्तितारतम्येन कार्यं ॥ योदस्त्रिद्वैरपि विधिं शक्यः प्राप्तुं जनेश्वर ॥ तु
 ल्योयज्ञफलैः पुण्यैतन्निबोधमहीपते ॥ २१ ॥ तीर्थाभिगमनं पुण्यं यज्ञैरपि विशि
 ष्यते ॥ २२ ॥ विधवाकर्तृकश्राद्धविचारः ॥ विधवाकर्तृकश्राद्धदेवतानियमः ॥
 स्वभर्तृप्रभृतिभिः स्वपितृभ्यस्तथैव च ॥ विधवाकारयेत् श्राद्धं यथाकालमर्तं
 द्रितः ॥ २३ ॥ यथाकालं दर्शतीर्थमहालयादिषु ॥ अथ जीवत्पितृकश्राद्धविष
 यः ॥ धर्माब्धौ ॥ वृद्धौ तीर्थे च सन्यस्ते ताते च पतिते सति ॥ येभ्य एव पिता दद्या
 तूतेभ्यो दद्यात्स्वयं सुतः ॥ २४ ॥ इति जीवत्पितृकस्य तीर्थप्राप्तिविषयः ॥ २३

गो० वि०
॥२३॥

दर्शनमात्रेण निराशाः पित्त रोगताः ॥ ३५ ॥ श्राद्धे विप्रवर्जः ॥ रोगीहिनातिरि
क्तांगः कोणः पौनर्भवस्तथा ॥ अवकीर्णिकुंडगोलौ कुनरवीश्यावदंतकइतियाज्ञव
ल्क्यः ॥ ३६ ॥ श्राद्धे दर्भवर्जाः ॥ श्राद्धमंजया कात्यायनः ॥ यज्ञपस्तुनिमुष्टौ च
स्तं वेदं भवतौ तथा ॥ दर्भसंख्यानविहिता विष्टरास्तरणयुच ॥ ३७ ॥ दर्भापिंडेषु
निर्माल्याः ब्राम्हणा प्रेतभोजने ॥ ३८ ॥ श्राद्धे ब्राह्मणाऽवश्यता ॥ धर्माब्धौ ॥
तीर्थश्राद्धे तीर्थवासीन एवा विप्राः विगुणा अपि पूज्याः तदभावे अन्या योज्याः ॥ ब्रा
ह्मणान्नपरीक्षेत तीर्थश्राद्धेष्वयं विधिः ॥ ३९ ॥ श्राद्धे सुवासिनी विचारः ॥ भर्तु
रग्रे मृतानारीसहदा हेनवामृता ॥ तस्यः स्थाने प्रयुं जीतविप्रैः सह सुवासिनीमिति
मार्कण्डेयवचनं ॥ ४० ॥ श्राद्धे पिंडविचारः ॥ निर्णयसिंधौ ॥ तीर्थदर्शे च संप्रोक्तं
कुकुटांडः प्रमाणतः ॥ महालये गया श्राद्धे कुर्यादामलकोपमान् ॥ ४१ ॥ विष्णुध
र्म ॥ तीर्थश्राद्धे सदा पिंडान् क्षिपेत्तीर्थे समाहितः ॥ पिंडानां भंगे वा खरादिस्पर्शे
विचारः ॥ यथा कालं दर्शतीर्थमहालयादिषु पिंडानां भंगे खरादिस्पर्शे च प्राजापत्यं

अ०
॥ ५ ॥

॥२३॥

यंसपत्नजननीमातामहादित्रयं सखीस्त्रीतनयादितातजननीसम्भ्रातराःसस्त्रियः
 तातांवात्मभगिन्यपत्यधवयुक जायापितासद्गुरुःशिष्यात्ताःपितरोमहालयविधौ
 तीर्थे तथातर्पणे ॥ २९ ॥ निगमेतु ॥ महालयेगयाश्रात्वेष्टद्वौचान्वष्टकासुच ॥ ज्ञे
 यंद्वादशदेवत्यंतीर्थप्रोष्ठपदासुच ॥ ३० ॥ धर्माब्धौ ॥ वृद्धौतीर्थेनवष्टकासुगया
 यांचमहालये ॥ त्रिपार्वणमन्त्रेष्टशेषष्टपौरुषंस्मृतं ॥ ३१ ॥ इतिनवदेवत्यंती
 र्थश्रात्धमुक्तम् ॥ श्रात्वेवर्जाः ॥ निर्ययसिधौभविष्ये ॥ अवाहनंविमृष्टिश्रुतत्र
 तेषांनविद्यते ॥ आवाहनंनतीर्थेस्यात्नार्ध्यदानंतथेवच ॥ ३२ ॥ आहूताःपि
 तरःसर्वेकृतार्थाःसंतिवैयतः ॥ ३३ ॥ अर्घ्यमावाहनंचैवद्विजांगुष्टनिवेशनं ॥ वि
 किरंतृप्तिप्रश्रंचश्रात्वेष्टंचविवर्जयेत् ॥ ३४ ॥ श्रात्वेजातिपुष्पंवर्जामितिवृद्धयाज्ञ
 वल्क्यः ॥ प्रशस्तमितिस्कांदे ॥ माघवेस्मृत्यर्थसारेचतुलसीनिषिद्धा ॥ निषे
 धोनिर्मूलइतिहेमाद्रिः ॥ भविष्येकेतकीनिषिद्धा ॥ अंगिराः ॥ नजातिकुमुमा
 निनकदलीपत्रमिति ॥ ऋतुश्च ॥ असुराणांकुलेजातारंभापूर्वपरिहये ॥ तस्यः

श्री० वि०
॥२४॥

न्मतस्य च सार्थकम् ॥ ४८ ॥ तेनैव सर्वविहितपुण्यं यज्ञादिसंभवं ॥ येन त्र्यम्बक
मासाद्यपि ङदानं कृतं भवेत् अत्रैव छत्रोपां नृहं कमंडलुप्रभृति महादानानि देवानि
लिलिख्यं ते तदविस्तारस्तु ग्रंथे अवलोकनीयं ॥ ४९ ॥ इति श्रीगोदायात्राविवे
काऽदर्शेश्राद्धविधि निरूपणं पंचमप्रकरणम् ॥ ५॥ श्रीहरिहरार्पणमस्तु ॥ ५ ॥

अ०
॥५॥

॥२४॥

कृत्वास्नात्वापिंडान्कुर्याद्यथाविधीतिजातूकर्णः ॥ ४२ ॥ पिंडद्रव्याणि ॥ हेमा
 द्रौब्राह्मे च ॥ सक्तुभिःपिंडदानंचसंयावैःपायसेनवा ॥ कर्तव्यंऋषिभिःप्रोक्तंपि
 ण्याकेनगुडेनवा ॥ ४३ ॥ श्राद्धेगोधूमपिष्टवर्जं ॥ पिंडदानंयःकुर्यात्तूचूगोधू
 मसंभवैः ॥ श्वानविष्टासमंज्ञेयंविनातिलविमिश्रिणैः ॥ ४४ ॥ अनेनात्रश्रीरा
 मकर्तृककुशावर्ततीर्थश्राद्धीयपिंडदानेनपितुर्दशरथस्यापि नरकवासोद्वारणवर्को
 त्तमलोकप्राप्तिर्यत्राभूत्तत्रमानवानांमुक्तिदानेकिमवक्तव्यमधीत्वमितेवयंप्रती
 यामः ॥ ४५ ॥ अतएव ॥ कुशावर्तेत्र्यंबकक्षेत्रेश्राद्धादौकृतेसतिसप्तगौत्रएकोत्त
 रशतकुल्लोद्धारोभवति ॥ तथाहिपितामाताचभार्याचभ्रांणिनीदुहितातया ॥ पितृ
 मातृस्वसाचैवसप्तगोत्राणिवैविदुः ॥ ४६ ॥ एषांगोत्राणि ॥ पुरुषाःक्रमेणचतुर्विं
 शतिर्विंशतिषोडशद्वादशएकादशअष्टवित्तिएकोत्तरशतसंख्यातेपांडुद्वारइत्यर्थः ॥
 तत्रपितृकुलेद्वादशपूर्वाद्वादशपरःइतिचतुर्विंशतिः ॥ एवमग्रेपि ॥ इत्युक्तंमन्त्र्यौ
 ४७ ॥ पाद्मे ॥ अतस्तत्तीर्थश्राद्धस्यपुण्यसंख्यानविद्यते ॥ अहमेवंविधंमन्येज

गो. वि.
॥२५॥

॥ ततस्तेशरणजग्मुर्देवदेवायविष्णवे ॥ अथब्रम्हासुरैःसार्धैर्वकुलभुवनंगतः ॥
११ ॥ चतुर्भुजंजगन्नाथंतत्रस्तोतुंप्रचक्रमे ॥ एवंस्तवपरान्देवान्दृष्ट्वासजगतांप
तिः ॥ १२ ॥ प्रत्यक्षीभूयवचनमुवाचमधुसूदनः ॥ विष्णुरुवाच ॥ ब्रम्हनसुरैःसार्ध
मिहागतोभवान्ज्ञातंमयातत्सकलंहिकार्यं ॥ सुखेनगच्छंतुसुराभयांश्चकार्यंत्व
दीप्तंसकलंहिसिद्धं ॥ १३ ॥ नंदिके ॥ गतेषुदेवसंघेषुधात्रासहनिजालयं ॥
वाराहरूपमास्थायगंगाद्वारंहरिर्ययौ ॥ १४ ॥ गंगाद्वारंसमागत्यसस्त्रौतेनै
ववारिणा ॥ अधोधामज्जमानस्तुपातालंप्रतिजग्मिवान् ॥ १५ ॥ हिरण्याक्षं
रिपुंहत्वायज्ञानादायदेवराट् ॥ निमज्जोन्मज्जनियातिःकृतकृत्योहरिर्बहिः ॥ १६
॥ तावत्कोलासुरःप्राप्तोहिरण्याक्षस्यशालकः ॥ ब्रह्माद्रैर्दक्षिणेपादेमहत्वेकागुहा
भवत् ॥ १७ ॥ तत्रासीद्वानवोघोरःकोलाकांस्वपुर्धरः ॥ कोलासुरइतिरूपा
तःहिरण्याक्षस्यशालकः ॥ १८ ॥ दंष्ट्राग्रंतीक्ष्णमुत्थृत्यरुरंतुंवारांहमागतः ॥ कुर्वन्
त्रैर्महाघोषंवाराहस्तमुपागतः ॥ १९ ॥ उभयोरभवद्युद्धंगर्जतोश्चपरस्परं ॥

अ.

॥ ६ ॥

॥२५॥

श्रीगणपतयेनमः ॥ अथपंचतीर्थीविवरणम् ॥ गंगाद्वारेकुशावर्तेविल्वकेनीलप
 र्वते ॥ स्नात्वाकनखलेतीर्थेपुनर्जन्मनविद्यते ॥ १ ॥ इतितेकथितंसर्वगंगामा
 हात्म्यमादितः ॥ शृणुचान्यमहीपालवृत्तगंगासमुद्रवे ॥ २ ॥ आनीतात्रविधिं
 गंगागौतमेनमहर्षिणा ॥ शिवनिर्माल्यदोषेणमुनयोनास्पृशन्हितां ॥ ३ ॥ गौ
 तमोपिहितछुत्वात्र्यंबकायन्यवेदयेत् ॥ त्र्यंबकःकथयामासविष्णुंप्रार्थयगौतम ॥
 ४ ॥ गंगाद्वारं समागत्यविष्णुःस्नानंकरिष्यति ॥ तस्यसंगममात्रेणगंगापूताभ
 विष्यति ॥ ५ ॥ त्र्यंबकस्यवचः श्रुत्वागौतमस्तपसिस्थितः ॥ विष्णुमाराध
 यामासविष्णुसूक्तैस्नेकंघा ॥ ६ ॥ गौतमस्यतुभावेनविष्णुस्तुष्टोत्रवद्वचः ॥ किं
 देयंगौतमब्रूहिसुराणामपिदुर्लभं ॥ ७ ॥ गौतमउ ॥ यद्वितुष्टोसिदेवेशपवित्रां
 कुरुगौतमी ॥ गंगाद्वारं समागत्यस्नानंकुरुममाज्ञया ॥ ८ ॥ गौतमायंतथेत्यु
 त्क्त्वाविष्णुरंतरधीयत ॥ एतस्मिन्नंतरेराजन् हिरण्याक्षोमहासुरः ॥ ९ ॥ यज्ञा
 नादायदेवभ्योपांतालमभिजग्मिवान् ॥ यज्ञेनरहितादेवादुःखमापुरहर्निशं ॥ १० ॥

गो० वि.
॥२६॥

॥ ३० ॥ अवैधव्यंतथास्त्रिणांयत्काम्यतच्चपूरय ॥ कोलामुरवचःश्रुत्वापरो
पकरणायच ॥ ३१ ॥ तथेत्युक्त्वाभद्रकालीतत्रैवांतरधीयत ॥ तत्तत्प्रभृतितत्तीर्थ
वारांहमिति विश्रुतं ॥ ३२ ॥ ततःप्रभृतीतत्रास्तेकोलांबानामधारिणी ॥ ततःप्र
भृतिगंगापिपावनासाबभूवह ॥ ३३ ॥ गंगांतथाविधांदृष्ट्वागौतमोपिमहामुनिः
कृतकृत्यत्वमापन्नःसंतोषंपरमंययो ॥ ३४ ॥ इ. गो. प. वि. गंगाद्वारविवरणम् ॥ १ ॥ का
रिकाक्रमेणअधुनाकुशावर्तगमनंप्राप्तं ॥ परंच ॥ पाठक्रमादर्थक्रमोवलीयानइति
न्यायेनपूर्वमेवकुशावर्तेविधिंविधायअनंतरंगंगाद्वारंगत्वा ॥ बिल्वतीर्थंव्रजेत् ॥
नंदिके ॥ बिल्वकेश्वरमाहात्म्यंकथंयामिसमासतः ॥ कदाचित्त्र्यंबकोदेवो निकुं
जेरहसिस्थितः ॥ १ ॥ पार्वत्याक्रीडयामासनीलाद्रेरुत्तरेतटे ॥ ललाटेस्वेदजंवा
रितर्जन्यादायपार्वती ॥ २ ॥ बिल्वमध्येविचिक्षेपतस्माद्विल्वोबभूवह ॥ तत्सर्वं
विजयावेदपश्यंतिदुरतस्थिता ॥ ३ ॥ पुनःकदाचित्तद्वेशंपार्वतीलालयाययौ ॥
तत्रापश्यन्महावृक्षंपुष्पितंफलितंतथा ॥ ४ ॥ तदंष्ट्राविस्मयाविष्टांपार्वतीविज

अ०
॥२६॥

॥२६॥

तावत्कोलासुरहंतुं नीलांबारेणुकातदा ॥ २० ॥ गोतमप्रार्थितातूर्णगंगाद्वारं समा
 ययौ ॥ २१ ॥ नीलांबोवाच ॥ मुंचमुंचमहाविष्णोममभागोयमागतः ॥ अहमे
 नंहनिष्यामिभवान्पश्यतुसंगरं ॥ २२ ॥ अयंकोलासुरोविष्णोबहुवर्षाणितिष्ठ
 ति ॥ हंतियात्रार्थिगोलोकान्नायांत्यस्यभयाज्जनाः ॥ २३ ॥ प्रार्थिताहंवधा
 यास्यगौतमेनमहर्षिणा ॥ अतस्त्वंमुंचदेतेयमहंहन्मिमहासुरं ॥ २४ ॥ मुखमा
 कृत्यवेगेनहंतुंदेवीपुरोगतः ॥ तावच्छूलेनपार्वत्यादृदिविद्वःपपातह ॥ २५ ॥
 गौतम्यानीशसंस्पर्श्याद्विष्णोःपादाब्जदर्शनात् ॥ नीलांबाशूलपाताच्चतस्यशांता
 थदुर्मतिः ॥ २६ ॥ अस्तौषीत्पार्वतीगंगादेवदेवंजनार्दनं ॥ स्तुवंतंतंसमालो
 क्यपार्वतीमुदिताभवत् ॥ २७ ॥ पार्वत्यु० ॥ चरं ब्रूहि वरं ब्रूहिकोलासुरमहामते
 कोलासुरउ० ॥ मातस्त्वच्छस्त्रपातेन लोकान्गतास्मिदुर्लभान् ॥ २८ ॥ लोकाना
 मुपकाराश्चमयात्रबहुशःकृताः ॥ अतस्त्वमुपकारार्थंतिष्ठमन्नामधारिणि ॥ २९ ॥
 दर्शनंयेकरिप्यंतितवमातर्नरोत्तमाः ॥ तेषांपुत्रांश्चपौत्रांश्चदेहिलक्ष्मींचशाश्वतीं

गो० वि०
॥२७॥

लोयातिशंभोःसलोकतां ॥ १५ ॥ इति श्रीपंचतीर्थोविवरणे बिल्वतीर्थप्रकरणं ॥
३ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥
अथनीलगंगामाहात्म्यं ॥ ब्रह्माब्रिस्त्र्यंबकः साक्षात्सर्वदेवेषु पठ्यते ॥ अथनील
गिरिस्तस्य वामजानुः प्रकीर्तितः ॥ १ ॥ अत्र ते कथयिष्यामि कथामेकां पुरातनीं ॥
यस्याः श्रवणमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ २ ॥ यदा स स्पर्शयो देव्या अरुंधत्या समन्वि
ताः ॥ हरेण प्रेषिता देव्यै हि माचलगृहं ययौ ॥ ३ ॥ हिमवानपि धर्मात्मा तान् संपू
ज्य यथाविधिः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा वचनं चेदमब्रवीत् ॥ ४ ॥ हिमालय उवाच
द्वन्योस्मि कृतपुण्योस्मि सफलं जीवितं मम ॥ यस्य गेहं समाजग्मुर्मुनयः पुण्यमूर्त
यः ॥ ५ ॥ अहमेष इयं पत्नी कन्येयं तनया इमे ॥ येन वः कार्यमत्रास्ति त्यनुज्ञां दा
तुमर्हथ ॥ ६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ भवतः पार्वतीनाम कन्यास्ति वरवर्णिनी ॥ महादे
वाय दातव्या वचनान्नो गिरीश्वर ॥ ७ ॥ इयं पूर्वक भूपत्नी दक्षस्य तनया सती ॥ दै
ताशंकरस्या भून्महामायामहेश्वरी ॥ ८ ॥ वह्निविवेश सा पूर्वं केनचित् कार्यहेतु

अ०

॥ ६ ॥

॥२७॥

पांजगौ ॥ पार्वत्यु० ॥ केनायंरोपितोवृक्षोममातीवप्रियंकरः ॥ ५ ॥ विजयोवा
 च ॥ तवदेहसमुत्पन्नस्त्वयानज्ञायतेकथं ॥ नामास्यकुरुवैशीघ्रंत्वंपुत्रोयंनसंश
 यः ॥ ६ ॥ अवदत्पूर्ववृत्तांतंस्वेदाज्जननमेवच ॥ विजयायावचःश्रुत्वापार्वतीह
 पिताभवत् ॥ ७ ॥ बिलेसमुत्थितोयस्मात्बिल्वनाम्नांप्रतिष्ठितः ॥ आहूयत्र्यं
 बकंतत्रसोपितंवीक्ष्यविस्मितः ॥ ८ ॥ यथास्कंदःसुतोऽस्माकंयथाचैवगणेश्वरः
 तथात्वंममपुत्रोसिबिल्वजीवचिरंमुत ॥ ९ ॥ तवपत्रैश्चपेपूजांकरिष्यंतिममान
 य ॥ तेमेमान्याश्चधन्याश्चत्वत्कृतंबिल्वपुत्रक ॥ १० ॥ पार्वतीस्नेहभरितावि
 ल्वमाज्ञापयत्स्वयं ॥ रुद्रार्थंत्वद्वलान्पुत्रयदाचेत्स्यंतिसंघशः ॥ ११ ॥ जनास्त
 दातिदुःखंमेस्यादंतःक्षेत्रतोव्रज ॥ ततःप्रभृतिनास्त्यत्रबिल्ववृक्षस्यदर्शनं ॥ १२
 गतेबिल्वेपितत्स्थानेपार्वत्यासहशंकरः ॥ निकुंजसरसोनांमबिल्वंमित्येवचक्रतुः
 १३ ॥ माहात्म्यंवर्धयित्वास्यद्यंतर्धानमवापतुः ॥ तदादिबिल्वतीर्थंचपावनंभु
 विषप्रथे ॥ १४ ॥ बिल्वंतीर्थेनरःस्नात्वादृष्ट्वाबिल्वेश्वरंशिवं ॥ सर्वपापविनिर्मु

गो० वि
॥२८॥

१९ ॥ तत्र देवी जगन्माता पार्वती लोकगुप्तये ॥ सिद्धिक्षेत्रमिदं पुण्यं दत्तस्य श
यकारकं ॥ २० ॥ अत्र ते पुरतः पस्तीत्रं मुनयः शौनकादयः ॥ भवानीमत्र पश्यन्ति
नीलपर्वतवासिनीं ॥ २१ ॥ न ते संसारचक्रेषु भ्रमन्ते मुक्तिभागिनः ॥ यया दृष्टा
जगन्माता नीलपर्वतवासिनी ॥ २२ ॥ सप्तजन्मसु वैधव्यं न चानस्याः कथं
चन ॥ सौभाग्यं लभते पुत्रान् धनधान्यसमन्विता ॥ २३ ॥ अंते शिवपुरीं प्राप्य
पार्वत्या सह मोदते ॥ पार्वत्या निर्मितं तीर्थं नीलगङ्गाते विश्रुतं ॥ २४ ॥ तत्र स्नानं च
दानं च कोटियज्ञफलप्रदं ॥ विवाहे मंगलादेव्या स्थापितं तीर्थं देवतैः ॥ २५ ॥
॥ इहार्थैकययिष्यमि कथा मे कां पुरातनी ॥ यां श्रुत्वा मुच्यते पापात् कोटिजन्म
समुद्भवात् ॥ २६ ॥ दत्तात्रेयं हरि साक्षात् वसन्तं नीलपर्वते ॥ पप्रच्छ तं मुनिं ग
त्वा राजा माहिष्मतीपतिः ॥ २७ ॥ कर्तव्यं उ ॥ मुने सर्वाणि तीर्थानि त्यक्त्वा
त्वं नीलपर्वते ॥ कथं तिष्ठसि किं तत्र तन्नो गदितुमर्हसि ॥ २८ ॥ अत्र सिद्धिर्मया
लब्धा सिद्धिक्षेत्रमिदं परं ॥ युगे युगे प्रसिद्धं स्थातुं कीर्तिदं ब्रह्मणः करे ॥ २९ ॥

अ ०
॥७॥

॥२८॥

ना ॥ इदानीं त्वत्पुता जाता शंकराय प्रदीयतां ॥ ९ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा गिरिद्री वा
 क्यमब्रवीत् ॥ वयं पर्वतरूपाश्च शंकरो देवतोत्तमः ॥ १० ॥ एवं सति मूनिश्रेष्ठाः
 संबंधः कथमावयोः ॥ आस्माकं सुहृदः सन्ति पर्वता एव भूतले ॥ ११ ॥ मूनय उ-
 चुः ॥ यदुक्तं भवता वाक्यं तदन्यत्र विरोचते ॥ शंकरो भवतां साक्षात् विश्वरूपो नि-
 रामयः ॥ १२ ॥ कदाचित्सभवत्प्रीत्यैः पर्वतोपि भविष्यति ॥ तूष्णीमेव प्रदातव्या क-
 न्या तस्मै त्वया गिरे ॥ १३ ॥ ततो गिरिर्ददौ कन्यां शंकराय नराधिप ॥ गते बहुतिथे का-
 ले हिमाद्रिः पर्वतोत्तम ॥ १४ ॥ स ख्याद्रौ शंकरं श्रुत्वा पार्वतरूपमाश्रितं ॥ ऋषीणां वच-
 नं स्मृत्वा परमं हर्षमाययौ ॥ १५ ॥ तां पार्ततीं करे धृत्वा नीलाद्रौ समरोपयत् ॥ वा-
 मजानौ शंकरस्य कौतुकाच्छैलरूपिणः ॥ १६ ॥ या विधिं शांभवीं मायाप्रविष्टा का-
 र्यहेतुना ॥ कृतकार्याथ मुंचंतं कलिं प्रैक्षत निर्मितं ॥ १७ ॥ अन्योन्यशपतां राज-
 नूयदा शिवविधिस्तदा ॥ स्त्रीस्वभावाद्भयं प्राप्तः किं भविष्यतः परं ॥ १८ ॥ जगाम
 त्वरिता सन्नपितुः सर्वे न्यवेदयत् ॥ तच्छ्रुत्वा हिमवान् देवीं नीलाद्रावानयत्स्वयं ॥

मौ० वि
॥२९॥

आहुः कणखलं नाम गौतमस्य महर्षयः ॥ ३ ॥ तस्य पश्चिमभागे तु गांगं वीक्ष्य पयो
मुनिः ॥ मुक्तापरिमितं दृष्ट्वा कुशेनावर्तमानोत् ॥ ४ ॥ कुशेनावर्तिता गंगा गौतमे
नमर्षिणाः ॥ कुशावर्तमिति ख्यातं तीर्थं त्यनपमं भुवि ॥ ५ ॥ यत्तु कणखलं प्रोक्तं
कुशावर्तसमीपतः ॥ तत्रांख्यानं पुरावृत्तं शृणुष्वेतमहीपते ॥ ६ ॥ इंद्रसेन इति
ख्यातो नृपः कृतयुगे पुरा ॥ संपद्ज्ञानाकरो राजन्निपधेशो यतात्मवान् ॥ ७ ॥ ग
वांकोटिप्रदानानि स्वर्णदानान्यनेकशः ॥ वार्धक्ये वयसि प्राप्ते तपः कर्तुं मनोदधौ
॥ ८ ॥ पुत्रे राज्यभरं तस्य गन्धमादनमागतः ॥ तत्र गत्वामहीपालस्ततापपरमंतपः
॥ ९ ॥ साक्षान्नारायणो देवस्तं भूपं प्रसमादह ॥ वरं मत्तोभियां च स्वेत्यवोच द्रव्य
नंतदा ॥ १० ॥ इंद्रसेन उ ॥ सुक्तकामोऽस्मि देवेश भवपाशाद्विमोचय ॥ नारा
यण उ ॥ ब्रह्माद्रिं गच्छ भद्रं ते यत्रासि द्वौ तसौ मुनीः ॥ ११ ॥ कणानां विहितं यत्र
खलं भूमौ महर्षिणा ॥ आहुः कणखलं नाम तत्र स्थित्वा तपः कुरु ॥ १२ ॥ गुप्त
रूपान्निधानः स्वं नाममाचक्ष्व कस्यचित् ॥ वदिस्वतिजनास्त्वांतन्नाम्ना कणख

आलोडितावसुमतीगिरयःसमंतान् ॥ नीलाद्रितुल्यमपरंनविलोकयामि ॥ सि
 द्विप्रदंगिरिवरेद्रसुताकृपायाः॥प्रार्त्तिकरोतुसनकादिमुनीन्द्रवासं ॥ ३० ॥ त्वमप्यत्र
 तपःकृत्वासिद्धिप्राप्नुहिभूपते ॥ नंदिके. ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाकार्तवीर्योमही
 रतिः ॥ ३१ ॥ भगवत्याःकृपाकामस्ततापपरमंतपः ॥ अल्पेनैवचकालेननी
 लांबारेणुकातदा ॥ ३२ ॥ प्रत्यक्षत्वंसमागत्यराज्ञेसिद्धिप्रदाभवत् ॥ जामदग्येन
 रामेणसिद्धिप्राप्तात्रभूमिप ॥ ३३ ॥ नीलपर्वतवासिन्यारेणुकाम्याःपदांबुजं ॥
 येपश्यंतिनराराजनतयातिपुनर्भवं ॥ ३४ ॥ नीलपर्वतमाहात्म्यंकथितंतेमयानृप
 ॥ यःशृणोतिनरोभक्त्यासोपिपापात्प्रमुच्यते ॥ ३५ ॥ इतिश्रीगोदायात्राविवे
 कादर्शनीलांब्रातीर्थविवरणम् ॥ श्रीहरिहरार्पणंस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ अथकणख
 उत्तीर्थप्रकरणम् ॥ गिरेरधोमुनिर्यातोनापश्यत्गौतमीपुनः ॥ पुनर्गुप्तातदागंगा
 क्रोधेनकलुषातदा ॥ १ ॥ इतस्ततोव्रजनपश्यत्गंगाखेदाकुलोभवत् ॥ कगता
 कगतागंगामुनिःप्राहपुनःपुनः ॥ २ ॥ कणानांविहितंयत्रखलंभूमौमहर्षिणा ॥

गो.वे
॥३०॥

अथकुशावर्तविवरणं ॥ कदाचिद्देवकार्येषु संस्थितेषु महर्षिषु ॥ माहात्म्यानां च
सर्वेषां प्रसंगे सति भूपते ॥ १ ॥ अशिक्ष्य नारदं पुत्रं ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ २ ॥ चत्वारो विहिता वेदास्तत्र तत्र मयोदिताः ॥ तीर्थानां चैव यज्ञानां दि
वानां च महर्षिणां ॥ ३५ ॥ शंकरस्य गणेशस्य गौर्या विष्णोः प्रभानिधेः ॥ महि
मा तु यथाशक्त्या मया संकीर्तितो हि वः ॥ ४ ॥ परं वत्सहस्रेण तथा वत्सशतेन च
॥ कुशावर्तस्य माहात्म्यं मया वक्तुं शक्यते ॥ ५ ॥ इति ब्रह्मवचनः श्रुत्वा नारदा
दि महर्षयः ॥ सत्यं तथैव तीर्थं तदित्युचुस्ते परस्परं ॥ ६ ॥ कथमत एव ॥ नारद
स्य महर्षेः कुशावर्त तीर्थं राजदर्शनसमये गोदास्तुतिरियं ॥ श्लो० ॥ न मामिगंगेत वपा
दप्रद्वंसुरासुर्वैदितलोकपालैः ॥ भुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भावानुसारेण सदाना
राणां ॥ ७ ॥ यागतिर्योगयुक्तानां मुनीनां मुध्वरेतसां ॥ सागतिः सर्वजंतूनां गौतमी
तीरवासिनां ॥ ८ ॥ दृष्टां गोदाशतं पापं स्पृष्टजन्मशतत्रयं ॥ स्नात्वा जन्मसहस्रा
णि हन्ति गोदाकलौ युगे ॥ ९ ॥ नारदं प्रतिगंगोक्तिः ॥ मज्जन्ति मुनयः सर्वे त्वमेकः

लाभिधं ॥ १३ ॥ यदातेगौतमीदेवीदर्शनसंप्रदास्यति ॥ तदामुक्तिप्रदास्यवग
 च्छपूजयशंकरं ॥ १४ ॥ नारायणवचःश्रुत्वा राजा ब्रह्मगिरिययौ ॥ तस्यो कण
 खले पुण्ये गौतमस्य चिरंतदा ॥ १५ ॥ तस्य नाम्नो न भिज्ञानात् आदुः कणखलं ज
 नाः ॥ तत्रागत्य जगन्माता गौतमी लोकपावनी ॥ १६ ॥ कौसुंभवसनंदेवी त्रि
 भर्ती चारुलोचना ॥ सुमध्याचारुसर्वांगी पीनो नतकुचद्वया ॥ १७ ॥ दिव्यगं
 धसुशोभाढ्या मत्तमातंगगामिनी ॥ संस्तुता मुनिभिर्दिव्यै रर्चिता पार्थिवार्थिभिः ॥
 १८ ॥ चामरैर्वीज्यमानेन प्रवाहैः पार्श्वयोर्द्वयोः ॥ एवं गंगां पुरोदृष्ट्वा नृपः कणख
 लाभिधः ॥ १९ ॥ प्रणम्य शिरसा देवीं स्नात्वा चेदं वचो ब्रवीत् ॥ कणखल उवाच
 ॥ नमो गंगे मह्यगंगे महादेवस्य वल्लभे ॥ बहते त्वां महादेवो गोदावरि नमोस्तुते ॥
 २० ॥ इति स्तुत्वा भगवतीं प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ परिक्रम्य नृप श्रेष्ठः कायं त्यक्त्वा दिवं
 गतः ॥ २१ ॥ शिवलोकं समासाद्य शिवपार्श्वचरो भवत् ॥ इति ते कथितं राजन् शृणु
 चाग्रे कुतूहलं ॥ २२ ॥ इति श्रीगोदायात्राविवेकादर्शः ॥ कणखलतीर्थविवरणं ॥ ४ ॥

गौ० वि०
॥३१॥

त्रीगणपतयेनमः ॥ अथ अष्टतीर्थविवरणम् ॥ अथाष्टराजनृतीर्थानि शृणुष्व सु-
कुतूहलात् ॥ कुशावर्तेनरः स्नात्वा त्वष्टतीर्थानि सत्रजेत् ॥ १ ॥ ब्रह्मालंतीर्थमाग-
त्य स्नानं कुर्याद तं द्रितः ॥ तत्र श्राद्धं प्रकुर्वीत संतर्प्य पितृदेवतः ॥ २ ॥ ब्रह्मालेशं ग-
णपतिं वरदं पूजयेन्नरः ॥ ब्राह्मणान् भोजयेच्च त्रगणेशः प्रीयतामिति ॥ ३ ॥
तत्र स्नानं च दानं च महाविघ्ननिवारणम् ॥ अत्रारूयानं पुरावृत्तं शृणुष्वेतमहीपते ॥
४ ॥ गालवस्य सुतो ज्येष्ठः करहो नाम विश्रुतः ॥ कुरूपो मन्दबुद्धिश्च भातृभीः सति
रस्कृतः ॥ ५ ॥ लज्जितः सोतिदुःखेन त्र्यम्बकं शरणं ययौ ॥ गौतमोऽपि कृपाविष्टा-
कृपांतस्मै चकार ह ॥ ६ ॥ स्वयमारुधितं मंत्रं त्र्यक्षरं सर्वकामदं ॥ ब्रह्माक्षेति स्फुटं
बीजं गणनामधिपस्य च ॥ ७ ॥ करटाय ददौ तस्मै परया कृपया मुनिः ॥ गौतम-
स्य प्रसादेन मंत्रराजप्रभावंतः ॥ ८ ॥ प्रत्यक्षो भूद्रणपतिर्वरं ब्रूहीत्यवोचत् ॥ क-
रट उवाच ॥ सर्वविद्याप्रयच्छस्व भुक्तिं मुक्तिं च देहि मे ॥ ९ ॥ तथेत्युक्त्वा गणपति-
गौतमं वाक्यमब्रवीत् ॥ किं ते गौतम दास्यामि यदभीष्टं वदस्व तत् ॥ १० ॥

म
॥९॥

॥३१॥

किंनमज्जसि ॥ नारद उ० ॥ अंबत्वदर्शनान्मुक्तिर्नजानेस्नानजफलं ॥ १० ॥
 अतएवपंचतीर्थीविषये ॥ पुनरुक्तं नास्ति ॥ तत्रापि ॥ नंदिकेश उ० ॥ अतोम
 याकथं वक्तुं शक्यते नृपसत्तम ॥ तथापि किंचित्तराजनलेशमात्रं प्रकाशितं ॥ ११ ॥
 ॥ गंगाद्वारेकुशावर्ते बिल्वकेनीलपर्वते ॥ स्नात्वा कणखले तीर्थे पुनर्जन्म न विद्यते ॥
 १२ ॥ पंचातीर्थानि पुण्यानि मुक्तिदानिनः संशयः ॥ एतानि पंचतीर्थानि कथितानि
 मयानृप ॥ १३ ॥ एषां स्मरणे देवपापशशिर्विलीयते ॥ यानि कानि च पापा
 नि ब्रह्महत्यासमानि च ॥ तानि तानि विनश्यन्ति पंचतीर्थनिमज्जनात् ॥ १३ ॥
 इति श्रीगोदायात्राविवेकादर्शे श्रीकुशावर्तारव्यं पंचमतीर्थविवरणम् ॥ श्रीसांव
 सदाशिवार्पणमंस्कृतं ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

गो. वि.
॥३२॥

तिनिष्ठुरः ॥ ९ ॥ तत्र प्रक्षाल्य मां सानि स्नानं धर्मातुरो करोत् ॥ तस्यामेव निशा
 यांस भुजंगेन च दंशितः ॥ १० ॥ पूर्वकर्मविपाकेन मृतः स्वर्गपुरीषयौ ॥ अज्ञाना
 द्यत्कृतं स्नानं तत्पुण्येन च तारितः ॥ ११ ॥ इति ते कथितं पुण्यमाहात्म्यं पापनाशनं
 ॥ विश्वेशमणिकर्णचिवाराणस्यास्तथैव च ॥ १२ ॥ इति वाराणशीमणिकर्णिका
 महिमा द्वितीयतीर्थविवरणं ॥ ३ ॥ ॥ नन्दिकेश्वर उ. ॥ ततो गंगालयं गच्छे
 दष्टतीर्थरतो नरः ॥ गंगायं आलयं यस्मान् स्माद्गंगालयं विदुः ॥ १ ॥ अत्र स्थैर्यं
 हि गंगाया जगन्मातुः प्रकीर्तितं ॥ अत्र मूर्तिमयी गंगा शिवेन सह मोदते ॥ २ ॥ गं
 गाद्वारादिहायाताकुशावर्तमतः परं ॥ विश्रामस्थानमेतद्विगंगायाः परमं विदुः ॥ ३ ॥
 गंगाद्वारं यथा तीर्थं तथा गंगालयं विदुः ॥ अत्र स्नानस्य दानस्य पुण्यसंख्यानं
 विद्यते ॥ ४ ॥ अत्र श्राद्धं प्रकर्तव्यं पितृणां तृप्तिहेतवे ॥ गंगालयस्य माहात्म्यं
 कथितं पापनाशनं ॥ ५ ॥ यः शृणोति नरो भक्त्या सोऽपि पापैः प्रमुच्यते ॥ ६ ॥
 ॥ इति गंगालयतीर्थमहिमाविवरणम् ॥ रामलक्ष्मणयोस्तीर्थं ततो गच्छेद्यतव्रतः

अ.
॥९॥

॥३२॥

गौतम उवाच. ॥ प्रसन्नोसि गणाध्यक्षस्तत्रैवांतरधीयत ॥ बल्लालेति तदा
 रभ्यतीर्था रूपायानं बभूव ह ॥ ११ ॥ इति बल्लालतीर्थविवरणं ॥ १ ॥ ततो वाराणसीं
 गच्छेद्यत्र विश्वेश्वरः शिवः ॥ वाराणस्यावियोगेन भुञ्जन्मातिदुःखितः ॥
 ॥ १ ॥ प्रेरितो देवकर्णार्थं दक्षिणाशायी मुनिः ॥ इदं क्षेत्रं समासाद्य ध्यायन्
 वाराणसीं हृदि ॥ विश्वेश्वरं च सततं तताप परमंतपः ॥ कियं ताचैव कालेन विश्वे
 श्वरसमन्विता ॥ ३ ॥ वाराणस्य भवत्तस्य प्रत्यक्षानृतपमत्तमं ॥ वाराणस्युत ॥
 वरं वरस्य भद्रं ते कांक्षितं ते ददाम्यहं ॥ ४ ॥ अगस्त्य उ. ॥ इहैव तिष्ठ मातस्त्वं विश्वेश्व
 रसमन्विता ॥ वाराणसी तथेत्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ ५ ॥ तत्र स्नात्वा शिवं नत्वा
 संतर्प्य पितृदेवताः ॥ मज्जनाय तदग्रे वै गच्छेत्तु मणिकर्णिकां ॥ ६ ॥ अगस्त्या
 र्थमियमपियातायं बकपत्तने ॥ तस्यां स्नानं च दानं च पितृणां तपणं तथा ॥ ७ ॥ त
 त्सर्वं नृपशार्दूलत्यानं त्याय प्रकल्पते ॥ अत्राख्यानं पुरावृत्तं शृणु श्वेतमहीपते ॥
 ॥ पुराचात्राभवत् व्याधः सुमंतुरिति विश्रुतः ॥ नित्यं समृगया सक्तः पापशिलो

गो. वि.
॥३३॥

जयन् ॥ १ ॥ ध्यायन् सदाशिवं देवं जयन् वंचाक्षरं मेनुं ॥ निराहारीयतात्मा च त
तापरमंतपः ॥ २ ॥ गौतमस्य तपस्य राजन् प्रादुरभूच्छिवः ॥ शंकरस्य प्रसा
दोत्रसंप्राप्तो गौतमः प्रिणा ॥ ३ ॥ शालीनां सर्वदोत्पत्तिराज्ञा त्रिपुरारिणः ॥ अ
त्यन्नसलिलं यत्र गमिष्यति महानुने ॥ ४ ॥ तत्र तत्र भविष्यति शालयः सर्वदा मु
ने ॥ इत्यादि वरदानं च शंकरेण मुनेः कृतं ॥ ५ ॥ सिद्धिक्षेत्रमिदं पुण्यं कथितं तव
भूपते ॥ अत्र तीर्थविधिः कार्यो ॥ दानं देयं स्वशक्तितः ॥ ६ ॥ सर्वान् कामानवा
प्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ शाली तीर्थस्य माहात्म्यं कथितं पापनाशनं ॥ ७ ॥ त
त्र तीर्थविधिं कृत्वा शक्रकूपं ततो व्रजेत् ॥ इति गङ्गायाः शाली तीर्थविवर्णम् ॥
६ ॥ अथ इंद्र तीर्थविवरणं ॥ इंद्रेण निर्मितो यस्मात् इंद्र तीर्थततः स्मृतं ॥ १ ॥ हत्वा
वृत्रां सुरेश को ब्रह्म हत्यां मवाप्नुवान् ॥ स तया धर्षितो नित्यं सततं पृष्ठलग्नया ॥ २ ॥
पुष्कराद्यानि तीर्थानि ब्रह्मा मेति विशुश्रुमः ॥ तथापि न तस्या मुक्तो मानसं सरं अविशत
३ ॥ तत्र मूढमवपुः कृत्वा कमलान्तरमनस्थितः ॥ ब्रह्म हत्यापित तीरे प्रतीक्षतीश

अ.

॥ ८

॥ ३३

॥ कुशावर्तसमागत्यरामचंद्रः संलक्ष्मणः ॥ १ ॥ तत्रतीर्थविधिं कृत्वा गंगाद्वारं स
 प्राययौ ॥ स्त्रीरूपवारिणीदेवीरामपादौ ननामह ॥ २ ॥ गंगोवाच ॥ रामत्वं न जा
 नासि गंगाहं पादसंभवा ॥ प्रेपिताहं वसहेण कस्मैचिच्छायां हेतवे ॥ ३ ॥ वराहो मामि
 दं ब्राह्मणं च्छृणुष्व नरोत्तम ॥ तृतीयश्चावतारो हं राघवः सप्तमीतनुः ॥ ४ ॥ न पूर्वापरयोः
 श्रेष्ठ्यं दर्शनं चावयोः क्वचित् ॥ अतस्त्वं गच्छ रामस्य दर्शनार्थं ह्यरिप्रिये ॥ ५ ॥ इत्यज्ञप्ता
 स्मितनाहं तव सन्निधिमागता ॥ अत्रतीर्थविधिं कृत्वा तस्मादेव पुरोव्रज ॥ ६ ॥ रामल
 क्ष्मण इत्यारब्धा तीर्थस्यास्य भविष्यति ॥ ७ ॥ इत्युत्काराघवं नत्वा जलरूपावभूव
 ह ॥ रामोऽपि हितथा चक्रे यथोक्तं गंगया वचः ॥ ८ ॥ रामलक्ष्मणयोरतीर्थं गंगा
 द्वारसमं नृप ॥ तत्र स्नानाच्च दानाच्च निष्पाद्यो जायते नरः ॥ ९ ॥ इति ते कथितं रा
 जनुरामलक्ष्मणतीर्थयोः ॥ माहात्म्यं शालितीर्थस्य महिमानमतः शृणु ॥ इति अ
 ष्टतीर्थविवरणे रामलक्ष्मणतीर्थवर्णनं ॥ १० ॥ पंचमं ॥ अथ शालितीर्थप्रकरणम्
 ॥ शालोनाम महावृक्षस्तन्मूलं गौतमो मुनिः ॥ अष्टोत्तरशतं नित्यं शिवलिंगानि पू

भो.वि.
॥३४॥

तासाध्वीचंद्रिकानामविश्रुता ॥ महिषोनामतद्वातारसातलमगात्पुरा ॥ १५ ॥
सनारदमुखात्श्रुत्वावृत्रासुरनिपातनं ॥ भगिन्यासहसोयातश्चक्रेशक्रगवेपणं
॥ १६ ॥ इंद्रस्यविपद्श्रुत्वात्र्यंबकेतपसिस्थितं ॥ महामाहिषरूपेणहेस्त्रिनचवि
निश्चितं ॥ १७ ॥ त्र्यंबकक्षेत्रमासाद्यशक्रकूपसंमीपतः ॥ नापश्यत्तत्रदेवेशंपुनःस
कुपितोभवत् ॥ १८ ॥ विषाणाभ्यांक्षुरक्षेपैःशक्रकूपबभंजह ॥ विभंज्यशक्रकूपंतं
दैव्यःपातालमाविशत् ॥ १९ ॥ इंद्रतीर्थस्यमाहात्म्यंकथितंतवापते ॥ तत्रतीर्थ
विधिंकृत्वास्नातुंकांचनमाव्रजेत् ॥ २० ॥ इतिश्रीगोदायात्राविवेकादर्शः ॥ ७ ॥
अथकांचनतीर्थप्रकरणं ॥ स्वर्णतीर्थस्यमाहात्म्यंशृणुष्वेतमुहीपते ॥ यत्रस्नात्वा
नरोभक्त्याकांचनेशंप्रणम्यच ॥ स्वर्गलोकंसमासाद्यकांचनांगोभिजायते ॥ १ ॥
कदाचिन्तुपतिःपांडुस्वर्गलोकमपश्यह ॥ कुष्ठिनांकुनखीनांचस्वर्गलोकानिवारणं
२ ॥ दृष्ट्वासदुःखितोभूत्वाव्यासायचन्यवेदयेत् ॥ सव्यासवचनाद्राजाकांचनंतीर्थ
माययौ ॥ ३ ॥ तत्रस्नात्वाचदृष्ट्वाचकांचनांगोभभूवच ॥ तेनपुण्यप्रभावेणस्वर्ग

अ०
॥८॥

३३
२१

तक्रतुं ॥ ४ ॥ निरीन्द्रादेवतः सर्वान्द्रहस्पतिमयाब्रुवन् ॥ अस्माकं स्वामिन देहि
 शारतारं त्रिवौकसां ॥ हिशस्वारं त्रिदिवौकसां ॥ ५ ॥ परस्परविरोधेन वयं दुःखं
 ब्रजेमहि ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा बृहस्पतिरुदारधीः ॥ ब्रह्मणो कथयामास शक्रशुद्धिय
 था भवेत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गुरोत्वमिन्द्रमादाय त्र्यंबकं ब्रजसत्वरः ॥ ७ ॥ तत्र च
 स्नानदानाभ्यां ब्रह्महत्यागमिष्यति ॥ बृहस्पतिर्नमस्कृत्य ब्रह्माणं प्रयथौततः ॥
 ८ ॥ इंद्रमादाय वेगेन त्र्यंबकक्षेत्रमाययौ ॥ इंद्रश्च त्र्यंबकमासाद्य तताप परमंतपः
 ॥ ९ ॥ अल्पेनैव च कालेन प्रत्यक्षो भून्महेश्वरः ॥ शुद्धिसप्रार्थयामास देवदेवान
 महेश्वरात् ॥ १० ॥ तथेत्युक्त्वा महादेवेर्ल्यंतर्धा भंगते सति ॥ आनीय प्रणिपा
 तेन गौतमं तु बृहस्पतिः ॥ ११ ॥ उवाच वचनं शक्रे प्रसादः क्रियतामिति ॥ तथेति
 गौतमेनोक्तेश्चक्रः स्वर्गपुरीययौ ॥ १२ ॥ तद्दिनारभ्य लोकेऽस्मिन् इंद्रतीर्थमिति
 स्मृतं ॥ इंद्रेश्वरो नाम शिवस्तस्य तीरे प्रतिष्ठितः ॥ १३ ॥ अन्यच्च यदभूद्राजन्स्व
 स्वर्गं शक्रे गते सति ॥ श्रुणुष्व कथयिष्ये तच्छक्रकूपकथानकं ॥ १४ ॥ तत्र स्यद्दयि

गो. वि.
॥३५॥

अस्माकमपिशापेनशुष्काभवतुसानदी ॥ एवंशसाथमुनयोगौतमाश्रममागतः॥
८ ॥ तस्मैनिवेदयामासुःशापांतंचाप्ययाचयन् ॥ गौतमउ० ॥ गौनम्यासंग
तादेवीयदाहल्याभविष्यति ॥ ९ ॥ दिव्यरूपधरारम्याप्रयास्यतिमदंतिकं ॥ भ
वान्मोक्षायगंगापिपूर्वसागरमेष्यति ॥ १० ॥ प्रवाहान्सप्तकृत्वावोतारयिष्य
तिभोद्विजाः ॥ तत्श्रुत्वावचनंपथ्यंपूर्वसागरमाययुः ॥ ११ ॥ दृषद्गुपास्थितात
त्रगंगाल्लवनकांक्षिणः ॥ अहल्याशापमोक्षार्थंनदीब्रह्मगिरौभवत् ॥ १२ ॥ तां
मोचयित्वागंगातुऋषीन्मोक्तुंजगामह ॥ अहल्यासंगमंन्नामतीर्थतत्सर्वकामदं
॥ १३ ॥ तत्रस्नानंचदानंचकोटियज्ञफलंलभेत् ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रान्अत्रस्ना
नेनसद्गुणान् ॥ १४ ॥ अविद्योलभतेविद्याअधनोधनमाप्नुयात् ॥ तत्रतीर्थवि
धिकृत्वाकुशावर्तेसमापनं ॥ १५ ॥ इतितेकथितंराजन्अष्टतीर्थविधानकं ॥
सर्वसौख्यकरंनृणांकिमन्यत्श्रोतुमिच्छसि ॥ १६ ॥ इतिश्रीगोदायात्रावि०अ
हल्यासंगमतीर्थविवरणम् ॥ ८ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ ६२ ॥

लोकमवाप्नुवान् ॥ ४ ॥ विप्रायकांचनं यत्र देयं रूपं पलब्धये ॥ अतस्तत्कांचनं
तृतीयं विख्यातं दिवि भूतले ॥ ५ ॥ तत्र तीर्थं विधिं कृत्वा अहल्यासंगमं व्रजेत् ॥
॥ इति गोदाकांचनतीर्थविवरणं ॥ ७ ॥ ७५ ॥ ॥ नंदिके ॥ अहल्यायां
तुशसायांगौतमेन महर्षिणा ॥ त्र्युवासप्तर्षयो राजन् पूर्वसागररोधसि ॥ १ ॥ पर्व
तो नारदश्चैव भरद्वाजो गिराभृगुः ॥ मांडव्यश्च पुलोमाश्च इत्येते रूपयस्मृताः ॥ २ ॥
॥ तपस्यन्तं स्थिता तत्र शुश्रुवुः शक्रचेष्टितं ॥ केचिदूचः कथं नैव तया ज्ञातं भविष्यति
॥ ३ ॥ अहो ज्ञात्यैव हितया कृतकर्म भविष्यति ॥ मिथ्याप्रवादः कापट्यं साहसं
कर्ममुग्धता ॥ ४ ॥ अतिलोभश्च पलता गुणाः स्त्रीणां स्वभावजाः ॥ इत्यादि जह
सुः सर्वे पूर्वसागररोधसि ॥ ५ ॥ अहल्या भगिनी चंडी त्र्युवाक्रुपि भाषितं ॥
भगिन्यै कथयामास ततः सा कुपिता भृशं ॥ ६ ॥ अहल्योवाच ॥ पर्वताद्या महा
त्मानो माहसन्ति पुनः पुनः ॥ मच्छापान्मुनयः सप्त भवंतु दृढपदः क्षितौ ॥ ६ ॥ चंडीते
भ्यः पुनर्मत्वा जगौ शापस्य कारणं ॥ तदा ते मुनयः कुद्वाः अहल्यामशपन्नप ॥ ७ ॥

गो. वि.
॥३६॥

न्मयोज्ञेयीरूपवानशिवएवसः ॥ ११ ॥ ततःकणखलंदृष्ट्वागंगाकूलेनसंचरन् ॥
नीलगंगांसंगमेशंप्रणम्याभ्यर्चविघ्नहं ॥ १२ ॥ वागीशंप्रणमेत्पूर्वेशक्रतीर्थस्य
वेशगं ॥ हनूमंतंसमभ्यर्च्यक्षेत्रविघ्नविनाशम् ॥ १३ ॥ प्रदक्षणामभिक्रम्यन
त्वस्तुत्वापुनःपुनः ॥ महाभैरवमभ्यर्च्यकार्तिकेयंप्रणम्यच ॥ १४ ॥ त्रिसंध्ये
श्वरमभ्यर्च्यतत्तीर्थकृततर्पणः ॥ यस्यदर्शनमात्रेणसंध्यालोपोभवेक्कचित् ॥ सद्योग
च्छेद्विशुद्धोपित्रह्यविद्यामवान्पुयात् ॥ कपोतेशंततोदृष्ट्वातत्तीर्थकृतवंदनः ॥ १५
गायत्रीचसमभ्यर्च्यत्रिसंधेश्वरपृष्ठगां ॥ यस्यदर्शनतोदेवीगायत्रीजपकोटिभाक्
॥ १७ ॥ सर्वमंत्रपुरश्चर्याफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ प्रतिगृह्यत्रिलोकींचएनसानै
वल्लिप्यते ॥ १७ ॥ ततोऽजन्मशताणौघफलसंहरणंपरं ॥ ऋणनिर्माचनंतीर्थस्ना
त्वातीर्थेश्वरीनमेत् ॥ १८ ॥ तत्तस्मिन्भुवनेशाननंत्वाभ्यर्च्यसमाहितः ॥ क्षणंध्या
येच्चिरंतिष्ठेदव्यग्रोनीललोहितम् ॥ १९ ॥ यस्यप्रसादादिद्रोसौमुक्तोगौतम
शांपतः ॥ भोजेसुराधिपत्यंचपुनःसंशुद्धमानसः ॥ २० ॥ येपापादांभिक्षाःकूराः

अ०
॥९॥

॥३६॥

॥ श्रीहेरंबायनमः ॥ नारद उवाच ॥ नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महात्मने ॥ यो
 लीलया सृजद्विश्वं सत्यसंकल्प ईश्वरः ॥ १ ॥ भूतभव्यभवन्नाथ भगवान् भक्त
 गोचरः ॥ त्वमेव वेत्सि महात्म्यं व्यंकस्य महाभुतं ॥ २ ॥ मोहांधव क्षुपामेपः क्षे
 त्रराजो धरामयः ॥ धन्याताममलाक्षणां चिन्मयो सौ न पार्थिवः ॥ ३ ॥ तैर्वद्याः
 धन्यजन्मानो ये जाता भारते नराः ॥ ततः स भाग्याय क्षेत्रे स्थितास्ते व्यंकवूधाः ॥
 ४ ॥ अत्र लिंगार्चनं प्रोक्तं सर्वसिद्धिकरं नृणां ॥ अधुना वश्यकं ब्रुहि नित्यं त्कार्यम
 ब्रुहि ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत कुशावर्तं ममाहितः ॥ संध्या समा
 प्य संतप्य देवर्षिपितृबांधवान् ॥ ६ ॥ कुशेश्वरं प्रणम्याथ नारसिंहं प्रपूज्य च ॥ प
 रिक्रमेत् कुशावर्तं त्रिः परिक्रममादरात् ॥ ७ ॥ एकं प्रदक्षिणं कुर्यात् कुशावर्तं ततो धिक्
 म् ॥ सर्वतोर्थमयी गोदा सर्वदेवमयः शिवः ॥ ८ ॥ उभयात्मकमेतद्वि कुशावर्तम
 तोधिकम् ॥ ९ ॥ कुशावर्तं कुशावर्तं कुशावर्तं त्रयो वदेत् ॥ सकदा च न मूढोऽपि भ
 वावर्तेन मज्जति ॥ १० ॥ कुशावर्तं महातीर्थं रूपं यत्चिद्रसोज्ज्वलम् ॥ तत् स्नाताश्चि

गो. वि.

॥३७॥

ब्रह्मोवाच ॥ इदं रहस्यं परममूनवाच्य यस्य कस्यचित् ॥ त्वयि शुद्धे प्रिये भ
क्तेन गौप्यं किंचिदेवाहि ॥ ३२ ॥ महापातकयुक्तस्य प्रवेशः क्वापि नात्र हि ॥
॥ अनिशं ममाणोऽत्रिशूलपरमेशितुः ॥ ३३ ॥ भ्रमंति स ततलोके
गणां न्विघ्नेश्वरस्य च ॥ मनोभङ्गाय पापानां यात्रायामुद्यतात्मनां ॥ ३४ ॥ क
लत्रपुत्रमित्राप्तबंधुष्याऽऽत्मनि देहिनां ॥ प्रविश्य विघ्नं कुर्वन्ति नाना कर्मार्थदृष्टिभिः
॥ ३५ ॥ यथासन्यसतो देवाः विघ्नं कुर्वन्ति हि स्फुटं ॥ आत्मानाक्रम्य यदयं समेष्य
दिपरं पदम् ॥ ३६ ॥ अवजानाति यस्तानि स ज्ञेयः पुण्यकृत्तमः ॥ नो पुण्यसामग्री
यस्य तीर्थोद्याने मतिर्न हि ॥ ३७ ॥ एषां पापमतिक्रोणा पुण्यं समुदितं च सत् ॥
अतएव तीर्थयात्रायां भवंत्युद्योगचंचुराः ॥ ३८ ॥ गच्छ मामादरेथैव तीर्थद्रष्टुं पदप
दे ॥ पुण्यानामाश्वमेधोत्थं पुण्यं स्यान्नात्र संशयः ॥ ३९ ॥ पापीनां ब्रह्महत्यादिपा
पं नश्येत्पदपदे ॥ विमुक्तापापकर्माणः पुण्यांस्तीर्थैव संति हि ॥ ४० ॥ अतो नात्रो
पविष्टानां मध्ये लेशलो नृणां ॥ पुण्यानामेव धन्यानां प्रवेशस्तु सदा भवेत् ॥ ४१ ॥

खलाः पिशुनचेतसाः ॥ दृष्टत्रिभुवनेशानं मुच्यते सर्वाकिल्विषैः ॥ २२ ॥ सद्यः
 पापहरं लिङ्गं सद्यैश्वर्यदायकम् ॥ सद्यो मोक्षपदं पूसां दारिद्र्यफलभागिनां ॥ २३ ॥
 प्रायश्चित्तानलिङ्गेस्मिन् भुवनेशो भविष्यति ॥ मयानीतः पुरा शुद्धमनसा भुवनेश्व
 रः ॥ २४ ॥ क्षणेनादादश्वमेधदशकस्य फलं हि मे ॥ अतः शुद्धिमता मे पनानाय
 ज्ञफलप्रदः ॥ २५ ॥ अन्येषां दर्शनादेव महापातकनाशनं ॥ ततः ईदृशं न त्वाश
 क्रतीर्थमभिस्पृशेत् ॥ २६ ॥ गच्छेत्पूर्वप्रतीहारं शिथिद्वारमपावृतं ॥ द्वारश्रियं
 नमस्कृत्य देहलीं स्पर्शनं त्यजेत् ॥ २७ ॥ यत्र विन्ध्येश्वरी वंद्या सदा तिष्ठति कामदा
 ॥ देहलीं प्रणमेद्देवनस्पृशेत्तां कदाचन ॥ २८ ॥ स्पृशत्संवाध्यते विघ्नैः त्रिधा देवा
 त्मभूतजैः ॥ ततः शिखरमालोक्य न मे देवस्य सद्गनः ॥ २९ ॥ यदा लोकयतां दृ
 णां सिन्धुस्युः पदे पदे ॥ माहापातकयुक्तोऽपि यो देवः शिखरं त्रेजेत् ॥ २९ ॥ ध्वजं
 वायोभिपश्येत्स विशुद्धसदानराः ॥ ३० ॥ नारद उवाच ॥ महापातकिनो
 देवकथं क्षेत्रेऽपि नाकिनः ॥ प्रवेशस्यादिहार्थेन संशयं छिदिमानसं ॥ ३१ ॥

गो. वि.
॥ ३८ ॥

॥ दुर्गसंसारपाथो धितारिणी सुखकारिणी ॥ ५३ ॥ विघ्नेश्वरंततोभ्यर्च्य विश्व
कामैकपूरणं ॥ यस्य न त्वैव पूर्णस्यात्सर्वकामवरैर्नरः ॥ ५४ ॥ भद्रेश्वरं समारा
ध्य भक्तभद्रैकशेवधिं ॥ सर्वाभद्रकरं पूसां भद्रपीठजयश्रीया ॥ ५५ ॥ स्वर्गसारे
श्वरं पश्चात्स्वर्गमार्गगिलाहरं ॥ स्वर्गद्वाराग्रविद्योतं नृणां स्वर्गापवर्गदं ॥ ५६ ॥
चतुर्व्यूहेश्वरं पश्चात्ब्रह्मक्षेत्रेश्वरेश्वरं ॥ चतुरोभिजयातोतिचतुर्वर्गफलमहत् ॥
५७ ॥ तत्र चण्डेश्वरं चण्डीयोगिनीगणसेवितां ॥ देवस्य वामभागस्थानत्वाभावे
न पजयेत् ॥ ५८ ॥ तस्यापरश्चतुर्मूर्तिमनंतविश्वतोमुखं ॥ वाराहं विष्णुमभ्यर्च्य
नारसिंहं च वामनं ॥ ५९ ॥ येषां संस्मरणेनैव पापरोगादयो नृणां ॥ सद्यो नश्यंति
भजतां संपदस्युः सुरोचिताः ॥ ६० ॥ पतनेस्खलने वापि क्षुल्लं भृङ्गं भनलोचने ॥ तता
विमुक्तगिरिशं न मेघत्रस्थितक्षणं ॥ ६० ॥ अविमुक्तयुगावासफलं तत्प्राप्नुयान्नरः
॥ अविमुक्तसमंलिगं अविमुक्तमहीतलं ॥ यथानभोनभस्तुल्यं सागरः सागरोपम्
॥ ६१ ॥ ततो गणेशमभ्यर्च्य वक्रतुंडं सदास्थितं ॥ षडक्षरेण मंत्रेण शिद्धिमा मेक

अ०
॥ ९ ॥

५३८५

श्रद्धावतानपापस्यगंधोपिविजितात्मनाम् ॥ अस्मिन्प्रतिहतेपापेनगंधोयाति
पापजः ॥ ४३ ॥ प्रनष्टपापगंधोपिपुण्यलोकमवाप्नुयात् ॥ तेनपापस्यबीजेन
स्थितोप्यत्रकरोतियत् ॥ ४४ ॥ तिर्येस्मिन्कृतपापोहिनतीर्थफलश्नुते ॥ तस्य
पापस्यशुद्ध्यर्थनित्ययात्राप्रदक्षणा ॥ ४५ ॥ शिवनामजपःसवामहतामितिकी
र्तिता ॥ पुण्यंभारविशुद्धात्माभुक्तिमुक्तिचगच्छती ॥ ४६ ॥ अतस्तीर्थप्रवेशो
हि नैवपातकिनांभवेत् ॥ भ्रममाणेगणाऽनीकेबहिरंतःत्रिशूलके ॥ ४७ ॥ सर्वेशः
सर्वकर्तायमनुगृह्णातिशंकरः ॥ सएवप्रविशेत्तीर्थपुण्यैर्जन्मांतरार्जितैः ॥ ४८ ॥
इत्थंपुण्यमतिःपुण्यंशिखरंदेवसन्ननः ॥ विलोक्यप्राज्ञःप्रणमेदंडवत्पिंडमिष्टदं
॥ ४९ ॥ ततोभास्करपीठेशंप्रणमेत्पूजयन्मुदा ॥ यत्प्रसादात्प्रणश्येतमोहांधभ
यकारणं ॥ ५० ॥ सिद्धेश्वरमथालोक्यशिल्पिनामेकमालयम् ॥ यत्पूजनेनृणां
शिल्पिवृदंनृत्यतिसर्वदा ॥ ५१ ॥ विघ्नेश्वरंसमाराध्यविधिनापुण्यमंत्रतः ॥ नि
विघ्नैरभिभूयेत्तत्पुण्यंयत्प्रददौ ॥ ५२ ॥ ततोदुर्गानिमेघैरिनिहादुर्गप्रहारिणी

त्वासतिष्ठेन्मुक्तिमंडपे ॥ ७४ ॥ सिद्धान्संपूज्यनत्वाजं ब्रह्माणं मां श्रियः पतिं ॥
 गुरुन् प्रणम्य प्रयतः समासीनौ वरासने ॥ ७५ ॥ ततो ध्यात्वा महादेवं प्रजपेद्ब्रह्मा
 दरात् ॥ पंचाक्षरं षड्वर्णं वा घोराघोरभवांतकम् ॥ ७६ ॥ मंत्रराजमथान्यांश्च मं
 त्रान् स्वस्थोजपेन्नरः ॥ जितेन्द्रियोजितप्राणोजितसंगोजितासनः ॥ ७७ ॥ क्ष
 णं क्षणादर्थस्थानस्थोलभेयुर्दुर्लभं सुरैः ॥ इति नित्यं भजन् यात्रामिषेण त्रिपुरांतकम्
 ७८ ॥ सर्वयज्ञफलं मर्त्यः प्राप्नुयात् यो दिने दिने ॥ यात्राध्यायमिमं पुण्यं यः पठेत्
 श्रुणुयाच्च यः ॥ सर्वयात्राफलं सोऽपि प्राप्यते मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ७९ ॥ इति श्रीगो
 दायात्राविवेकादर्शे नित्ययात्राविधौ नवमप्रकरणम् ॥ ९ ॥ सांबसदाशिवार्पणमस्तु
 श्रीसिद्धिबुद्धिपतये नमः ॥ अथ त्रिपिंडीविधिः ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि त्रिपिंड्या
 स्तुविधानकम् ॥ भूतप्रेतपिशाचानां ज्वरादीनां निवृत्तये ॥ १ ॥ एको द्विष्टवि
 धानेन एकतंत्रेण तूद्भवत् ॥ पिशाचमोचने तीर्थे कुशावर्ते विशेषतः ॥ २ ॥ ब्रह्मवि
 ष्णुशिवादीनां श्राद्धत्रयमथोच्यते ॥ सुस्नातादिभिराचार्यैरुक्तमंत्रैर्महर्षिभिः ॥

शेवधिः ॥ ६२ ॥ ततो मोक्षपदनं त्वामोक्षद्वारेश्वरं न मेतु ॥ सनकादिभिराचार्यै
 सिद्धैर्बहुभिरावृतं ॥ ६३ ॥ सनकं सनंदनं चैव सनातनमपीश्वरं ॥ सनत्कुमारयो
 र्गीर्णदत्तात्रेयेश्वरं परं ॥ ६४ ॥ कपिलेशं महालिंगं नारदेशं तव प्रियं ॥ वामदेवं
 पिप्पलादं दुर्वासं तमथारुणं ॥ ६५ ॥ असितं देवलं व्यासं शुक्रं गौतमं मार्कण्डेयं ॥
 लिंगरूपधरान् मुक्तिमंडपे कृतविष्टरान् ॥ ६७ ॥ न त्वास्तु त्वा तु संसारसागरोद्धारचं
 चुरान् ॥ मोक्षद्वारेश्वरं न त्वा पुनः पूजामवस्थितान् ॥ ६८ ॥ गच्छेन्नंदीश्वरं न त्वा
 धर्ममूर्तिं पुरस्थितम् ॥ तदग्रे दंडवन्न त्वा देवं पशुपतिं प्रभुं ॥ ६९ ॥ मोक्षलक्ष्मीं समा
 नं च भैरवं प्रणमेत्ततः ॥ यस्य संपूजनात् सद्यः कामानिष्ठांल्लभन्नरः ॥ ७० ॥ ततो
 भक्तैकशरणं कारणं भवहारिणं ॥ प्रणम्य त्र्यंबकं दृष्ट्वा भक्त्यार्पितमनो बुजः ॥ ७१
 ॥ विधिवद्देवमभ्यर्च्य त्र्यंबकं विश्वरंजकं ॥ कांकां सिद्धिं न लभते नरोऽप्यमरदुर्लभां
 ॥ ७२ ॥ मयैया विहिता यात्रा नित्यं पूजार्थं भीषितुः ॥ जानता जानता वापि प्रसी
 द त्र्यंबकानया ॥ ७३ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य समग्रं फलमाप्नुयात् ॥ त्र्यंबकेशं पुनर्न

गो. वि.
॥४०॥

तेषामुद्धारणायेतिसंप्रोच्यचततोवदेत् ॥ १४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवप्रीत्यैपिंडत्रयवि
धानकं ॥ करिष्येतुसमुच्चार्यजलंभुविसमुत्सृजेत् ॥ १५ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादी
नांवृणुयात्सूक्तजापकान् ॥ संपूज्यतान्विधानेनप्राच्यावाच्युत्तरासुच ॥ १६ ॥
कलशत्रितयंस्थाप्यस्वशाखोक्तविधानतः ॥ ब्रह्मविष्णुशिवानांचप्रतिमाःकारये
त्क्रमात् ॥ १७ ॥ राजतीचैवसौवर्णीताम्रीचकलशोपरि ॥ प्रागादितश्चविन्यस्य
वन्द्युत्तारणपूर्वकम् ॥ १८ ॥ प्राणप्रतिष्ठांकृत्वाचपूजाकार्यायथाविधि ॥ जपे
युर्ब्राह्मणाःमंत्रसूक्तानितिसृणांप्रथक् ॥ १९ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांततःश्राद्धं
समारभेत् ॥ ब्रीहियवतिलानांचपिष्टंपिंडार्थमाहरेत् ॥ २० ॥ दुग्धंदधिघृतंचैव
शर्कराचतथामधु ॥ पिंडद्रव्येषुसंमिश्र्यपाद्यादिभिर्वर्षयेत् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणां
स्तांततोदद्यादासनंचार्घ्यमेवच ॥ चंदनादिभिरभ्यर्च्यभोजनंकल्पयेत्ततः ॥ २२ ॥
पर्वाग्नेष्वेवदर्भेषुत्यवनेजनमाचरेत् ॥ ब्रूयेयंपितृमादायदद्यात्श्रद्धासमन्वितः ॥
२३ ॥ तयोयवमयंपिंडंदद्यात्चैवतृतीयकम् ॥ कृत्वैनंपिंडदानंतुपूजयेच्चयथावि

अ.
॥१०॥

॥४०॥

३ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्रयक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ शाकिन्यादिग्रहाश्चैवरेवतीर्जृभका
 दयः ॥ ४ ॥ एकद्वित्रिज्वराश्चैवचातुर्थमासपक्षजाः ॥ संततादिसमायुक्तनाना
 व्याधिप्रपीडिताः ॥ ५ ॥ अन्येषांदुष्टरोगाणां शांत्यर्थं श्राद्धमाचरेत् ॥ पिंडत्रयवि
 धानंतु कार्यं शुद्धेन चेतसा ॥ ६ ॥ शांत्यर्थं सर्वरोगघ्नं सर्वग्रहनिवारणम् ॥ कर्तुं
 कादिषु मासेषु चतुर्षु विधिपूर्वकम् ॥ ७ ॥ शुद्धपक्षे तथा कृष्णे एकादश्यां तिथौ भवे
 त् ॥ अष्टम्यां च चतुर्दस्यां पक्षयोरुभयोरपि ॥ ८ ॥ न कालनियमस्तस्य दो
 षशांतिसदा भवेत् ॥ ब्रह्माणं विष्णुमीशानं पूजयेत् विधिपूर्वकम् ॥ ९ ॥ सुप्रदेशेषु
 भेरम्ये देवतायतने तथा ॥ नदीसंगमतीर्थेषु पुण्यक्षेत्रेशिवालये ॥ १० ॥ तुलस्या
 सन्निधौ वापि पिप्पलस्य च सन्निधौ ॥ पिशाचमोचने तीर्थे व्यंबके वा प्रयत्नतः ॥ ११
 ॥ प्रातः स्नानादिविधिवत् कृत्वा माध्याह्निकंततः ॥ संमार्जनोपलेपाभ्यभूमिशो
 धनमाचरेत् ॥ १२ ॥ आचम्य प्राणान्नायम्य देशकालौ च कीर्तयेत् ॥ ज्वरादिरो
 गशांत्यर्थं सर्वोपद्रवशांतये ॥ १३ ॥ अस्मत्कुले मृतानां तु दुर्गतानां तथैव च ॥

गो. वि.
॥४१॥

तः ॥ कथंतेषांभवेन्मार्गःकिंस्थानंकागतिर्भवेत् ॥ १ ॥ कथंश्राद्धंभवेत्तेषांविधा
नंचविधीयते ॥ त्वत्तोहंश्रोतुमिच्छामिब्रूहित्वंपरमेश्वर ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
साधुसाधुमहाप्राज्ञकृतापृच्छागरीयसी ॥ ब्रम्हचर्याश्रमादीनांद्विजानामपमृत्यु
ता ॥ ३ ॥ तेषांमार्गोऽगतिःस्थानंविधानंचविधीयते ॥ श्रूयतांमुनिशार्दूलअनंतफल
दंघ्नतं ॥ ४ ॥ शस्त्रघातान्मृतायेचसालिलेवाकदाचन ॥ हयैर्वाताडितायेचगोवृषैः
कुंजरैश्चवा ॥ ५ ॥ वृक्षेभ्यःपतितायेचमृतायेचचतुष्यथे ॥ व्याघ्रैःसर्पैर्वराहैश्च
भक्षिताश्वापदैस्तथा ॥ ६ ॥ कुष्ठव्याधीमृतायेचमंचकोपरियेमृताः ॥ तूलिका
यांमृतायेचकंवलोपरिधेमृताः ॥ ७ ॥ ब्रह्महाचैवगोघ्नश्चखलास्त्रीबालघातकाः
॥ जलाम्निब्रंधनान्नष्टास्तथैवात्मविहिंसकाः ॥ ८ ॥ विषवैभक्षितयैश्चप्रेतसंस्कार
लोपकाः ॥ संतानरहितायेचक्षयरोगेणयेमृताः ॥ ९ ॥ कंठेप्रासाविलम्बाश्चवृष्टिवि
द्युन्निपातिताः ॥ हतायेकरकाघातैःशवपातैर्मृताश्चये ॥ १० ॥ नाऽनाहारमृता
येचमार्गेश्रमनिपीडिताः ॥ बालायेमरणंप्राप्ताःशूलारोपणतोहताः ॥ ११ ॥

अ०
॥१०॥

१४१

धि ॥ २४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवप्रीत्येततः कुर्याच्चतर्पणम् ॥ दानानितत्रदेयानिष्ठ
 त्रोपानत्कमंडलुः ॥ २५ ॥ रजतंचसुवर्णंचताम्रंगोत्रीहयोयवाः ॥ तिलाः कृष्णा
 स्तथामाषाः देयादोपानुपत्तये ॥ २६ ॥ अभिषेकंतयो कुर्युर्ब्राह्मणाः परितोषिताः
 ॥ पुण्याहवाचयित्वा तु ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ॥ २७ ॥ विसर्जयेत्ततो देवान् ब्रह्म
 विष्णुशिवादिकान् ॥ दीनांधकृपणेभ्यो थदेयमन्नं स्वशक्तितः ॥ २८ ॥ एवं कृते
 प्रणश्यंति भूतप्रेतादिसंभवाः ॥ ज्वरादि रोगसंभूता दोषा विष्णुप्रसादतः ॥ २९ ॥
 इष्टैः सह सुखं पश्चात् भुंजीतानियतः शुचिः ॥ नान्यत्साधनभूपृष्ठे पिशाचभयमुक्त
 ये ॥ ३० ॥ ब्रह्मचारी भयेत्तानुरजनीं ब्राह्मणैः सह ॥ श्राद्धमेवं कृतं येन कृतकृत्यो
 भवेत्सुखी ॥ ३१ ॥ त्रिपिंड्यायाः विधानस्य महिम्नां तोन विद्यते ॥ अतः सर्वे
 पुकालेषु त्र्यंबकेतु विशिष्यते ॥ ३३ ॥ इति गोदायात्राविवेकादर्शो त्रिपिंडीविधा
 नंनवमप्रकरणं ॥ श्रीसांबसदासिवार्पणमस्तु ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥
 श्रीगणाधिपायनमः ॥ दालभ्य उवाच ॥ भगवन् ब्राम्हणाः केचिदपमृत्युवशं

गो. वि.
॥ ४२ ॥

47

ध्वदेहिकमाचरेत् ॥ २२ ॥ दालभ्यउवाच ॥ विप्रस्यार्थेत्वयादेवकथितायाबलि
क्रिया ॥ शेषवर्णाः कथं देवपश्यंति नरकं ध्रुवम् ॥ २३ ॥ विष्णोवाच ॥ चतुर्वर्णे
न कर्तव्यो बलिर्नारायणाभिधः ॥ विधानं पूर्ववर्णस्य दाहो नेन क्रमेण तु ॥ २४ ॥
नारायणबलिं सम्यक् कुर्यात् करोति मृतस्य च ॥ प्रेतस्यापि च कर्ता श्रुतं भौते फलभा
गिनौ ॥ २५ ॥ न तच्छ्रेयोभिहोत्रेण अभिष्टोमादिभिर्मखः ॥ अपमृत्युर्विनष्टा
नानारायणबलिः शुभः ॥ २६ ॥ अकृत्वैव बलिं विष्णोर्यो न द्वाहं विमुंचति ॥ सर्व
मूर्ध्वकृतं वापि नोपतिष्ठति तस्य तत् ॥ २७ ॥ पुत्रो वा बंधु पुत्रो वा पौत्रो वा बंधुरेव च ॥
स्वगोत्रश्चार्थभागी च कुर्यान्नारायणं बलिं ॥ २८ ॥ शिष्यो वा ऋणहर्ता वा भार्या
वा भगिनी तथा ॥ जामाता दुहिता वापि कुर्यान्नारायणं बलिं ॥ २९ ॥ एतेऽधिका
रिणो मोहान्न कुर्वन्ति बलिर्मम ॥ सर्वेतिष्ठन्ति नरके प्रेतेन सह दारुणे ॥ ३० ॥ अ
तस्तस्योपशान्त्यर्थं बलिर्नारायणाभिधः ॥ ये कुर्वन्ति नरो राजन्तेषां गतिरनुत्तमा
॥ ३१ ॥ नारायणबलिस्ताक्ष्यं शुक्लपक्षे वाऽसिते ॥ एकादश्यां पंचम्यां वा श्रवणे

अ०
॥ १० ॥

॥ ४२ ॥

विपूचिकामृतायेचमृताःकंठनिपीडनैः ॥ एकादशाकृतविषाःगतादिंश्चाद्वर्जितः
 ॥ १२ ॥ हतैश्चान्यैश्चबहुभिर्मृत्युंतेवापमृत्युभिः ॥ गच्छंतिनरकेघोरेपूयशोणित
 संकुले ॥ १३ ॥ बहुजंतुखगाकीर्णेलोहकंटकदुर्गमे ॥ अधोमुखाश्चतिष्ठंतिनराः
 पापसमाकुलाः ॥ १४ ॥ नतेपांकारयेदाहंसूतकंनोदकक्रिया ॥ विधानंचयथा
 कंचनक्रियोर्ध्वाभिधायच ॥ १५ ॥ अंत्येष्टिकारयेद्विप्रंपण्मासाभ्यंतरेयथाक
 र्तव्यप्राणिसंस्कारःशुभतीर्थसमाश्रयेत् ॥ १६ ॥ गंगायांयमुनायांचपुष्करेनैमिपे
 तथा ॥ गोदावर्याकुशावर्तेत्रिसंध्याक्षेत्रभूमिषु ॥ १७ ॥ तन्नाम्नाकारयेत्तत्रव
 लिर्नारायणःशुभः ॥ नोचेत्प्रेतत्वमापन्नाःकुलंपीडयंतिसर्वशः ॥ १८ ॥ संताननाशं
 कुर्वंतिधनंहरतिबांधवान् ॥ रोगंव्याधिंचकुर्वंतिशरिरेप्रविशंतिच ॥ १९ ॥ चेष्टाश्चवि
 विधाश्चैवकुर्वंतिप्रसरंतिच ॥ स्वप्नेभीतिंकुर्वंतिभाषयंतिस्ववंशजान् ॥ २० ॥
 संबधेनधनादीनांपीडयंतिभ्रासयंतिच ॥ गर्भभ्रंशयतिशुक्रंचवालकान्घातयंति
 च ॥ २१ ॥ विविधंपीडयमनानांकुर्यान्नारायणोबलिः ॥ क्षिप्रंतेषांगतिकुर्यादौ

गो. वि.
॥४३॥

विष्णुमहादेवोयमश्रैवसकिंकरः ॥ बलिगृहीत्वातृप्यंतुप्रेतस्यचशुभांगतिं ॥ ४३ ॥
॥ संप्राथ्यैवंप्रस्थमन्नमात्रमध्वाज्यशर्करा ॥ देयात्प्रत्येकमेतेषांतृप्यर्थंब्राह्मणेषु
च ॥ ४४ ॥ पुनब्रह्मादिदेवान्स्तान्यथाविधिसमर्चयेत् ॥ एकोदिष्टविधानेन
पंचश्राद्धान्युपक्रमेत् ॥ ४४ ॥ सव्येनदेवतानांतप्रेतस्यात्रापसव्यकं ॥ अक्ष
य्यावसरेशंखतुलशीचतिलोदकैः ॥ ४५ ॥ धारापिंडेषुदातव्याप्रेतःसद्गतितेत्विति
उपतिष्ठतामनुष्मैनुप्रेतायैदंतिलोदकं ॥ ४६ ॥ अनादिनिधनोदेवःशंखचक्रग
दाधरः ॥ अक्षय्यपुंडरीकाक्षःप्रेतमोक्षप्रदोभव ॥ ४७ ॥ ततस्तुदक्षिणादद्याद
धिकाप्रेतमुद्दिशन् ॥ समाप्तेकर्मणिज्ञात्वायस्यस्मृत्येतिमंत्रतः ॥ ४८ ॥ भोज
येद्ब्राह्मणान्पश्चात्पायसैःस्वजनैःसह ॥ यएतत्क्रियतेविष्णोर्बलिसंज्ञंविधान
कं ॥ यथावित्तंयथाकालंलौकानंत्यायकल्पते ॥ यंयंचिंतयतेकामंतंतंप्राप्नोति
निश्चितं ॥ ४९ ॥ इतिगोदायात्राविवेकादर्शनारायणबलिप्रकरणम् ॥ १ ॥
श्रीरस्तु ॥ ॥

अ.
॥१०॥

॥४३॥

वाविशेषतः ॥ ३२ ॥ त्रिपादपंचकंवर्ज्यप्रारंभेनुबलिद्वये ॥ अन्यदोषस्यसंप्राप्ति
 रस्मिन्कार्येनदुःखकृत् ॥ ३३ ॥ प्रातःस्नानंप्रकुर्वीतकुशावर्तसमाहितः ॥ संध्यां
 संप्राप्यसंतर्प्यदेवर्षिपितृबांधवान् ॥ ३४ ॥ प्रणम्यत्र्यंबकंदेवंसदारंसगणान्वित
 म् ॥ आज्ञालब्धाद्विजेद्रेभ्योअहल्यासंगमंत्रजेत् ॥ ३५ ॥ देशकालादिसंकी
 र्त्यसंकल्पंतुसमाचरेत् ॥ विप्राणामंत्र्यविदुषोब्रह्माविष्णुशिवान्यमं ॥ ३६ ॥
 प्रेतंचपंचकुंभेषुस्थाप्यतेषुयथाविधि ॥ एतेषांप्रतिमाःकार्याःस्वर्णाद्यैःशक्तितःख
 ग ॥ ३७ ॥ कुंभाःपंचजलस्वर्णगंधपल्लवतत्फलैः ॥ दूर्वासर्वौषधीर्युक्तावस्ययुग्मेर
 लंकृताः ॥ ३८ ॥ पंचधान्येषुसंस्थाप्यास्तेकुंभास्वस्वमंत्रिताः ॥ तेषामुपरि
 ब्रह्मादीनूपूजयेत्विधिपूर्वकम् ॥ ३९ ॥ हिरण्यगर्भपुरुषसूक्तंरुद्रकायच ॥ य
 मायसोममितिचमंत्राप्रेतंस्वनामतः ॥ ४० ॥ संपूज्याथस्वगृह्योक्तविधिनाधा
 यपावकं ॥ चरुंनारायणायाथहुत्वापुरुषसूक्तः ॥ ४१ ॥ प्रत्यर्च्योडशर्चेनसू
 क्तेनशंखवारिणा ॥ गोत्रनाम्नाविष्णुरूपीप्रेतस्तृप्यत्वितिब्रुवन् ॥ ४२ ॥ ब्रम्ह

गो. वि.
॥२४॥

49

॥ १० ॥ कलौप्रेतत्वमाप्नोतिताक्ष्यशुद्धक्रियापरः ॥ कृतादौद्वापरान्तेचनप्रेतानै
वपीडनं ॥ ११ ॥ बहुनामेकजातानामेकःसौख्यसमश्नुते ॥ एकोदुष्कृतकर्माद्ये
कःसंततिभाजनः ॥ १२ ॥ एकःसंपीडयतेप्रेतैरेकोधनसमान्वितः ॥ एकस्यपु
त्रनाशस्यादेकोदुहितरंलभेत् ॥ १३ ॥ विरोधोबंधुभिःसार्द्धंप्रेतदोषास्त्वमेख
ग ॥ संततिर्दृश्यतेनैवसमुत्पन्नंविनश्यति ॥ १४ ॥ प्रकृतेस्तुविपर्यासोवित्विषः
सहबंधुभिः ॥ पशुद्रव्यविनाशस्यात्सापीडाप्रेतसंभवा ॥ १५ ॥ नास्तिक्वंच
तिलोपश्चमहालोभस्तथैवच ॥ अकस्माद्व्यसनावाप्तिःसापीडाप्रेतसंभवा ॥
॥ १६ ॥ पितृमातृगुरुद्रोहोदिवब्राह्मणानिंदकाः ॥ हत्याहोषमवाप्नोतिसापीडा
प्रेतसंभवा ॥ १७ ॥ सुभिक्षेकृशिनाशस्याद्वयवहारोविनश्यति ॥ लोकेकलह
कारिचसापीडाप्रेतसंभवा ॥ १८ ॥ हीनजात्याचसंबंधोहीनकर्मकरोतिच ॥
अधर्मेरमतेनित्यंसापीडा ॥ १९ ॥ व्यसनेद्रव्यहानिस्यादुपक्रान्तविनश्यति ॥
चोरान्गिराजक्रोहानिःसापीडा ॥ २० ॥ महारोगोपपत्तिश्चस्वतनोःपतनंयतः

अ०
॥१०॥

॥१४॥

श्रीशंवदे ॥ अथपालाशविधिः ॥ भगवानुवाच ॥ देशांतरेमृतायेचकर्मसंस्कार
 लोपकाः ॥ कर्तव्यस्तस्यशांत्यर्थंविधिःपालाशसंज्ञकः ॥ १ ॥ नकरोतियदामो
 हाल्लोभात्कामादथापिवा ॥ तदामर्त्योभवेत्प्रेतोऽर्ध्वदेहिकलोपकृत् ॥ २ ॥ नते
 नव्यवहर्तव्यंपानभोजनयाजनैः ॥ योनिकुर्यान्मृतेःश्राद्धंसभवेत्पंक्तिदूपकः ॥ ३ ॥
 मृतेभवंतितेप्रेतो नोद्वरंतिकदाचन ॥ पीडांकुर्वंतितेप्रेताः यथावत्शृणुसत्तम ॥ ४ ॥
 ॥ गरुडउवाच ॥ कथंकुर्वंतितेप्रेताः केनरूपेणकस्यकिं ॥ ज्ञायंतेकेनविधिनाकिं
 जल्पंतिवदंतिकिं ॥ ५ ॥ एनांछिंधिमनोमोहंममचेदिच्छसिप्रियं ॥ कलिकालेह
 पीकेशप्रेतत्वंजायतेबहु ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ स्वकुलंपीडयेतेप्रेतः परंछि
 द्रेणपीडयेत् ॥ जीवतोहस्यतोस्नेहात्मृतेदुष्टत्वमाप्नुयात् ॥ ७ ॥ रुद्रजापीधर्म
 रतोदेवतातिथिपूजकः ॥ सत्यवाक्प्रियवादीचनसप्रेतैप्रपीडयते ॥ ८ ॥ गाय
 त्रीजाप्यनिरतोर्वैश्वदेवक्रियापरः ॥ श्राद्धकर्तार्यसेवीचनसप्रेतैप्रपीडयते ॥ ९ ॥
 सर्वकर्मपरिभ्रष्टोनास्तिकोवेदनिंदकाः ॥ असत्यवादीद्वेषीचनरःप्रेतैप्रपीडयते ॥

गो. वि.
॥१५॥

द्विविधिः पर्णशरोच्यते ॥३२॥ अनामत्वाच्चतच्छांत्यै द्विजश्रेष्ठनिशम्यतां ॥ नारा
यणभिधातस्य गोत्रे काश्यपसंभवे ॥ ३३ ॥ पुनलंतत्रपालाशवृंतं षष्टिशतत्रयं ॥
चत्वारिंशच्छिरोदेशे ग्रीवायां दशविन्यसेत् ॥ ३४ ॥ विंशतिर्वक्षसितथा जठरे चापि
विंशतिः ॥ बाहुभ्यां च शतार्धं स्यात् दशहस्तांगुलीषु च ॥ ३५ ॥ जान्वोस्तु शतकंद
द्या त्रिंशतं जंघयोर्द्वयोः ॥ एकैकमंगुलिस्थाने दशगुह्ये प्रकल्पयेत् ॥ ३६ ॥ मस्त
केनारिकेलं च तालुके लावुविन्यसेत् ॥ पंचरत्नं मुखे न्यस्य जिह्वायां कदलीफलं ॥
॥ ३७ ॥ चक्षुषोस्तुकपदौ वदेबुबुले गुंजिकाद्वयं ॥ कर्णयोस्तालपत्रं च नासिकायां
तुतूलकं ॥ ३८ ॥ नालकं कमलानां तु अंत्रस्थाने विनिक्षिपेत् ॥ मृत्तिका तु वसा
धार्थं हरितालिकगंधकं ॥ ३९ ॥ श्रुकेतुपारदादिष्टपुरीषे पित्तलंतथा ॥ यवपिष्ट
स्तथामांसे तिलपिष्टं तु संधिषु ॥ ४० ॥ मधुस्याच्छोणितस्थाने त्वचि कुर्यात् मृग
त्वचं ॥ स्तनयोर्गुंजिकादद्यात् कमलनाभि मंडले ॥ ४१ ॥ वृंताकं वृषणद्वंद्वं
लिङ्गे गर्जरमेव च ॥ परिधानं उष्णसूत्रैरुपवीततथोत्तम ॥ ४२ ॥ सर्वौषधियुतं द्रे

अ०
॥१०॥

॥४५॥

जायासंपीडयतेयत्रसापीडाप्रेतसंभवा ॥ २१ ॥ गृहदत्तकलिश्चैवभोजनेको
 पसंयुतः ॥ परद्रोहमतिश्चैवसापीडाप्रेतसंभवा ॥ २२ ॥ स्त्रीणांगर्भविनाश
 स्यान्नपुष्पदृश्यतेतथा ॥ बालानांमरणंयत्रसापीडाप्रेतसंभवा ॥ २३ ॥ पित्रो
 र्वाक्यंनकुरुतेस्वपत्नीचनसेवते ॥ सदाक्रूरमतिर्व्यग्रःसापीडा ॥ २४ ॥ वियो
 गेजायतेचित्तंसदोच्चाटपरंन्टणां ॥ स्वक्षेत्रेनिष्फलंवीर्यंसापीडाप्रेतसंभवा ॥ २५ ॥
 पित्राविवादोमात्राचपुत्रैर्वाभार्ययासह ॥ गुरुणावाथशिष्येणसापीडा ॥ २६ ॥
 औषधिःसेव्यमानैश्चरोगनाशौनजायते ॥ पथ्याशनविधानेनसापीडा ॥ २७ ॥
 नारीणांसमयेपुष्पंफलंवापिनजायते ॥ गर्भसंस्त्रावपातौचसापीडाप्रेतसंभवा ॥
 २८ ॥ स्त्रीप्रसुत्वमपुत्रत्वंदंपत्योःप्रतिकुलता ॥ दत्तानांकलहश्चैवसापीडाप्रेत ॥ २९ ॥
 मित्राण्यमित्रतांयांतिपश्यंचविषतांत्रजेत् ॥ प्रेतकोपेसमुत्पन्नेतस्मात्प्रेतान्नको
 पयेत् ॥ ३० ॥ एवंज्ञात्वाखगश्रेष्ठप्रेतमुक्तिसमाचरेत् ॥ योवैनमन्यतेप्रेतान्मृतप्रे
 तत्वमाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ प्रेतदोषंकुलेयत्रसुखंतत्रनविद्यते ॥ तच्छांत्यर्थंखगश्रे

धरणीवापिपाषाणप्रहतोऽथवा ॥ ३ ॥ तस्यपापस्यशांत्यर्थकार्योनागबलिमुने
नंदिकेश्वरउवाच ॥ ४ ॥ विष्णोर्नारायणबलेस्तथानागबलेरपि ॥ विधानं
चकथाराजनदालभ्योविस्तरेणच ॥ श्रुत्वासविस्मयाविष्टोमुनिस्वैरगतिर्ययौ
अथकालेनबहुनादाशार्णाधिपतिंप्रति ॥ सुहोत्रं नामराजानंदालभ्योमुनिसत्तमः
यदृच्छयाजगामाशुसत्कृतस्तेनभूभृता ॥ ७ ॥ विश्रांतिंपरमांप्राप्तुंमुनिराजाब्र
विदिदं ॥ ८ ॥ सुहोत्रउवाच ॥ अद्यमेसफलंजन्मदालभ्यमुनिसत्तम ॥ कालेन
बहुनादृष्टंमयात्वत्पदपंकजम् ॥ ९ ॥ वार्धक्यंममसंप्राप्तंचिंतामुर्विप्रवर्तते ॥
अद्यापिपुत्रकन्यावाजायतेनद्विजोत्तम ॥ १० ॥ प्रायःकुलांतोभविताकेनेयम
नपत्यता ॥ पातकेनमयाप्राप्तावजानेकिंकृतंमया ॥ ११ ॥ इहजन्मनिपूर्वेवादु
ष्कृतंतद्विचार्यताम् ॥ भूतंभव्यंभविष्यंवाजानासितपसामुने ॥ १२ ॥ नंदिके
॥ उपस्पृश्यजलंराजनदालभ्योमुनिसत्तमः ॥ मुहूर्तंध्यानमाश्रित्यसुहोत्रंनृप
तिजगौ ॥ १४ ॥ दालभ्यउवाच ॥ राजनपूर्वभवेचासीत्निषादोभीषणाव्हयः

तं कृत्वा पूजां यथोचितां ॥ पूर्वसंकल्पितद्रव्यैर्दक्षिणां तु समर्पयेत् ॥ ४३ ॥ प्रेतमु
 द्विशदानानितिलादीन्यष्टदीयते ॥ तिलं लोहं हिरण्यं च कार्पासं लवणं तथा ॥ सप्त
 धान्यं क्षितिर्गावो एकैकं पावनं स्मृतं ॥ ४४ ॥ दत्त्वा वैतरणीं धेनुं विष्णुं स्मृत्वाग्नि
 नादहेत् ॥ ४५ ॥ विधिरष्टमहादानपूर्वको यमुदहृत ॥ सर्वदुर्मृतिसंजातदुर्ग
 त्युत्तारणाय वै ॥ नारायणबलिः कार्यो विधिस्तस्य निगद्यते ॥ ४६ ॥ इतिते कथितं
 ताक्ष्यं भूतवाधाप्रशांतये ॥ आस्ते सर्वत्र सुलभो दुर्लभं त्र्यंबकस्थलं ॥ ४७ ॥ पि
 तुराज्ञां पुरोधाय कृतो धर्मेण वै पुरा ॥ त्रिशंकुस्वर्गकामेण हरिश्चंद्रेण वै कृतः ॥ ४८
 ॥ विधित्रयप्रसंगेण मया संप्रार्थितः शिवः ॥ सार्धं सुदर्शनैः सांबपुत्ररत्नमवाप्तये ॥
 ४९ ॥ इति श्रीगोदायात्राविवेकादर्शे पालाशविधिप्रकरणं ॥ २ ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥
 अथ नागबलिविवरणं ॥ दालभ्य उवाच ॥ कुतो नागबलिः कार्यः तेन किं देव जायते ॥
 ॥ १ ॥ विष्णुरुवाच ॥ इह जन्मनि पूर्वे वा सप्तजन्म सुवामुने ॥ कृतसर्पवधो येन मा
 रितो दंशितोऽप्यथ ॥ २ ॥ दाहितः पाशितः पीडीदमितः कर्षितस्तथा ॥ क्षपितो

गो. वि.
॥४७॥

52

त्रीपुत्रिकायुक्तो धनधान्यसमन्वितः ॥ भुनक्ति भोगानखिलान् अन्ते मोक्षमवाप्तवान् ॥ २६ ॥ नन्दिके ॥ श्रुत्वा मुहोन्नपतिः परमादरेण दृष्ट्वा विधानमकरोत्सबलिद्वयं च ॥ श्रीत्र्यंबकं प्रतिययौ मुनिवाक्यतोऽसौ यद्यद्विधानमथ दानमदात्समस्तम् ॥ २७ ॥ इति श्रीगोक्षयात्राविवेकाऽदर्शनागवलीदशमविवरणं ॥ १० ॥ ६९ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ ब्रह्मगिरिप्रदक्षिणाविवरणं ॥ पादौ ॥ श्लोकः ॥ अतः परं ब्रह्मगिरेः प्रदक्षिणामाहात्म्यमाविष्कुरु नन्दिकेश्वर ॥ न तृप्तिमायां तितवां बुजाननान्निपीय विश्वेश कथामृतान्यपि ॥ १ ॥ सूत उ ॥ संप्रश्नमाकर्ण्य नराधिपस्य प्रेम्णा प्रमोदाद्र्तनुगर्णेशः ॥ स्मृत्वा सनाथांघ्रि सरोजयुग्मं बभूव तूष्णीं निपतन् जगत्यां ॥ २ ॥ ततः समुत्थाय घटीद्वयेन विमृज्य नेत्रे वसनां चलेन ॥ प्रचक्रमे ब्रह्मगिरेः प्रदक्षिणामाहात्म्यमाख्यापयितुं स नन्दी ॥ ३ ॥ नन्दिकेश उ ॥ आलोकितानि जगतीतलसंस्थितानि तीर्थानि देवमुनिदानवनिर्मितानि ॥ नालोकि तंतदपि ब्रह्मगिरेः समानं क्षेत्रं भवां बुधिनिमग्न जनस्य तर्तुं ॥ ४ ॥ नवक्रो

अ०
॥११॥

॥४७॥

अरण्येभ्रमतादृष्टोऽजगरीभुजगाधिपः ॥ १४ ॥ निपादाधिपतेर्भायांसमानो
 यदच्छया ॥ एकाकिनीत्यज्यमानानलैर्नगहनेवने ॥ १५ ॥ गेरूयमाणादृष्टा
 तांकारुण्याद्रतनुर्भवान् ॥ शरैरपीड्यत्सर्पमानुपादंमहीयते ॥ १६ ॥ भक्ष्यमा
 णापिसातेनानिर्गणिशिरपीडया ॥ सगाढवेदनायुक्तोमृतःसर्पोमहावने ॥ १७ ॥
 दमयंतीमहाराजत्वामाशीभिरपूजयेत् ॥ तस्याशीर्वचनादेवजातोद्यत्वंमहीपतिः
 ॥ १८ ॥ परोपकारपुण्येनराज्यंप्राप्तंत्वयात्विदं ॥ तत्सर्वंघातजंपापंतेनत्वंनिर
 पत्यवान् ॥ २० ॥ तस्यपापस्यशांत्यर्थंकुरुनागबलिनृप ॥ २१ ॥ सुहोत्रउवा
 च ॥ सर्पघातोद्भवंपापंयदिनागबलौकृते ॥ गमिष्यतिकृतःकार्योन्नारायणबलि
 र्मम ॥ २२ ॥ दालभ्यउ० ॥ कार्योन्नारायणबलिः नानासंबंधनाशकः ॥ तथा
 नागबलिंश्रीमन्सर्पसंघातपापहृत् ॥ २३ ॥ इमौयःकुरुतेभक्त्यावलीद्वौपाप
 नाशकत् ॥ बौधायनस्मृतौराजन्अनयोस्तुविधानकम् ॥ २४ ॥ येतुनागबलिं
 राजन्कुर्वन्तिव्यवहेनराः ॥ नागस्यदर्शनंतेपांयत्रकुत्रापिजायते ॥ २५ ॥ अपु

गो.वि.
॥४८॥

अष्टादशविधंकुष्ठशूलानांचशतत्रयं ॥ राजयक्ष्मादयोरोगादारिद्रंसप्तजन्मजं ॥
१६ ॥ व्याघ्रचोराग्निपीडाश्चसिंहानांशत्रुणांतथा ॥ सर्वतद्विलयंयातिमोक्षार्थी
मोक्षमाप्नुयात् ॥ १७ ॥ अथकिंबहुनोक्तेनजिह्वायावलनेनच ॥ धर्मचार्येच
कामेचैमोक्षंचनृपसत्तम ॥ १८ ॥ अनयासदृशोऽषायोनान्योस्तीतिमतिर्मम
॥ ब्राम्हेमुहूर्तेचोत्थायचित्तयन्नात्मनोहितत् ॥ १९ ॥ अथपंचदिनक्रमप्रदक्षिणावि
धिः ॥ अथकर्ताप्रातरुत्थायभक्त्याभगवंतंपशुपतिंध्यायेत् ॥ तत्रमंत्रः ॥ ध्याये
त्त्रित्यंमहेशंरजतगिरिनिभंचारुचंद्रावतंसंरत्नाकल्पोज्ज्वलांगंपरशुमृगवराऽभीति
हस्तंप्रसन्नं ॥ पद्मासीनंसमंतात्स्तुतममरगणैर्व्याघ्रकृत्तिंवसानंविश्वाद्यंविश्ववद्यं
निखिलभयहरंपंचवक्त्रांत्रिनेत्रम् ॥ १ ॥ इतिधात्वा ॥ ॐपशुपतयेनमःइतिनाममंत्रेण
॥ नत्वा ॥ कृतशौचविधिः ॥ श्रीकुशावर्ततिथेस्नात्वा कृतनियमक्रमः महानियममा
स्थायप्रदक्षिणांकर्तुमुपक्रमेत् ॥ तत्रादौश्रीत्र्यंबकेश्वरंप्रार्थयेत् ॥ १ ॥ प्रार्थनामंत्रः
॥ श्लोकः ॥ एतत्प्रदक्षिणंकुर्वन्क्षेत्रंतवमहेश्वर ॥ धर्मार्थकामसांसिध्यैशक्तिंदेहिप्रसी
दमे ॥ २ ॥ देहोद्रियमनःप्राणचेतनोऽखिलजीविनः ॥ भगवन्प्रेरयत्वमांयन्मेसर्वं

अ०
॥११॥

॥४८॥

शात्मकं क्षेत्रं त्र्यम्बकस्य प्रतिष्ठितं ॥ एकप्रदक्षिणायस्तु मुच्यते ब्रम्हहृत्यया ॥
 ५ ॥ अतो मया कथं वक्तुं शक्यते नृपसत्तम ॥ तथापि किञ्चित्तेराजनूलेशमात्रं
 वदामितत् ॥ ६ ॥ त्रिभिः परिक्रमैः प्रोक्ता ब्रम्हाद्रेस्तु प्रदक्षिणा ॥ षट्पञ्च
 प्रक्रमैः प्रोक्ता महती सानुपोत्तम ॥ ७ ॥ षट्पञ्चमहतीभिस्तु प्राञ्च्यतेति प्रदक्षि
 णा ॥ एवं सा विविधा प्रोक्ता कोटिहत्या विनाशिनी ॥ ८ ॥ महापातकना
 शाय प्रायश्चित्तं परं हि सा ॥ ब्रम्हहामद्यपः स्तेयीतथैव गुरुतल्पगः ॥ ९ ॥
 ॥ महापातकिनस्त्वेतान् संसर्गिणैश्चैव पञ्चमः ॥ एते पातु विनाशार्थं ब्रम्हाद्रेस्तु प्रद
 क्षिणा ॥ १० ॥ ब्रह्मविष्णुशिवे द्वाणां त्रिंशत्क्रोशा प्रदक्षिणा ॥ अशक्तत्वा न्मनु
 ष्याणां दुर्लभा सा कलौ युगे ॥ ११ ॥ अतः सानुपशार्दूलविशेषा न्नोच्चते मया ॥ न
 वक्रोशात्मका प्रोक्ता ब्रम्हाद्रेस्तु प्रदक्षिणा ॥ १२ ॥ महिमानं प्रब्रवीमि तस्याशृणु म
 हीपते ॥ न तथा सदृशं किञ्चित्पुण्यं पापविनाशनं ॥ १३ ॥ ब्रम्हहामुच्यते पापा
 त् अन्येषां तत्र का कथा ॥ अपुत्रः पुत्रमाप्नोति बद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ १४ ॥ पिशाच
 ग्रहग्रस्ता ये मुच्यन्ते तोषिदुःखतः ॥ अक्षिरोगा शिरोगाः शय्यापस्माद एव च ॥ १५ ॥

गो. वि.
॥४९॥

कृत्यदेवताग्रेप्राङ्मुखोजलिबध्वा ॥ श्रीहनुमंतंप्रार्थयेत् ॥ तत्रमंत्राः ॥ पराक्र
मसमाक्रांतदिङ्मंडलमहाबल ॥ यशोधौतत्रिभुवनगोप्यदीकृतवारिधे ॥ १ ॥
लंकाविदाहनोग्रास्यग्रस्तराक्षसकानन ॥ लंकेशवंशविपिनप्राणनाशविभाकर
॥ २ ॥ रामोपकारकश्रीमन्सीताश्वासनपंडित ॥ अंजनागर्भसंभूतरुद्ररौद्रवपु
र्धर ॥ ३ ॥ लक्ष्मणप्राणदप्राणनाथानाथैकपालक ॥ वीरमांपाहिदेवेशहनुमन्
कपिनायक ॥ ४ ॥ त्वंप्राणदोसिबलदप्राणप्राणभृतामसि ॥ पुण्यंदेहिवलं
कीर्तिकामानंदेहिहराशुभं ॥ ५ ॥ इतिसंप्रार्थ्यप्रदक्षिणंपरिक्रम्य ॥ तदनुज्ञांगृ
हीत्वाश्रीगंगामुल्लंघ्यगणेशंप्रणम्यमंदमंदंपयागतीर्थं व्रजेत् ॥ तत्रस्नात्वावेणी
माधवंपूजयित्वा ॥ शिरस्तनूज्वातत्रत्यंअक्षय्यवटंप्रदक्षिणीकृत्यसंपूज्य ॥ तीर्थ
श्रात्थक्रमेणश्रात्थंकृत्वाब्राह्मणभोजनंचकृत्वातेभ्यः शक्तितारतम्येनहिरण्यगोव
खाणिवातान्निष्कयद्रव्यंचदत्वास्वयंभुंजीत ॥ दिवसशेषेतत्कथादिश्रुत्वा ॥ अय
कथा ॥ श्रीशिवदे ॥ पुराकृतयुगेकाश्रित्सुजरोनामविश्रुतः ॥ वैश्यवंशसम्भूतो

अ०
॥११॥

॥४९॥

करोमितत् ॥ इतिसंकल्प्य ॥ चित्ते त्र्यंबकेशं स्मरन् मौनादिनियमं विधाय शान्तः स
 प्राकारं कुशावर्तं तीर्थराजन् सप्तवारं त्रिवारं वा प्रदक्षिणीकृत्य ॥ गोदावरीं चतुर्भु
 जां सस्मितास्यां प्रणम्य स्वदक्षिणतः कृत्वा ॥ मार्गस्थ तीर्थदेवतां च प्रणमेत् ॥
 श्रीत्र्यंबकेश्वरप्रासादं गच्छेत् ॥ तत्र प्रासादप्रदक्षिण विधाय तत्रत्याः नंदिके
 श्वरप्रभृतिदेवताः नाममंत्रेण नत्वा ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरं व्यासस्थानं गत्वा ॥ पूर्वाभि
 मुखो भूत्वा ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरं यथामीलितोपचारैः संपूज्य ॥ बहिरागत्य सप्तकृ
 त्वास्त्रिकृत्वोवाप्रासादं परिक्रम्य ॥ प्राङ्मुखः श्रीविष्णवे नमः देवक्रपिभ्यो नम इ
 ति ॥ नाममंत्राभ्यां प्रणम्य प्रासादपूर्वद्वारेण बहिर्निर्गत्य ॥ ॐ क्षेत्रपालाय नम इति
 क्षेत्रपालं नत्वा * महानियममास्थाय ॥ हनूमंतं गच्छेत् ॥ प्रथमं तत्प्रासादं प्रदक्षिणी

x यत्र प्रदेशमध्ये मुख्यदेवतास्थितिः सप्रदेशो व्यासस्थान

॥ * अपवित्रमार्गे यदाऽगमनप्रसंगे निष्ठीविनमूत्रपुरीषोत्सर्गवमनादिवेगप्राप्तौ
 तत्परिहारः ॥ स्ववामभागे त्यक्त्वा कार्यः तत्र शुद्धिः निष्ठीविने गंडूषः ॥ मूत्रोत्सर्गे
 हस्तपादधावनं आचमनं मलोत्सर्गस्नानाश्च मनप्राणायामाः ॥ इति महानियमाः

गाख्यं परंतोर्थं तत्र गत्वानमाज्ञया ॥ सर्वान्पितृन्समुच्चार्य श्राद्धकुर्व्यथाविधि ॥
१२ ॥ तेन पुण्यप्रभावेन स्वर्गे यास्यंति पूर्वजाः ॥ नंदिके ० ॥ बसिष्ठस्य वचः श्रुत्वा प्रया-
गं सुजरो ययौ ॥ १३ ॥ तत्र श्राद्धं विधायैव स्वपितृनामयद्विवं ॥ सर्वे विमानमारूढादि-
व्यदेहाः सुवाससः ॥ १४ ॥ वर्णयंतः प्रयागाख्यं शिवलोकं समाययुः ॥ दृष्ट्वा ती-
र्थस्य माहत्म्यं सुजरोऽपि नरोत्तम ॥ १५ ॥ यावज्जीवं च तत्रैव तस्थौ स्नानरतः सदा
॥ तत्रावसानं संप्राप्य शिवलोकं समाययौ ॥ १६ ॥ यः शृणोति नरो भक्त्या सर्वपा-
पैः प्रमुच्यते ॥ अतः प्रयागतीर्थस्य महिम्नो नो विद्यते ॥ १७ ॥ इति श्रीपद्मपुरा-
णे त्र्यंबकमाहात्म्ये प्रयागतीर्थविधिमाहिकथनं नामाध्यायः ॥ १ ॥ श्रीसांवस-
दाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥
गद्यं ॥ इत्यादिकथां श्रुत्वा सायं संध्यां विधाय रात्रौ पुराणश्रवणगीतमंगलवादित्र-
हरिहरनामकीर्तनघोषैः सर्वां निशानयेत् ॥ द्वितीयादिने प्रातः तत्रैव स्नात्वा संध्यादि-
कृत्वा वेणीमाधवं अक्षय्यवटं प्रयागेश्वरं प्रणम्य तेषामनुज्ञां गृहीत्वा शनैः शनैर्नाग-

ब्रह्मचर्यरतःसदा ॥ १ ॥ सदारात्रकरोद्वैश्योब्रह्मचर्यपरायणः ॥ तीर्थयात्राप्रसंगे
 णभ्रमनपृथ्वीससागरां ॥ २ ॥ अतीववयसातीतोव्रजन्मार्गेशनैःशनैः ॥ क
 दाचिदपत्तद्वर्तेमदचक्षुःसवैश्यराट् ॥ ३ ॥ तत्रपश्यद्वहून्दीनान्कुशमूलावलंवि
 तान् ॥ केयूयमितिसंपृष्टास्तमूचुस्तेहतोजसः ॥ ४ ॥ वयंसुजरसःपूर्वेपिंडविच्छे
 ददर्शिता ॥ पतामोनरकेघोरेतमिस्त्रेयमशासनात् ॥ ॥ किमस्मान्पृच्छसेतातह
 ताशानूहतजीवितान् ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वासुजरोदुःखितोभवेत् ॥ ६ ॥ निपपात
 महीपृष्ठेवाताहतइवद्रुमः ॥ ७ ॥ ततःसमाश्वास्यनिजान्पितृन्स्वयंवसिष्टविप्र
 षिगृहंप्रयातः ॥ मत्पूर्वजानांचगतियथाभवेत्तथावदत्वंसुजरोवदन्मुनिं ॥ ८ ॥
 वशिष्टउ० ॥ संतानवर्धनात्तातमुच्चेरन्पूर्वजास्तव ॥ वैश्यवर्यविवाहंचकृ
 त्वागांहस्थमाचर ॥ ९ ॥ सुजरोउ० ॥ वृद्धोहंवयसातीतोनकुर्यादारसंग्रहं
 ॥ उपायमन्यंविप्रर्षेवदमांशरणागतं ॥ १० ॥ वसिष्टकृपयातस्मैप्रेषयन्त्र्यं व
 कं प्रति ॥ वशिष्टउ० ॥ त्र्यं वकात्पूर्वतोभागेक्रोशमात्रंहिविद्यते ॥ ११ ॥ प्रया

गो. वि.
॥५१॥

विचारंतत्रचक्रिरे ॥ ५ ॥ किंकूर्मःकचगच्छामःसीताशुद्धिःकथंभवेत् ॥ कुंभक
 र्णादियस्तस्यभ्रातरोतीवदुर्जनाः ॥ ६ ॥ शवणेनयदासीतानीतासावामृतातदा
 अथवासागरंतीर्त्वालंक्रांगत्वाचभग्यतां ॥ ७ ॥ तादृशःपुरुषःकोस्तियस्तरेन्मकराल
 यं ॥ सागरोबहुगंभीरःशतयोजनविस्तृतः ॥ ८ ॥ क्रोशमात्रमितामच्छास्तेतुना
 स्नातिमिंगिलाः ॥ तिमिंगिलागिलोप्यस्तितद्विलोप्यस्तिराघवः ॥ ९ ॥ पटक्रो
 शाश्र्यनवक्रोशाःमच्छाःसंतिहिसागरे ॥ यथाकथंचित्कश्चिच्चेद्वैवात्पारंगमिष्यति ॥
 १० ॥ कुंभकर्णादिभिर्विरैर्लंकासंरक्षितानिशं ॥ एवंवदत्सुयोद्धेषुदीर्घनिश्वास्यरा
 घवः ॥ ११ ॥ उच्चैस्तत्रस्वनंकृत्वाहासीतेतिरुरोदह ॥ रामस्यरुदितंश्रुत्वातत्रा
 गत्यांजनावदन् ॥ १२ ॥ अंजनोवाच ॥ रामराममहाबाहोर्धैर्यंधेहिजगत्प्रभो ॥
 मारामरोदनंकार्षींश्चःप्रयास्यतिजानकी ॥ १३ ॥ ममगर्भसमुद्भूतोवायुपुत्रोम
 हाबलः ॥ हनूमान्नामविख्यातोऽस्यतिपंचदिनात्मकः ॥ १४ ॥ यस्मिन्पुत्रेसमु
 त्पन्नेवागूवाचाशरीरिणी ॥ अयमेकादशोरुद्रःतवपुत्रोमहाबलः ॥ १५ ॥ एकेननि

तीर्थवंदनं कृत्वा सरस्वतीं प्रणमेत् ॥ श्लो० ॥ मार्गेतरानदीप्राप्तास्नानादिपरपरः
 तः ॥ अवगि वसरस्वत्या एषमार्गगतो विधिः ॥ १ ॥ इति प्रमाणेन स्नानतर्पणदे-
 वतार्चनं कृत्वा अंजनातीर्थे वंदनं सप्रदक्षिणीकृत्य रामतीर्थं गच्छेत् ॥ तत्र तीर्थे स्नात्वा
 मध्याह्नसंध्यां ब्रह्मयज्ञतर्पणं च विधाय श्रीसलक्ष्मणं रामं सपरिवारं अभ्यर्च्य तत्ती-
 र्थनामो हेनपूर्ववत् श्राद्धं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयित्वा अनेन श्राद्धेन श्रीरामः प्रीयता-
 मिति निवेद्य स्वयं भुंजीत ॥ भोजनानंतरं अवकाशेन श्रीरामकथा श्रोतव्या ॥ न तु ग्रा-
 म्यगोष्ठिभिः कालं यापयेत् ॥ श्रीरामकथालिख्यते ॥ श्रीशं वंदे ॥ नंदिकेश उ० ॥
 रामतीर्थे नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ तत्र स्नानं च दानं च मुक्तिदं नात्र संशयः ॥ १
 ॥ सीतायां नीयमानायां रावणेन दुरात्मना ॥ रामः पंचवटीं हित्वा सानुजः काननं ययौ
 ॥ २ ॥ तत्र पंपासरो दृष्टं प्रफुल्लजलजान्वितं ॥ क्षणं विश्राममकरोत् पथः पीत्वा
 च ततटे ॥ ३ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र सुग्रीवो वानरैः सह ॥ पंपासरः समागत्य रामपा-
 दौ ननामसः ॥ ४ ॥ रामसुग्रीवयोः पीतिर्वधते तत्र तिष्ठतोः ॥ तस्मिंश्च समये सर्वे

गो.वि.
॥५२॥

अ०
॥११॥

तपस्तपमहामते ॥ २६ ॥ अल्पेनैवचकालेनतवसिद्धिर्भाविष्यति ॥ नंदिके० ॥
रामोपितद्वचःश्रुत्वात्रह्याद्रेःसन्निधिययौ ॥ २७ ॥ नित्यमाराधयामासशंकरं
लोकशंकरं ॥ अल्पेनैवचकालेनपरितुष्टःसदाशिवः ॥ २८ ॥ उवाचवचनं
प्रीत्याराममालिङ्ग्यसत्वरं ॥ तद्याचयदेदत्तुभ्यंयद्यपिस्यात्सुदुर्लभं ॥ २८ ॥ राम
उवाच ॥ शत्रुनिर्जित्यसंग्रामे जानकीममहस्तगा ॥ यथाभवेत्तथादेहिवरंवरवि
शारद ॥ २९ ॥ शंकरोपितथेत्युक्त्वापुनःराममुवाचह ॥ त्वयेदंस्थापितंलिङ्गंत्वन्न
प्राख्यातिमेप्स्यति ॥ ३० ॥ महापापहरंनामरामतीर्थंभाविष्यति ॥ अत्रस्नानंचदा
नंचकोटियज्ञफलप्रदं ॥ ३१ ॥ अत्रश्राद्धंप्रकर्तव्यंपितृणांतृप्तिहेतवे ॥ रामतीर्थस
मंतीर्थंनास्तिलोकेचराचरे ॥ ३२ ॥ अत्रयत्कल्पितंचित्तेतत्कोटिगुणितंभवेत् ॥
इदंसन्यासिभिःसेव्यंयतस्तेसंगवर्जिताः ॥ ३३ ॥ इतिगोदायात्राविवेकादर्शेप्रद
क्षिणामाहात्म्येरामतीर्थवर्णनाध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥
॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ गद्यं ॥ इतिकथांश्रुत्वासायंसंध्यांविधायमहोत्स

॥५२॥

मिपार्धेनलंकादाहंकरिष्यति ॥ कृत्वारामस्यसाहाय्यंकीर्तिपारंगमिष्यति ॥ १६ ॥
 ॥ अनेनसदृशःकश्चित्बलवान्नभविष्यति ॥ श्वःपर्धीपुजयित्वातमानयिष्येतवां
 तिकं ॥ १७ ॥ ससर्वसागरंतीर्त्वासीताशुद्धिकरिष्यति ॥ इत्यंजनावचःश्रुत्वाराम
 मसस्मितमैक्षत ॥ १८ ॥ राममाविष्मयंकार्पीर्भद्राकयेनजगत्प्रभो ॥ अधुनेवम
 हावाहोकोतुकंदर्शयामिते ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वात्यंजनारामंपश्यत्सुवनचारिणु ॥
 अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांन्यपीडयस्तनकंचुक ॥ २० ॥ ततःसप्तपयोधाराःसुश्रुवुःपृ
 थिवीतले अंजनाचलजानुस्तुमध्येभग्नपतद्वत्यधः ॥ २१ ॥ तेनब्रम्हगिरेर्जानुः
 प्रभिन्नःसप्तधाभवत् ॥ हाहाकारोमहानासीद्देवानांतत्रपश्यनां ॥ २२ ॥ जगर्जग
 नंसर्वब्रह्माद्रिःसहकंपत ॥ एतस्मिन्नंतरेवाणीब्रम्हाद्रेःसमजायत ॥ २३ ॥ सा
 धुसाधुमहाभागसप्तलिंगान्यमूनिमे ॥ विहीतानित्वयाभद्रेममप्रीतिकराणिहि ॥
 २४ ॥ पूर्वाणिपंचलिंगानिसप्तमान्यपराणिच ॥ एवंद्वादशलिंगानिभविष्यंतेम
 माधुना ॥ २५ ॥ विलोकयंतियेभक्त्यातेषांमुक्तिर्नसंशयः ॥ रामराममहावाहो

गो. वि.
॥५३॥

लिनोभृशं ॥ १ ॥ वेदशास्त्रार्थरहितोदीनो बहुकुटुंबकः ॥ कदाचिदैवयोगेन भार्यापुत्रसम-
न्वितः ॥ २ ॥ कुतश्चिद्वाहनं लब्ध्वा त्र्यंबकक्षेत्रमाययौ ॥ अत्र यात्रार्थिनो लोकाः
पुण्यं कुर्वन्ति निःशः ॥ ३ ॥ अत्रैवोदरपूर्तिर्मे कुटुंबस्य भविष्यति ॥ इति पुण्यास्थि-
तस्तगमासमात्रं सकर्षकः ॥ ४ ॥ मूर्खत्वान्मलिनत्वाच्च नालभत गकिंचन ॥ त-
तः सदुःखितः स्वीयग्रामं गंतुं मनोदधे ॥ ५ ॥ एतस्मिन्नंतरतस्य वाहनं कुत्रचिद्रतं ॥
समृष्टवाहनो विप्रः स भार्यातो वदुःखितः ॥ ६ ॥ किं करोमि कगच्छामि वाहनस्य
गतिः कथं ॥ इतस्ततो भ्रमन् नित्यं नालभद्वाहनं स्वकं ॥ ७ ॥ एवमष्टौ दिनान्यास-
नूवाहनंतस्य पश्यतः ॥ एकदा प्रातरुत्थाय ग्रामस्य पृष्ठवान् द्विजः ॥ ८ ॥ ब्रह्माद्रेः
परितः पश्य वाहनं ते भविष्यति ॥ ग्रामस्थे नैव मुक्तस्तु पश्यामीति मतिं दधौ ॥ ९ ॥ एक-
दा प्रातरुत्थाय शौचादिविधिपूर्वकं ॥ स्नानं कृत्वा कुशावर्ते त्र्यंबकेशं प्रणम्य च ॥ १० ॥
ब्रह्माद्रिं सव्यतः कृत्वा पश्यन् पश्यन् ययौ द्विजः ॥ नृसिंहतीर्थनिकटे वाहनं प्राप्य हर्षि-
तः ॥ ११ ॥ पश्चाद्गन्तुं मतिं चक्रे तत्रापश्यत् कृषीवलं ॥ तस्मै मार्गं संप्रच्छ पश्चाद्वा

अ०

॥११॥

॥५३॥

वपूर्वकं तारात्रिं जागरेण नयेत् ॥ इति द्वितीयदिनकृत्यं ॥ पुनस्तृतीयदिवसे ॥ प्रातरु
 त्थाय रामतीर्थं स्नात्वा संध्याविधाय श्रीरामं प्रणम्य तदनुज्ञां संप्राप्य ॥ मार्गे वाणगं
 गादितीर्थेषु वंदनादिकृत्वा विमलनिर्मलतीर्थं गच्छेत् ॥ तत्र तीर्थे पूर्ववत् ॥ स्नानादि
 कृत्वा क्षणं त्र्यंबकेशं हृदि ध्यात्वा उपनिषत्पाठं कृत्वा शिवविष्णु अग्नि वंदनं सूर्य गरुडश
 क्ति गणेशेशात्रिपुरेश्वराऽघोरनृसिंहमृत्युंजयसरस्वतीदुर्गागोपाळवराहामंत्रान् पठे
 त् ॥ अत्राप्यशक्तौ ॥ शैवानि नामानि पठेत् ॥ ॐ शिवाय ॥ शंकराय ॥ त्र्यंबके
 श्वराय ॥ इत्यादि ॥ ॐ हरये नमः ॥ विष्णवे नमः ॥ ॐ नागयणाय नमः ॥
 इत्यादि च पठेत् ॥ ततो विमलं नत्वा वैतरणीं व्रजेत् ॥ तत्र स्नात्वा पिबेत् संतर्प्य पूर्ववत्
 श्राद्धं कुर्वीत ॥ ब्राह्मणांश्च भोजयेत् ॥ तेभ्यः गोभूतिलहिरण्यवस्त्राश्च गजमहिषी
 दास्यादियथाशक्ति दद्यात् ॥ तन्निष्करी भूतं द्रव्यं वा दद्यात् ॥ विप्रशेषान्नं स्तयवाभं
 जीत ॥ ततो गौतमस्थानमागत्य तं नत्वा तत्र निशां पूर्ववन्नयेत् ॥ अथ गौतमाश्रमकथा
 श्रीशंभुदे ॥ अत्राख्यानं पुरावृत्तं शृणु विस्मयकारकं ॥ ब्राह्मणः कर्षकः कश्चित् दारिद्र्यो

गो. १८.
॥ ५४ ॥

सनंभेजेबहुदेवप्रपूजितः ॥ अर्धासनगतंविप्रंनसहेमेधवाहनः ॥ २३ ॥ ग
तेबहुतिथेकालेकदाचित्क्रोधमूर्छितः ॥ किमनेनकृतं पुण्यंइत्युवाचबृहस्पतिं ॥
२४ ॥ बृहस्पतिस्तुतत्श्रुत्वाज्ञानदृष्ट्याविलोक्यच ॥ शक्रायकथयामासगुह्य
मेतद्विशेषतः ॥ २५ ॥ गुरुरु० ॥ प्रदक्षिणाकृतायेनब्रह्माद्रेःपूर्वजन्मनि ॥ तेनपु
ण्यप्रभावेनभुक्काशोगान्यथेस्पितान् ॥ २६ ॥ इदानींस्वर्गमासाद्यतवार्धासन
मागतः ॥ प्रदक्षिणायामाहात्म्यंकस्यापिविदितंनहि ॥ २७ ॥ अस्यांऋकटमा
णायान्तवराज्यंगमिष्यति ॥ सांगाचेद्विःकृतासाचशक्रराज्यप्रदायिनी ॥ २८ ॥
इतिश्रुत्वागुरुवचःशक्रोतीवक्रुधंययौ ॥ गजान्व्याघ्रान्मृगान्नागान्नादिदेशस्व
यंहरिः ॥ २९ ॥ ब्राम्ह्याद्रेःपरितोमार्गेयोगमिष्यतिमानवाः ॥ प्रदक्षिणार्थिनःस
र्वेहंतव्याइतिनिश्चितं ॥ ३० ॥ एवमुक्त्वासुरेन्द्रेणतथत्युक्त्वाचतेययुः ॥ ब्रह्माद्रिर्नै
र्ऋतेभागेवर्ततेगहनंवनं ॥ ३१ ॥ प्रदक्षिणार्थिनोज्ज्वुस्तत्र स्थित्वानिरंतरं ॥
ततःप्रभृतितंमार्गेतत्यजुर्मानवानुप ॥ ३२ ॥ तंदृष्ट्वात्र्यंबकः प्राहगौतमंप्रतिभूप

अ.
॥ ११ ॥

॥ ५४ ॥

पुरतोपिवा ॥ १२ ॥ कृषीवलस्तुतं प्राह पुरस्ताद्वेवसान्निधिः ॥ कृषीवलस्तु मार्गेण
 त्र्यंबकं प्राप्नुवान् द्विजः ॥ १३ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र ग्रामे राज्ञा श्रुतं नृप ॥ कर्षको ग्रा
 ममुत्सृज्य दारिद्रेण प्रपीडितः ॥ १४ ॥ स्वकुटुंबं समादाय प्रयातस्त्र्यंबकं प्रति ॥ रा
 जातिदुःखितः प्राह धिक्मां धिक्ममजीवितं ॥ १५ ॥ अवंतीवासिनः पूर्वराजानो
 येव भूविरे ॥ तेषां कुलकुठारो हं यस्य मे चेदृशी गतिः ॥ १६ ॥ यस्य ग्रामं समुत्सृज्य
 ब्राह्मणो याति चान्यतः ॥ आनयंतु द्विजः शीघ्रं सकुटुंबं समाज्ञया ॥ १७ ॥
 ॥ तस्मै ग्रामप्रदास्यामि बहुसस्य समन्वितं ॥ इत्युक्त्वा प्रेषयत् दूतं स दूतः पथि
 मीलितः ॥ १८ ॥ कर्षकः सह तेनैव राजानं द्रष्टुमाययौ ॥ राज्ञा दर्शनमात्रेण सकृ
 तः स द्विजोत्तमः ॥ १९ ॥ ग्राममेकंददौ तस्मै बहुसस्य समन्वितं ॥ वटधेगोधनं
 तस्य गृहं तेन महत्कृतं ॥ २० ॥ वेदाश्च पठिताः स्तेनसांगाः शास्त्रसमन्विताः ॥
 इष्टं च बहुभिर्यज्ञैर्दत्ताश्च बहुदक्षिणाः ॥ २१ ॥ ततो बहुगते काले कर्षको मरणं
 गतः ॥ दिव्यं विमानमारुह्य शक्रस्य समतामियात् ॥ २२ ॥ इंद्रस्यार्धा

गो. वि.
॥ ५५ ॥

मं विसृज्यं सायुज्यतति सहस्रात्रजंति ॥ नंदिके ० ॥ इत्युक्ते देवदेवेन तथा च कुर्गणा
नृप ॥ इंद्रः संतोषमापन्नो यथास्थाने ययौ ततः ॥ ४३ ॥ इति ते कथितं सर्वं कर्षका
रुघ्यानमुत्तमं ॥ यश्रुणोति नरो भक्त्या सोऽपि पापैः प्रमुच्यते ॥ ४४ ॥ इति श्रीगोदा
यात्राविवेकादर्शे प्रदक्षिणाविधौ तृतीयदिनकृत्यं ॥ ३ ॥ अथ चतुर्थदिवसे ॥ प्रातः
पिनाकिनंदेवं स्मृत्वा निलगंगां च—पश्चिमवाहिनीति—प्रसिद्धांतत्रगत्वा स्नात्वा
पितृतर्पणं च कृत्वा शिवगणान् भैरवांश्च नमेत् ॥ तद्यथा ॥ ॐ माहाकालाय नमः ॥
ॐ वीरभद्राय नमः ॥ ॐ गणेश्वराय नमः ॥ ॐ चंडिने नमः ॥ ॐ चंडीश्वराय नमः
॥ ॐ भृंगिरिष्ये नमः ॥ ॐ रुक्मिणाय नमः ॥ ॐ नंदिने नमः ॥ ॐ घंटाकर्णाय नमः
॥ ॐ महाबाहवे नमः ॥ ॐ धूम्रकेतवे नमः ॥ ॐ वृकाननाय नमः ॥ ॐ पिङ्गाक्षाय
नमः ॥ ॐ सिंहनादाय नमः ॥ ॐ महाकाळाय नमः ॥ इति भैरवान्नृत्वा श्रीत्र्यं
केश्वरं आदिस्थानं प्रणमेत् ॥ ततः धवलगंगां शालिपद्ममहानागश्रीनृसिंहादिति
र्थाधिदेवतान्नृत्वा ॥ अग्रेसरीमालयं सिद्धिविनायकं गत्वा तं समर्चयेत् ॥ ततो वि

अ०
॥ ११ ॥

॥ ५५ ॥

ते ॥ अत्रत्वमाश्रमंकृत्वातिष्ठभार्थासमन्वितः ॥ ३३ ॥ तवप्रभावात्सिंहाद्या
 निर्वैरास्युर्महीतले ॥ गौतमोपितथाचक्रेयथोक्तं च्यंबकेन च ॥ ३४ ॥ ततःप्रभृति
 तत्तीर्थगौतममुनयोविदुः ॥ अद्यापिश्रूयतेतत्रकचिद्वेदध्वनिर्नृप ॥ ३५ ॥ गौतमः
 ससुतःशिष्यैः पठद्भिर्वेदमंतिके ॥ उच्चारिताश्चसिंहाद्यानिर्वैरास्तत्रआसते
 ॥ ३६ ॥ गौतमेतुस्थितेतन्ननिर्वैरसिंहराक्षसे ॥ लोकाःप्रदक्षिणांचक्रुर्ब्रह्माद्रेर्नृप
 सत्तम ॥ ३७ ॥ प्रदक्षिणायाःपुण्येनदिव्यदेहाश्रमानवाः ॥ दिव्यंविमानमारु
 ह्यशक्रलोकमथाव्रजन् ॥ ३८ ॥ इंद्रस्तुदुःखितोभूत्वाकैलासमगमत्ततः ॥ स्व
 कीयप्रकृतिंतस्मैकथयामासचादरात् ॥ ३९ ॥ इंद्रस्यवचनंश्रुत्वाशंकरःकृपयान्वि
 तः ॥ स्वगणांस्तुसमाहूयवचनंचेदमब्रवीत् ॥ ४० ॥ शंकरउ० ॥ रेरेगणाःसर्वइमे
 भवंतःश्रृण्वंतुंकुर्वंतुवचोमदीयं ॥ येमानवाःब्रम्हगिरेःप्रदक्षिणांसकृत्करिष्यंति
 विमानरूढाः ॥ ४१ ॥ मत्तुल्यरूपाःपरमादरेणस्थानीयतांलोकमिसंमदीयं ॥ ब
 ह्नीःकरिष्यंतिचयेप्रदक्षिणातेषांनचिंताभवतोममापि ॥ ४२ ॥ यतोहितेदेहमि

गौ. वि.

॥ ५६ ॥

तत्रत्याः सर्वादिवताः नत्वा गृहं गत्वा श्राद्धं ब्राह्मणभोजनं च विधाय स्वयं मौनेन भुंजी-
त ॥ इष्टैः परिवारेण च सह ॥ इति पंचमदिनकृत्यं ॥ ५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ॥
अथ त्रिदिनविधिः ॥ प्रथमे न्हि पूर्वमार्गेण वैतरणीं गत्वा तत्र एकरात्रिं स्थित्वा ॥ प्रा-
तः स्नात्वा संध्यादिविधाय विल्वतीर्थं गत्वा बिल्वकेशं संपूज्य तत्र निशां जागरेण नयेत्
॥ त्रितीये न्हि प्रातः तत्र स्नात्वा श्रीत्र्यंबकेशमेत्य महापूजया अभ्यर्चयेत् ॥ ततः कुशा-
वर्तं गत्वा तदभिवंद्य तदुदकेन मार्जनं विधाय गृहं गच्छेत् ॥ अत्र पक्षे पंचाहसाध्ये प्रद-
क्षिणा विधायैत्रयत्र श्राद्धमुक्तं तत्र तत्र आमेन हेम्रावा श्राद्धानि कार्याणि ॥ इति त्रिदि-
नसाध्यः प्रदक्षिणाविधिः ॥ ३ ॥ अथ एकाहपक्षप्रदक्षिणाविधिः ॥ १ ॥ ६५ ॥
प्रातः कुशावर्ते स्नात्वा तत्प्रदक्षिणीकृत्य काहिर्निर्गोदांस्वदक्षिणतः कृत्वा श्रीत्र्यंबक-
शं संपूज्य हनूमंतं प्रणम्य प्रयागं गत्वा तदभिवंद्य प्रदक्षिणीकृत्य ॥ रामेशं परिक्रम्य त-
तीर्थं स्नानं कृत्वा ततो विमलतीर्थं स्नात्वा ॥ वैतरणीं गत्वा तत्र स्नात्वा समस्तपितृनु-
संतर्प्य तत्र हिरण्यश्राद्धं कृत्वा सक्तुपिंडान् दत्त्वा ततो गौतमाश्रमं गच्छेत् ॥ गौतमं प्रण-

अ०

॥ ११ ॥

॥ ५६ ॥

लवतीर्थं व्रजेत् ॥ तत्तीर्थं देवतां प्रणम्य तत्र स्नात्वा तपणं कृत्वा विश्वेशं विल्वकेशं संपू-
 ज्य ॥ पूर्ववत् श्राद्धं विधाय ब्राह्मणान् संतोष्य यथाशक्ति दानानि कुर्यात् ॥ दीनां धर्मे-
 ग्वादीन् अन्नादिना संतोष्य तत्र तारां त्रीं अध्यात्मविचारेण जागरेण च नयेत् ॥ ४ ॥
 अथ पंचमदिनकृत्यं ॥ प्रातः ॥ तत्र तीर्थे स्नात्वा श्रीविल्वकेशं नत्वा ॥ तत्समीपगां-
 नीलांबांचंडीं नत्वा सपरिपारयुतां संपूज्य श्रीनीलकण्ठेश्वरं श्रीपादपादुकां प्रणम्य मुकुं-
 दतीर्थं सिद्धाश्रमं व्रजेत् ॥ तत्र स्नात्वा मुकुदेशं संपूज्य ॥ पूर्वं हनुमंतमेत्यकृतां प्रदक्षि-
 णायान्नांतस्मै निवेदयेत् ॥ निवेदनमंत्रस्तु ॥ श्लोकः ॥ यात्रेयं विहिता देवतवशक्त्या म-
 या विभो ॥ त्वंसर्वकर्मणां साक्षी प्राणनाथ नमोऽस्तुते ॥ १ ॥ इति निवेद्य श्रीत्र्यंब-
 केशमंदिरं पूर्वद्वारेण गच्छेत् ॥ तत्र्यंबकेशं संपूज्य कृतां प्रदक्षिणां निवेदयेत् ॥ निवे-
 दनमंत्रस्तु ॥ श्लोकः ॥ प्रदक्षिणामया देवविहिता तव तुष्टये ॥ प्रीतोद्यभवमेकामा-
 नूपुरयाशुवरप्रदः ॥ १ ॥ इति प्रार्थ्य तद्दक्षिणद्वारेण श्रीत्रिसंघेश्वरं त्रिपदा गायत्रीं प्र-
 णम्य पश्चिमद्वारेण श्रीकुशावर्ततीर्थं मागत्य तत्प्रदक्षिणां कृत्वा तदुदकेन मार्जनं कृत्वा

मौ. वि.
॥५७॥

सत्कृत्प्रदक्षिणांकृत्वामुच्यतेसर्वपातकैः ॥ पादंपादेनसंयोज्यप्रकुर्वीतप्रदक्षिणां ॥
८ ॥ यत्रश्रांतोभवेतत्रचिन्हंकृत्वागृहं व्रजेत् ॥ पंगुवत्प्रचलंगच्छेत्प्रकुर्वीतप्रदक्षि
णां ॥ ९ ॥ श्रांतश्चिन्हंप्रकुर्वीतसव्येनस्वगृहं व्रजेत् ॥ विपरीतोव्रजन्मार्गोवि
परीतप्रदक्षिणा ॥ १० ॥ एवंचतुर्विधाप्रोक्तात्र्यंबकाद्रेःप्रदक्षिणाः ॥ यःकरोतिन
रोराजन्ससाक्षात्र्यंबकोभवेत् ॥ ११ ॥ राजन्ब्रम्हगिरेपरिक्रमफलंवक्तुंनधाता
क्षमोनोविष्णुर्नचशंकरोनचसहस्रास्योपिशेषाभिधः ॥ अस्माकंगणनैवकात्रभग
वत्पादाब्जधूल्यात्मनांकिंचिन्मात्रपदंपरिक्रमफलंप्रोक्तंतवाग्रेमया ॥ १२ ॥ इति
श्रीगोदायात्राविवेकाऽदर्शेब्रम्हगिरिप्रदक्षिणाविधिःएकादशप्रकरणं ॥ ११ ॥
श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तू ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ॥ ॥
श्रीहेरंबायनमः ॥ अथसिंहस्थमहिमाविवरणम् ॥ पुरासर्वाणितीर्थाणिजनानां
पापसंचयात् ॥ मलिनत्वमथासाद्यशंकरंशरणययुः ॥ १ ॥ महापातकनाशार्थं
शक्तिर्नोनास्तिशंकर ॥ श्रीशंकरउवाच ॥ मूलस्थानंसमायांतुसिंहस्थेचबृहस्प

अ०
॥११॥

॥५७॥

म्यपश्चिमवाहिनीं गत्वा तत्र स्नात्वा तर्पणं विधाय पुरोचित्वेशं प्रणम्य तर्तीर्थं स्नानं
त्र्यंबकालये पूर्वद्वारेणागत्य देवं संपूज्य ततो कुशावर्तमेत्यतीर्थोदकेन मार्जनं कृत्वा तत्र
दक्षिणांच कृत्वा गृहमागत्य ॥ आद्वं ब्राम्हणसंतर्पणं विधाय स्वयं भुंजीत ॥ इत्येकाह
पक्षविधिः ॥ १ ॥ ॥ तेषां मध्ये मुख्यमुख्यतिर्थानि कथ्यन्ते ॥

॥ श्लोकाः ॥ तिस्रकोट्यर्थकोटिश्च तीर्थानि भूवनत्रये ॥ ब्रम्हाद्रेः परितो मार्गेता
निसर्वाणि सन्ति हि ॥ १ ॥ कृतादौ सर्वतीर्थानि स्फुटान्यासन्नरोत्तम ॥ मार्गे प्रति
पदं तीर्थं विज्ञेयं ब्रम्हभूतयः ॥ २ ॥ प्राप्ते कलियुगे घोरैः सर्वाण्यंतर्हितानि च ॥ का
निचितेषु मुख्यानि गौतमप्रार्थितानि च ॥ ३ ॥ प्रयागं नागतीर्थं च रामतीर्थं ततः परं
॥ विमलं मिर्मलं चैव गंगावैतरणी तथा ॥ ४ ॥ गौतमाश्रममारुह्य ततः पश्चिमवा
हिनी ॥ सापि साक्षात्सरिश्रेष्ठा गंगैवेति न संशयः ॥ ५ ॥ ततस्तच्छालितीर्थं च नृ
सिंहाख्यं ततो विदुः ॥ महागणपतेस्तीर्थमेव मेकादशप्रभो ॥ ६ ॥ कथितानि
प्रधानानि रुद्रप्रीतिकराणि च ॥ तेषामुत्पत्तिमाहात्म्यं कथ्यमानं मया नय ॥ ७ ॥

गां यः
॥५८॥

63

मीगंगातीर्थान्यन्यानिसेवितुं ॥ येयांतिमूढास्तेयांतिनरकंसिंहगेगुरौ ॥ ११ ॥
 अन्यच्च ॥ सर्वदागौतमीपुण्यासिंहस्थेचविशेषतः ॥ आद्यासागौतमीगंगाद्विती
 याजान्हवीमता ॥ १२ ॥ सर्वतीर्थफलंस्नानात् गौतम्यांसिंहगेगुरौ ॥ कन्यागंते
 तु कृष्णायां न तु तीर्थवासिनां ॥ १३ ॥ ब्रह्मांडे ॥ षष्ठिवर्षसहस्राणिभागीरथ्य
 वगाहने ॥ सकृत् गोदावरीस्नानं सिंहस्थेच बृहस्पतौ ॥ १४ ॥ इंद्राद्यादेवताः सर्वे
 रंभाद्याप्सरसोगणाः ॥ पुष्कराद्यानितीर्थानि गंगाद्यासरितस्तथा ॥ १५ ॥ वि
 श्वेश्वरादिलिंगानिमंदराद्यामहीधराः ॥ ब्रह्माद्यादेवताः सर्वे कश्यपाद्यामहर्षयः ॥
 ॥ १६ ॥ गोदावरीसमागत्य वर्षं तिष्ठंति सिंहगे ॥ अतः सिंहगतो जीवः सर्व
 पापक्षयंकरः ॥ १७ ॥ अतएव श्रीत्र्यंबकक्षेत्रे सिंहबृहस्पतिपर्व आरंभानि
 मित्त कुशावर्तस्नाने श्रीमत्कपिलाश्रमादि मठस्थाने ध्वजारोपणं ॥
 यतिमहापुरुषैः क्रियते तत्र ॥ किंप्रमाणं ध्वजापर्व इति ॥ सिंहगुरुनिमित्तक
 गोदास्नानस्य पर्वणि उत्सवे ॥ ध्वजा इति ध्वजापर्व राजदंतादित्वात् परनिबंधका

तौ ॥ २ ॥ वर्षमकेचतिष्ठंतुपुनर्यातुनिजाश्रमं ॥ अतः सर्वेषुकालेषु सिंहस्थोऽत्र
 विशिष्यते ॥ ३ ॥ तथैव त्रिपुरपीडाश्रिते देवान् प्रतिशं करोति ॥ गोदावरीं स
 मायांतु मूलस्थाने ममाज्ञया ॥ सिंहस्थे देहधारिण्यो देवतास्तत्र यांति हि ॥ ४ ॥
 तत्र नाम कुशावर्तेन तु जनस्थाने ॥ तथा च श्रीरामं प्रतिकाशय पान्क्तिः ॥ सिंहस्थे
 सुरगुरौ दुर्लभं गौतमीजलम् ॥ यत्र कुत्रापि राजेंद्र कुशावर्ते विशंपतः ॥ ५ ॥ यस्त
 त्र कुरुते श्राद्धं तर्पणं ब्रह्मभोजनम् ॥ कपिलादानसंयुक्तं कुशावर्ते विशंपतः ॥ ६ ॥
 तेन मुक्तिमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अन्यच्च ॥ सिंहस्थे सुरगुरौ त्र्यंबकं य
 स्तु पश्यति ॥ नापुत्रीनाधनीरोगी सप्तजन्म सुजायते ॥ ७ ॥ न जायते इत्यर्थः ॥
 स्कंदपुराणे ॥ गोदायां यत्फलं प्रोक्तं संगमे द्विगुणं भवेत् ॥ चतुर्गुणं तु सिंहस्थेत्य
 तिचारे तु षड्गुणं ॥ ८ ॥ वक्त्रे चाष्टगुणं प्रोक्तं स्नानदानजपादिषु ॥ उप्ततौ कोटिगुणितं
 सर्वतश्चाक्षयं भवेत् ॥ ९ ॥ सर्वफलापेक्षया गोदा उत्पत्तिस्थाने स्नानदानादिफ
 लानां कोटिगुणितत्वेन सर्वोत्तमत्वं सिद्धं ॥ १० ॥ ब्रह्मपुराणे तु ॥ विहाय गौत

गो. वि.
॥ ५९ ॥

64

धर्मजातं क्रियते तत्समीचीनमेवेत्यवेहि ॥ २५ ॥ अतएव सिंहस्थोत्रविशिष्यते ॥
अथ सिंहस्थस्नानफलम् ॥ धन्याहो गोतमीगोदाधन्यं तत्स्नानमुत्तमं ॥ तत्स्नानं ये
प्रकुर्वन्ति ते तु धन्यतमा स्मृताः ॥ २६ ॥ यस्मिन् दिने गुरुः पुत्रसिंहराशिगतो भवेत्
तस्मिन्स्तु गौतमीस्नानं कोटिजन्माघनाशनम् ॥ २७ ॥ सेंद्राः सुरगणाः सर्वे रुद्रा
दित्या मरुद्गणाः ॥ स्नातुं सर्वे गमिष्यन्ति सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ २८ ॥ पृथिव्यां
यानि तीर्थानि सरांसि सरितस्तथा ॥ गौतमीस्नातुमायांति सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥
॥ २९ ॥ भागीरथ्यां कुरुक्षेत्रे प्रभासे सूर्यपर्वणि ॥ तद्रौतम्या सकृत्स्नानं सिंहस्थे
च बृहस्पतौ ॥ ३० ॥ कालनिर्णयितुं ॥ सिंहराशिगतो यस्मिन् दिने सुरगुरुर्भवेत् ॥ त
स्मिन्स्तु गौतमीस्नानं कोटिजन्माघनाशनम् ॥ ३१ ॥ मदनपारिजातेशंखः
॥ अलक्ष्मीकालकर्णी च दुःस्वप्नदुर्विचिंतितम् ॥ यास्यां हि यातना दुःखं प्रातः स्नायी
न पश्यति ॥ ३२ स्कंद ० ॥ स्नानस्य महिमानं तु श्रुत्वा सिंहगते गुरौ ॥ दानं किं देयमत्रा
पि यदनतं फलं भवेत् ॥ ३३ ॥ इति गोदासिंहस्थामाहात्म्ये स्नानफलं ॥ अथ दानानि

अ०
॥ १२ ॥

॥ ५९ ॥

राः निपातः समासश्च ॥ अतएव ध्वजापर्वेतिस्त्रित्वं ॥ केतनं ध्वजमश्रियामिति अ
 मरसिंहस्तुभांतः पूर्वस्त्रीबन्धवदिति मंदिन्यादौ ॥ १९ ॥ भागवते दशमे च महत्
 त्सवः गोदास्नानोत्सवः ॥ इति निबन्धकाराः ॥ तत्र भविष्यपुराणे देवीपुराणं अग्नि
 पुराणं कैल्पतरौ मूर्ध्वर्तकमलाकरादौ ॥ २० ॥ वंशजः शालजो दीर्घः स ध्वजः सर्व
 कामदः ॥ इति उक्तं ॥ अथ व्रतार्के ध्वजारोपणविधिः ॥ प्रासादो देवताऽगारे यज्ञे
 तीर्थे वने तथा ॥ वापीं कूपतडागेषु नद्यां वा पर्वते तथा ॥ २१ ॥ राजद्वारसमीपे च
 ध्वजापापप्रणाशिनी ॥ स्नानादिकाभ्यपुण्येषु ध्वजारोपणमुच्यते ॥ २२ ॥
 षोडशो द्वादशो वापि उच्छ्रायो दंड उच्यते ॥ रक्तवस्त्रादिकंचापि तदुक्तं ज्ञायते वधैः
 ॥ २३ ॥ अतएव कुंतपूजारक्तावस्त्रादिघंटास्वस्तिवाचनवेदघोषवाद्यगीतादिकं
 च तत्रोक्तं ततो ज्ञेयं ॥ २४ ॥ एतेन अथ वक्रक्षेत्रे गोदावरीयकुशावर्ततीर्थराजस्नाना
 द्युत्सवैः सिंहगुरुनिमित्तके अत्र देशांतरादागत्य संहृत्या गुरुशिष्यपरंपरया संमीलितैः
 गिरिपुरीभारथीत्यादि दशनामकयतीश्वरमहापुरुषादिभिः ध्वजारोपणादिकुंतपूजा

गो.वि.
॥ ६० ॥

65

सर्वपापहरंपरं ॥ ८ ॥ ब्रह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकं द्विधाकृतं ॥ एकत्रमंत्रास्तिष्ठं
तिहविरेकत्रतिष्ठति ॥ ९ ॥ गावोलक्ष्म्याःसदामूलंगोषुमंत्रनविद्यते ॥ स्वाहा
स्वधावषट्कारौगोपुनित्वंप्रतिष्ठितौ ॥ १० ॥ अग्न्यागाराणिविप्राणांदेवताय
तनानिच ॥ पूज्यंते शकृतायासांकिंपवित्रमतःपरं ॥ ११ ॥ गावोयज्ञस्यनेत्रैवैगा
वोयज्ञस्यवैमुखं ॥ अमृतं त्यक्षयंदिव्यंक्षीरंगावोवहंतिच ॥ १२ ॥ योगंतुवांछि
तिस्वर्गंगोपूजांसकरोतिवै ॥ त्र्यंबकक्षेत्रयात्रायांसुभक्त्यायवसादिना ॥ १३ ॥
आदित्यदुहितागौर्हिपृथ्वीयंपरिकीर्तिता ॥ श्रेयार्थेसर्वलोकानामुत्पन्नाःकृतुसिद्धये
॥ १४ ॥ गोभ्योयज्ञांप्रवर्ततेगोभ्योयज्ञाःसमुत्थिताः ॥ गोभ्योवेदाःसमुत्तीर्णाः
सपडंगपदक्रमाः ॥ १५ ॥ तृणानिखादंतिवसंत्यरण्येपिर्वन्तितायान्यपरिग्रहाणि
॥ दुह्यंतिवात्यंतिपुनंतिविश्वंगवारसैर्जीवतिजीवलोकः ॥ १६ ॥ स्पृष्टाश्चगायः
शमयंतिपापंदत्ताश्चगावस्त्रिदिवंनयंति ॥ संरक्षिताश्चापनयंतिविश्वंगोभिर्नतुल्यंध
नमस्ति किंचित् ॥ १७ ॥ सायत्रचाश्चातिददातिलक्ष्मीपापापहामित्रविवर्धना

अ०
॥ १२ ॥

॥ ६० ॥

श्रीशिवउवाच ॥ शृणुपुत्रप्रवक्ष्यामि ॥ गुह्यमेतत्प्रसंगतः ॥ यस्याऽचरणमात्रे
 णसर्वेषांगोशतफलं ॥ ३४ ॥ गोदानंतुअशक्तेनकृतेनंतफलप्रदं ॥ सर्वेषामेवदाना
 नांफलंतस्यनदुर्लभं ॥ अथगोपूजनविधिः ॥ श्रीविष्णुलक्ष्मीसंवादे ॥ ॥ ६९ ॥
 श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीरुवाच ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामिगवांपूजनमुत्तमं ॥ कथमे
 पापवित्रागौःकथंपूज्याचर्किफलं ॥ १ ॥ तत्सर्वब्रूहिमेदेवत्र्यंबकेश्वरतुष्टये ॥ वि
 ण्णुरुवाच ॥ शृणुदेविप्रवक्ष्यामिप्रथमंपूजनंगवां ॥ २ ॥ गवामंगेषुतिष्ठंतिभुव
 नानिचतुर्दश ॥ गावःपवित्रमतुलंगावोमंगलमुच्यते ॥ ३ ॥ गावोभूमिश्चभूतानि
 स्थावराणिचराणिच ॥ नीराजयतियोगानिगवांपुच्छेनभाग्यवान् ॥ ४ ॥ गोमयंय
 मुनासाक्षात् गोमूत्रंनर्मदाशुभा ॥ क्षीरंगंगासमयासांकिंपवित्रमतःपरं ॥ ५ ॥
 वेदाःशास्त्राणिधर्माश्चपुराणानीतिहासकं ॥ आब्रह्मस्तंभपर्यंतंगोपुतिष्ठंतिनित्य
 शः ॥ ६ ॥ गोभिस्तुल्यंनपश्यामिधनंकिंचिदिहोच्यते ॥ कीर्तनंश्रवणंदानंद
 र्शनंचापिसुंदरि ॥ ७ ॥ स्पर्शनंपूजनंचैवमार्जनंचप्रदक्षिणां ॥ गवांप्रपश्यतेदेवि

गो. वि
॥६१॥

66

सतदांतरयेज्जंतूनकुलानामयुतैः शतैः ॥ २८ ॥ अपात्रेसांतुगौर्दत्तादातारंनरकंन
येत् ॥ कुलैकविंशतियुतंगृहीतारंतुपातयेत् ॥ २९ ॥ नापात्रेविदुषादेयाआत्मना
शुभमिच्छता ॥ गीताधेनुहिरण्यंचत्र्यंबकेस्वगुरुंविना ॥ ३० ॥ बहुक्षीरांचयोगां
वैब्राह्मणायोपदापयेत् ॥ उत्तारयेत्सचात्मानंसप्तसप्तकुलानिच ॥ ३१ ॥ आदौ
संपूजयेत्धेनुंप्रार्थयेच्चततःपरं ॥ संपूज्यविधिवत्विप्रंततोदानंसदक्षिणं ॥ ३२ ॥
मयाचब्राह्मणैःसार्द्धंशिवेनचमहिर्षिभिः ॥ विचार्यगोगुणान्नित्यंप्रार्थनेयंकृतापुरा
॥ ३३ ॥ कृत्वाप्रदक्षिणामादौगृहीत्वाश्रीफलंशुभं ॥ भक्त्यापादौनमस्कृत्यततः
पूजांसमारभेत् ॥ ३४ ॥ अथगोप्रार्थनामंत्रः ॥ यालक्ष्मीःसर्वभूतेषुयाचदेवैव्य
वस्थिता ॥ धेनुरुपेणसादेवीममपापंव्यपोहतु ॥ ३५ ॥ विष्णोर्वक्षसियालक्ष्मीः
स्वाहाचैवविभावसोः ॥ स्वधयापितमूर्ध्यानांसाधेनुर्वरदास्तुमे ॥ ३६ ॥ गावो
मेअग्रतःसंतुगावोमेसंतुपुष्टतः ॥ गावोमेहृदयेसंतुगवामध्येवसाम्यहं ॥ ३७ ॥
पंचगावःसमुत्तन्नामध्यमानेमहोदधौ ॥ तासांमध्येतुयानंदातरस्यैधेन्वैनमोनमः॥

अ०

॥१२॥

॥६१॥

च ॥ संपन्नित्यं परिभुज्यंते च गोभिर्नराणामिह सिद्धतंत्रं ॥ १८ ॥ तृणानिशुष्का
 निवने चरित्वा पीत्वा सुतोयान्यमृतं स्रवंति ॥ यद्गोमयाद्याश्च पुनंति लोकान् गोभि
 नंतुल्यं भूवनेषु देवि ॥ १९ ॥ पूजनं संप्रवक्ष्यामि गवामघनिवारणम् ॥ दानं देयं वि
 शेषेण स्वर्गदं सुखदं नृणां ॥ २० ॥ सुशीलं लक्षणवर्तीयुवर्ती वत्ससंयुतां ॥ बहुदु
 ग्धवर्ती स्निग्धां धेनुं दद्याद्विचक्षणः ॥ २१ ॥ नकुशां मृतवत्सां वा वंध्या रोगान्वितां
 तथा ॥ न च व्यंगामतिश्रान्तां गां दद्यात् ब्राह्मणाय वै ॥ २२ ॥ यो दद्यान्नोपयुक्तार्था
 जीर्णां धेनुं च निष्फलां ॥ तमसं प्रविशेद्वाताद्विजं ह्येन योजयेत् ॥ २३ ॥ नैकशं
 गां चलत्भृगां स्फुटिताक्षीं चलत्खुरां ॥ न दद्यात् त्रिस्तनीं चैव शुभ्रां मेव च दापयेत् ॥
 २४ ॥ होमार्थमग्निहोत्रस्य गों दद्याद्गुणान्वितां ॥ सुरत्नपूर्णा पृथिवी तेन दत्तान
 संशयः ॥ २५ ॥ गौरैकस्यैव दातव्या श्रोत्रियस्य विशेषतः ॥ साहितारयते पूर्वान्
 सप्तसप्तति सप्त च ॥ २६ ॥ सागौर्न्यायार्जिता दत्ता कृत्स्नं संतारयेत्कुलं ॥ सुपात्रा
 यार्थिने पूजितां दक्षिणान्वितां ॥ २७ ॥ विधिवत्तु यदा दत्ता पात्रे धेनुः स दक्षिणा ॥

गा.या.
॥ ६२ ॥

आदित्यारश्मयोर्वालेपिंडोभूतः व्यवस्थिताः ॥ त्रयास्त्रिंशत्तु देवानां कोट्योरोमसु सं
स्थिताः ॥ ४८ ॥ उदरे पृथिवी देवी स शैलवनकानना ॥ तत्वारः सागराः पूर्णा गवां ये तु
पयोधराः ॥ ४९ ॥ एभिर्मंत्रैस्तु विधिवत् पूजयेत्परं प्राधिया ॥ हेमश्रृंगीरौ प्यखु
रीताम्रपृष्ठसुशोभितां ॥ ५० ॥ कांस्योपदोहनां कंठघंटाद्यैरुपशोभितां ॥ रक्तव
स्त्रेण संवीतां माल्यैः कनकशोभितां ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणं श्रुति संपन्नं कुलीनं धर्मवादि
नं ॥ पूजयेत्स्वगुरुं भक्त्या शांतं दान्तमलोलुपं ॥ ५२ ॥ अंगुलीयकवस्त्राद्यैः पूज
यित्वा प्रदापयेत् ॥ अनेनैव तु मंत्रेण विप्रहस्तजलं क्षिपेत् ॥ ५३ ॥ अथ दानमंत्रः
॥ यज्ञसाधनभूताया विश्वस्याघौघनाशिनी ॥ विश्वरूपधरो देवी प्रीयताम नया
गवा ॥ ५४ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्सुवर्णं शक्तिमात्रतः ॥ अनुब्रज्य ततो धेनुं ब्रा
ह्मणेन समन्वितः ॥ ५५ ॥ अनेन विधिना धेनुं यो विप्राय प्रयच्छति ॥ सर्वकामस
मृद्धाः सरुद्रलोके महीयते ॥ ५६ ॥ सर्वेषामपि पापानां ज्ञातानां विजानतां ॥
प्रायाश्चित्तमिदं प्रोक्तं कृपामिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ ५७ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चा

॥ ६२ ॥

॥ ३८ ॥ याधेनुःकर्यपस्यासीदत्रेर्वागोतमस्यच ॥ सास्तुकामफलादेवी
 इहलोकैपरत्रच ॥ ३९ ॥ याधेनुर्जमदग्रेश्वसिष्ठस्यचयास्मृता ॥ विश्वामि
 त्रस्ययाधेनुःसाधेनुर्वरदास्तुमे ॥ ४० ॥ शृंगमूलेगवांनित्यं ब्रम्हाविष्णुस
 माश्रितौ ॥ शृंगाग्रसर्वतिथानिस्थावराणिचराणिच ॥ ४१ ॥ शिरोमध्यमेमहा
 देवःसर्वभूतमयस्थितः ॥ ललाटाग्रेस्थितादेवीनासावंशेचषण्मुखः ॥ ४२ ॥
 ॥ कंबलाश्वतरौनार्गौनासावंशेसमास्थितौ ॥ कर्णयोरश्विनौचैवचक्षुषोः
 शशिभास्करौ ॥ ४३ ॥ दंतोशिवायवःसर्वेजिह्वायांवरुणस्थितः ॥ सर
 स्वतीचहुंकारेयमयक्षौचगंडयोः ॥ ४४ ॥ संध्याद्वयंतथोष्ठाभ्यां ग्रीवायामित्र
 संस्थितः ॥ रक्षांसिकुक्षिदेशेतुसाध्याश्चारेसिसंस्थिताः ॥ ४५ ॥
 ॥ चतुष्पात्सकलोधर्मास्वजंघांसुसंस्थितः ॥ खुरमव्येतुगंधर्वाःखुराग्रे
 षुचपर्वताः ॥ ४६ ॥ खुराणांपश्चिमेभागेगणाल्यप्सरसांस्थिताः ॥ रुद्राश्चैकाद
 शपृष्ठेवसवःसर्वसंधिषु ॥ ४७ ॥ श्रोणीतटस्थाःपितरःसोमोलांगूलसंस्थितः ॥

गो. वि.
॥ ६३ ॥

68

दानप्र० यस्यांतिथौ मृगेंद्रेण युक्तां देवगुरुर्भवेत् ॥ तस्यामेव प्रकर्तव्यं घृतकुंभप्रदा-
पनं ॥ १ ॥ घटिकादशमध्ये तु दानं देयं प्रयत्नतः ॥ अर्घ्याद्यैरभिपूज्याथ ब्राह्मणं
वेदवित्तमं ॥ २ ॥ अलंकारैश्च वस्त्राद्यैर्यथाशक्त्या सुपूजयेत् ॥ अनेनैव च मंत्रेण दा-
नमेतत्प्रकीर्तितं ॥ ३ ॥ हिरण्यपुत्तिका युक्तरक्तवस्त्रं सदक्षिणं ॥ गोशत-
स्य प्रतिनिधिं घृतकुंभं ददाम्यहं ॥ ४ ॥ घृतकुंभस्य दानं यो भक्तिश्रद्धासमन्वितः
॥ करोति सिंहगेजीवे समुक्तो नात्र संशयः ॥ ५ ॥ गोदावर्यां पुण्यदायां सिंहस्थे च
बृहस्पतौ ॥ घृतकुंभसमं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ ६ ॥ अथ पुस्तकदानं ॥ स्वर्ण-
सिंहासनस्थं च गोदामाहात्म्यपुस्तकम् ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं विशेषात् सिंहगेगुरौ
॥ १ ॥ तद्दानफलमाहात्म्यं नालं वक्तुं चतुर्मुखः ॥ यं यं कामयते कामतंतं प्राप्नोति
मानवः ॥ २ ॥ इह लोके सुखं तस्य पुत्रपौत्रसमन्वितं ॥ अन्ते वीष्णोश्च सारूप्यं प्रा-
प्नोति च न संशयः ॥ ३ ॥ इति गोदायात्रायां पुस्तकदानं ॥ ४ ॥ ॥ ६५ ॥
॥ श्रीशं वदे ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि एकवर्षीविधानकम् ॥ कुशावर्ते तु यकृत्वा वं

यैश्च मानवैः ॥ लोकाः कामदुघाः प्राप्ता गोदानादनघैश्चिरं ॥ ५८ ॥ इति ते क
 थितं राजन् धेनुदानं प्रयत्नतः ॥ त्र्यम्बकेश प्रीतिकरं किमन्यत् श्रोतुमिच्छसि ॥ ५९ ॥
 इति श्रीगोदा विवेकाऽदर्श गोपूजनप्रकरणम् ॥ श्रीत्र्यम्बकेश्वरार्पणमस्तु ॥ १ ॥
 अथ गोदायात्रायां सोभाग्यप्राप्तिकामवायनदानसंकल्पः ॥ देशकालादिसंक
 ल्प्य ॥ मम सप्तजन्मसौभाग्यप्राप्त्यर्थं श्रीत्र्यम्बकयात्रांगभूतं श्रीगंगागौरीप्रीत
 ये वायनदानानि करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ शूर्पकं वस्त्रपात्रफलतांबूलदक्षिणापूर्व
 कअलंकाराणि धारयित्वा द्रव्यस्थदेवतां पूजयेत् ॥ पश्चात् श्रीगोदावर्या तीर्थं वा
 भूतिं प्रपूज्य ॥ स्वपल्लवैः शूर्पकमाच्छाद्य ॥ तत्र मंत्रः ॥ वायनं प्रतिगृह्णाति वायनं
 वेददाति च ॥ वायनं तारकोभाभ्यां वायनायनमोनमः ॥ इदं सुवासिनीभ्यो वायन
 दानं प्रतिगृह्यतां ॥ प्रतिगृह्णामि ॥ ततः सुवासिन्यै सोभाग्यद्रव्यैः संपूज्य हस्ते
 जलं क्षिपेत् ॥ शक्त्यनुसारेण दानस्थोपरि दक्षिणा देया ॥ सांगता सिद्ध्यर्थं आ
 वाप्य पूजनं च ॥ इति गोदायात्रायां सोभाग्यवायनप्रकरणम् ॥ २ ॥ अथ धृतं

गो. वि.
॥६४॥

69

र्ववेदविदः शांताःसर्वलोकेषुपूजिताः ॥ पावयध्वंसदासर्वमहापातकिनोवयं ॥
१२ ॥ आत्मदेहस्यशुद्ध्यर्थंपुत्रसंतानहेतवे ॥ धारयामोनवंवस्त्रंअनुज्ञांदातुमर्ह
थ ॥१३॥ ततोवस्त्रंनवीनंतुप्रणमोच्चार्यभक्तितः ॥मंत्रराजंमहापुण्यंप्रतिपूज्ययथा
विधि ॥ १४ ॥ सीतवायोः सुसंत्राणंलजायाःरक्षणंपरं ॥ देहालंकरणंवासः
त्वरयाचधृतंतदा ॥ १५ ॥ पत्न्याधार्यंतुपूर्वार्धंउत्तरार्धंवरेणतु ॥ ततोधरांतुसंपूज्य
तस्यांशूर्पविधायच ॥ १६ ॥ संपूज्यगंधपुष्पाद्यैरुपचारैर्यथाक्रमं ॥ वंशोवंशक
रःश्रेष्ठोब्रम्हणानिर्मितः पुरा ॥ १७ ॥ ममवंशस्यविस्तारंकुरुवंशसमुद्भव ॥ इति
मंत्रेणसंप्रार्थ्यगोधूमांश्चविनिक्षिपेत् ॥ १८ ॥ फलानिपंचरत्नानिप्रक्षिपेदौष
धीर्दश ॥ नारिकेरंचजंबीरंकमुकंकदलीफलं ॥ १९ ॥ खर्जूरपंचमुख्यानिदाडिमं
चविशेषतः ॥ अन्यानिचपथालाभंप्रियालद्राक्षजानिच ॥ २० ॥ नागवल्लि
दलान्यैवएलाजातिफलानिच ॥ एतान्निक्षिप्यवैशूर्पेप्रयोगंचततःपठेत् ॥ २१ ॥
॥ ततस्तुप्रार्थयेत्तीर्थवरुणंचजलेश्वरं ॥ प्रत्यगाशापतेराजनूजलानामधि

अ०

॥१२॥

॥६४॥

ध्यादोपात्पमुच्यते ॥ १ ॥ एकवस्त्रीस्नानमिदंकथंकार्यं समासतः ॥ विधानंवद
 मेतातदोपघ्नंतोपदायकं ॥ २ ॥ शिवउवाच ॥ शृणुष्वान्यतमंपुत्रविधानंविधिपूर्वकम्
 ॥ स्त्रीपुंसोरेकवस्त्रेणस्नानदानंसुतप्रदं ॥ ३ ॥ अथदोषानुसमासेनकथयामिशृणु
 प्वतान् ॥ मुकोंधोवधिरस्तब्दः पंगुकुब्जानपुंसकः ॥ ४ ॥ कुष्टीरोगी आपस्मारीदश
 दोषाप्रकीर्तिताः ॥ कृत्वेकवस्त्रविधिनास्नानं पिप्पलसनिधौ ॥ ५ ॥ विमुक्तसर्वपापेभ्यो
 वांछितार्थलभ्यति ॥ तथैववंध्यतांदोषानुमुक्ताः सद्योभवन्ति ॥ ६ ॥ स्कंदउवा
 च ॥ वंध्यास्त्रीकथमाख्यातातत्सर्वविरतरेणमां ॥ वदस्वशंभोलोकानां हितायम
 मरोचते ॥ ७ ॥ चतुर्विधासमाख्यातावंध्यासंताननाशिनी ॥ नाम्नावदंतितां
 जायांवंध्याख्यांपापरूपिणी ॥ ८ ॥ काकवंध्यासमाख्याताद्वितीयास्त्रीप्रसूर्मता
 ॥ मृतापत्न्यातृतीयातुचतुर्थीकेवलामता ॥ ९ ॥ चतुर्दोषापनुत्यर्थंस्नानंकार्यं त
 यासह ॥ कुशावर्तेप्रभातेचभानुवारेचपर्वसु ॥ १० ॥ सभार्यः स्वगुरुनत्वाती
 र्थंकृत्वाप्रदक्षिणं ॥ ततस्तुब्राम्हणान्भक्त्यासंप्रार्थ्यस्तुतिमारभेत् ॥ ११ ॥ स

गो.वि.
॥ ६५ ॥

मासाद्यपदंगच्छतिनिर्मलम् ॥ इतितेकथितंपुत्रकिमन्यत्श्रोतुमिच्छसि ॥ ३४
इतिश्रीगोदायात्राविवकादर्शेएकवस्त्रीविधानप्रकरणं ॥ ॥ छ ॥ छ ॥
अथगोदोप्ततिः ॥ स्कांदेक्षेत्रमाहात्म्ये ॥ कृतेलक्षद्वयातीतेमांधातरिकशमे
ति ॥ कूर्मेचैवावतारेचमिहस्थेचबृहस्पतौ ॥ १ ॥ माघमासेसितेपक्षेदशम्यांइंदु
वासरे ॥ ब्रम्हाद्रेःशिखराद्गोदाप्रादुरासमहासती ॥ २ ॥ कुशावर्तेसमागत्यपूर्व
सागरमाययौ ॥ अतःसर्वेषुकालेषुसिंहस्थोत्रविशिष्यते ॥ ३ ॥ (३६९२९८५)
उत्पत्तिसंख्याप्रमाणं ॥ (शक १८०६ पर्यंतं) ॥ सिंहस्थमहात्म्येगोदोत्पत्तिः ॥
गतेकृतेद्विलक्षेचमांधातरिशकेसति ॥ धातृब्देकौशिकजनेतथासिंहास्थितेगुरौ ॥४
॥ माघशुक्लदशम्यांतुमाध्यान्हेसौम्यवासरे ॥ गंगासमागताभूमौगौतमप्रार्थ
तासति ॥ ५ ॥ तथैवशिवरहस्येचतुर्थांशेअष्टादशाध्यायेश्रीगोदोप्ततिः ॥
तदातत्पार्थनायोगात्स्वजटामूलतोहरः विससर्जतदांगंगागौतमनामनामतः ॥
६॥ सल्लावयंतिदेशाद्यैः संस्तुतानिर्गताततः ॥ गोदावरीवरनदीनंदासतमुखाब्धिगा

अ.
॥ १२ ॥

॥ ६५ ॥

पप्रभो ॥ २२ ॥ अधानलप्रमृष्टांगेगर्भदोहिप्रसीदमे ॥ २३ ॥ यत्कुसंगात्क
 तंपापपूर्वेस्मिंश्चेहजन्मनि ॥ तत्प्रमृज्यजलेनाशुगर्भदोहिप्रसीदमे ॥ २४ ॥ इति
 स्नात्वाफलैःपुष्पैःपत्रैर्धान्यैःस्वशक्तिः ॥ शिरस्तःपृष्ठभागेचत्याज्यानिजल
 सन्निधौ ॥ २५ ॥ शरीरेनौमहादोषायेदोषागर्भमोचकाः ॥ तेसर्वेविलयंयांतुस्ना
 नमात्रेणकर्मणा ॥ २६ ॥ येनौकक्षिगतादोषायेदोषागर्भबीजयोः ॥ एकवस्त्रप
 रिधानस्नानमात्रेणयांतुते ॥ २७ ॥ इतिस्नात्वारविंद्यात्वापूजयेत्पिप्पलंशिवं ॥
 तयोःप्रदक्षणीकृत्यस्तोत्रमेतदुदीरयेत् ॥ २८ ॥ रवेदेवत्रिलोकेशयथाद्यौगर्भिणीत्व
 या ॥ तथामादेवदेवेशसंततिदेहिभास्कर ॥ २९ ॥ लक्ष्मीपतेत्रिलोकेशद्रि मूर्तेत्रिगुणा
 त्मक ॥ गृहणाध्यंमयादत्तंवांछितार्थंप्रयच्छमे ॥ ३० ॥ आचार्यपूजयेत्पश्चात्तद्द्यात्
 वस्त्रादिकंतथा ॥ अन्यानिपरिधानार्थंतिलकादिकमाचरेत् ॥ ३१ ॥ ततश्चस्वगृ
 हंगत्वाब्राह्मणादींश्चभो जयेत् ॥ ३२ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ एवयःकुरुतेमर्त्यःसर्वदो
 षनिवारणम् ॥ एकवस्त्रविधानेनस्नानंसंततिदायकम् ॥ ३३ ॥ वांछितार्थंस

मा. या.
॥ ६६ ॥

स्तावेदेवहि ॥ अतःसर्वेषुकालेषु त्र्यंकोऽत्रविशिष्यते ॥ १६ ॥ इतिगोदायात्रा
विवेकादर्शोसिंहस्थमहिमाविवरणेगोदोमत्तिःद्वादशप्रकरणंसंपूर्णं ॥ १२ ॥ श्रीसां
वसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ॥
श्रीविघ्नविनायकं वंदे ॥ अथदशहराविधिः ॥ तस्यार्थः ॥ दशपापानिहरतीतिद
शहरा ॥ स्कांदेदशपापानि ॥ अदत्तानामुपादानं हिंसाचैवविघ्नानतः ॥ परदारोप
सेवाचकायिकं त्रिविधं स्मृतं ॥ १ ॥ पारूप्यमनृतं चैव पैशून्यं चापि सर्वतः ॥ अ
संबंधमलापश्चवाङ्मयं स्याच्चतुर्विधं ॥ २ ॥ परद्रव्येष्वभिध्यानं मनसानिष्टचित
नं ॥ वितताग्निनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतं ॥ ३ ॥ एतानि दशपापानि हरत्वं मम
गोतमी ॥ दशपापहरायस्मात्तस्माद्दशहरास्मृता ॥ ४ ॥ गद्यं ॥ गोदोत्पत्तिः
माघं शुक्लदशम्यां पूर्वोक्तवचनैः प्रतिपादनात् तस्यां दशहरोत्सवः ॥ तत्तीरवासिनः
सर्वोशेषाः तद्दिनादारभ्य ॥ अद्यावधिपर्यंतं कुर्वन्ति ॥ ज्येष्ठशुक्लदशम्यां भागीरथ्य
वतरणवत् ॥ अतएव ॥ हेमाद्रौ स्कांदे च ॥ माधेमासे सिते पक्षे दशम्यां बुधसंयु

॥ अ.
॥ १२ ॥

॥ ६६ ॥

सिंहसंस्थेसुरगुरौतत्रस्नात्वामहामुनिः॥भार्यापापविनिर्मुक्तःबभूवविजितेन्द्रियः॥
 ७ ॥ देवास्तथान्येमुनयःतत्कालस्नानमास्थिताः ॥ गौदोप्ततिरेवश्रीज्यंबकेश्व
 रस्यस्वैरगतिः ॥ कुशावर्तेस्वारीतिप्रसिद्धा ॥ तस्यप्रमाणंतु ॥ ब्रह्मोत्तरखंडो
 यशिवकवचवचनात् ॥ ज्यंबकःपातुतृतीययामे ॥८॥ अन्यच्च ॥ ऋषय ऊचुः ॥
 गंगाचजलरूपेणकुतोजातावदप्रभो ॥ सुत उवाच ॥ एवंसंप्रार्थितादेवीगौतमेनत
 दास्वयम् ॥ ९ ॥ ब्रह्मणश्चगिरेर्मूर्ध्निअततारसरद्धिरा ॥ गंगाद्वारंचतन्नामप्रसि
 द्धमभवत्तदा ॥ १० ॥ कुशावर्तेतदाचक्रेगंगाद्वारादधोगतः ॥ ततःप्रादुरभूत्तत्र
 तस्यैवप्रीतयेपुनः ॥ ११ ॥ कुशावर्तेहिविरूपातंतीर्थमासीत्तदुत्तमम् ॥
 तत्रस्नातो नरोयस्तुमोक्षायपरिकल्पते ॥ १२ ॥ ज्यंबकं नामविरूपातं
 ज्योतिर्लिङ्गंचसूतमम् ॥ १३ ॥ गौतम्याश्चतटेप्रोक्तंमहापातकनाशनं ॥ स
 र्वेऊचुस्तीर्थदेवाःशंकरंलोकशंकरं ॥१४॥ सिंहराशौयदास्याद्वैगुरुःसर्वसुदृत्तमः
 ॥ तदावयंचसर्वेवंआगमिष्यामित्वांपुनः ॥ १५ ॥ यावत्सिंहेगुह्यश्चैवस्थास्याम

गो. वि.
॥ ६॥

नमनिवाजन्मात्तरसमुपन्न त्रिविधकायिक चतुर्विधवाचिक त्रिविधमानसिकेति
स्कांदोक्तदशविधपातकनिवर्हणपूर्वकत्रयस्त्रिंशत्पिण्डधारशिवलोकावाप्ति प्राप्त्य
यैमाघशुक्लदशमी बुधवार योगपर्वणि अरिम्न गोदाशिवोभयात्मकक्षेत्रे श्रीम
कुशावर्ततिर्थेस्नानं तीर्थपूजनं प्रतिमायाःगंगापूजनं तन्मंत्रजपं तत्कीर्तनश्रव
णं तत्रदीपदानं रात्रौ जागराद्युत्सवादिकंच करिष्ये ॥ ततोदशवारंस्नायाद्यथा
विधि ॥ नित्यविधितर्पणांतं विधायतीर्थपूजयित्वा श्रीगंगामूर्तेःपूजनं ॥ तत्रमं
त्रः ॥ ॐ नमःशिवायै नारायण्यै दशहरायैगंगायैनमःस्वाहा ॥ तत्रध्यानम् ॥
पद्मास्यांपद्मपत्रार्क्षीपद्मगर्भस्वरूपिणी ॥ नमस्त्वांपद्मचरणांपद्मासननिवासि
नी ॥ १ ॥ चतुर्भुजांसुधापूर्णकलशद्वयधारिणी ॥ एवंविधांभगवतींध्यायेन्नाराय
णीसदा ॥ २ ॥ अन्यच्च ॥ आद्यस्वच्छलसद्बुलवसनांपद्मासनस्थायिनीं हस्त
न्यस्तवराऽभयाब्जकलशां राकेंदुकोटिप्रभां ॥ भास्वभद्रपणगंधमालयरुचिरां
चारुप्रसन्नाननां श्रीगंगादिसमस्ततीर्थनिलयां ध्यायामिगोदावरीं ॥ ३ ॥

अ०
॥ १३ ॥

॥ ६॥

ता ॥ हरते दशपापानितस्मादशहरास्मृता ॥ ५ ॥ तत्र ब्रह्मयोगप्रशस्तपरः
 योकांश्चित्सरितं प्राप्य दद्यादध्वं तिलोदकं ॥ मुच्यते दशाभिः पापैः समहापातकोप
 मैः ॥ ६ ॥ तत्रैव एतेनापि दशहरोत्सवविधिः ॥ तस्य शास्त्रार्थः ॥ माघशुक्लप्रतिपदि गंगो
 त्सवप्रारंभः सा प्रतिपदौदकी ग्राह्या न त्वमायुक्तानवरात्रप्रतिपदिव प्रतिमायां देवता
 स्थापनात् ॥ एवमेव धर्माब्धौ उक्तम् ॥ एवं रामनवम्यामपि पंचधा दिनतृतीयभा
 ग एव मध्याह्ने निर्णितः ॥ निर्णयसिंधुधर्माब्धि व्रतराजादिग्रंथेषु ॥ तद्वत् ॥ दश
 मी शास्त्रार्थे पि गोदोप्तत्वावत्र दिनस्य पंचधा विभागेन तृतीयभागरूप मध्याह्न
 भाग एव ग्राह्या श्रीगोदादशहरोत्सवे ॥ एवं च दशहरोत्सवे यस्मिन् दिने संपूण
 मध्याह्न व्यापिनी सैव ग्राह्या ॥ अथाव्यौ प्रयोगः ॥ माघशुक्लदशम्यां गोदाव
 तारः ॥ सा च माघ्याह्न व्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तदव्याप्तौ अधिकयोग
 वती ग्राह्या ॥ अत्र क्षेत्रवासिभिः कुशावर्ततीर्थे स्नानादिनित्यविधिं कृ
 त्वा गोदापूजनं कार्यं ॥ तत्र संक्षिप्तप्रयोगः ॥ देशकालौ संकीर्त्य ॥ मम एतत् ज

गो. वि
॥६८॥

सिनि ॥ ९ ॥ श्रीगोदा० आचमनीयं ॥ अथपंचामृतस्नानं ॥ पंचमृतमयानीतं
पयोदधिघृतमधु ॥ शर्करासहसंयुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां ॥ १० ॥ गोदा० पंचामृ
तस्नानं ॥ शुद्धोदकं ॥ गंडकीयमुनाचैव नर्मदाचसरस्वती ॥ तापी पयोष्णीकावेरीता
भ्यः स्नानार्थमाहृतं ॥ तोयमेतत्सुखस्पर्शस्नानार्थं प्रतिगृह्यतां ॥ ११ ॥ श्रीगो
दावर्ये नमः ॥ शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि ॥ वस्त्रं ॥ सर्वभूषाधिके सौम्ये लोकलज्जा
निवारणे ॥ मयोपपादितेतुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां ॥ १२ ॥ श्रीगोदा० वस्त्रं सम
॥ कंचुकीं ॥ गंगेदेवि नमस्तुभ्यं नारदो मुनि संस्तुते ॥ कंचुकी त्वंगूहाणेत्यं सोऽक्षरीयं
सुरेश्वरो ॥ १३ ॥ श्रीगोदा० कंचुकं ॥ अलंकाराणि ॥ मांगल्यसूत्रसहितां
भूषां स्वर्णादिनिर्मितां ॥ सिंदूरं कज्जलं चैव गूहाणत्वं हरप्रिये ॥ १४ ॥ श्रीगो
दा० अलंकारान् समर्पयामि ॥ अथ चंदनं ॥ करोमि तिलकं मातः भाले स्वर्गतरं
गिणी ॥ कंकुमागरुकस्तूरीचंदनं प्रतिगृह्यतां ॥ १५ ॥ अक्षता ॥ आक्षता च
सुरश्रेष्ठे कंकुमाक्ता सुशोभिता ॥ मयानिवेदिता भक्त्या गूहाण परमेश्वरी ॥ १६ ॥

अ०
॥१३॥

॥६८॥

प्रथांतेतु ॥ सितमकरनिषण्णां शुभ्रवर्णां त्रिनेत्रां करधृतकलशां च त्सोप्तलां भी-
 त्यभीष्टां ॥ विधिहरिहररूपामिन्दुकोटीरजुटां कलितसितदुकूलां जान्हवीतां न-
 मामि ॥ ४ ॥ एवं गंगामावात्य नारायणं रुद्रं ब्रह्माणं सूर्यं गोतमं ब्रह्मगिरिच-
 नाममंत्रेणाऽवाहयेत् ॥ श्रीगंगागोदायै नारायणरुद्रब्रह्मसूर्यगोतमब्रह्मगिरिस-
 हितायै नमः ॥ ध्यने समर्पयामि ॥ आवाहनं ॥ आगच्छागच्छ देवेशि गंगे स्वर्ग-
 तरंगिणि ॥ क्रियमाणां मया पूजां गृहाणाऽद्य विनाशिनी ॥ ५ ॥ श्रीगोदावर्यै-
 आवाहनं ॥ आसनं ॥ नानारत्नसमायुक्तं मुक्ताजालविभूषितं ॥ गृह्यतामास-
 नं भक्त्या गंगे पापविनाशिनी ॥ ६ ॥ गोदा ॥ आसनं समं ॥ पादं ॥ ताप्यादि-
 सर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं ॥ तोयमेतत्सुखस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां ॥ ७ ॥
 श्रीगोदा ॥ पादं समं ॥ अथार्घ्यं ॥ नमस्ते देवदेवेशि नमस्त्रिपथगामिनी ॥ नमस्ते
 जन्हुतनये अर्घ्येनः प्रीयतामिति ॥ ८ ॥ श्रीगोदावर्यै ॥ अर्घ्यं ॥ आचमनीयं ॥
 एलाकं कोलकपूरसुरभिस्वादुशीतलं ॥ आच्यम्यतां जगन्मातः त्र्यम्बकाद्रिविला-

गो.वि.
॥ ६९ ॥

न्मनिजन्मनि ॥ २२ ॥ श्रीगोदा० श्रीफलंसम० ॥ नीराजनं ॥ चंद्रादित्यौ च
धरणीविद्युदग्निस्तथैव च ॥ त्वमेव सर्वज्योतीषे आर्तिर्क्यं प्राते गृह्यताम् ॥ २३ ॥
॥ कर्पूरपूरेण० ॥ १ ॥ आर्तिक्यं ॥ जयजय भगवति गंगे ॥ करुणां धेत रंगे ॥
तव चरणशरणागत ॥ ॥ दुरिताऽमयभंगे ॥ जयजय ॥ ध्र० ॥
त्रैसंध्याक्षेत्री तव संभवसुरसरिते ॥ मज्जनमात्रे पावति ॥ पिशुनहि सुरसरिते ॥
ज्वज्जीवनरतमानिति ॥ अमृतहि सुरसरिते ॥ धन्यह्मणो गौतममुनि ॥ गोवध अ
धहरिते ॥ १ ॥ जयजय ॥ चंचवर्गधीरिखगपति ॥ अहिवर वरउडतां ॥ पावैपत
नतटीतव ॥ अरिमुखिसांपडतां ॥ पवनस्पर्शेतुझियां ॥ पावेतोहरिता ॥ होवु
निचतुर्भुजवैसे ॥ तो अहित्यावरतां ॥ २ ॥ जयजय ॥ न्हातामृगमदलावुनि ॥
मृगकुलउद्धरती ॥ वलयेंकरिवरवसनं ॥ कीटहि गतिवरिती ॥ लाक्षाकृतआभरण
स्नपनैतरुतरती ॥ सन्निधज्यांसिघडेस्थिति ॥ धन्यचि अतितरती ॥ ३ ॥ जयज
य ॥ अत्यद्भुतवमहिमाचूर्णजलैर्भिजवी ॥ वेश्यातां वूलदेता ॥ कामुकजनरिंश्च

अ०
॥ १३ ॥

॥ ६९ ॥

श्रीगोदा० अक्षतान्समर्पयामि ॥ सौभाग्यद्रव्यं ॥ कुंकुमंकामुकंद्रव्यंकामना
 कामसंभवं ॥ कुंकुमेनार्चितादेविमतः शांतिप्रयच्छमे ॥ १७ ॥ अवीरंचगुलालंच
 चुवाचंदनमेवच ॥ अवीरेणार्चितादेविमतः शांतिप्रयच्छमे ॥ १८ ॥ श्रीगोदा०
 सौभाग्यद्रव्याणिसम० ॥ अथपुष्पाणि ॥ मालतीचंपकादीनिविल्वपत्रयुतानि
 च ॥ पुष्पाणितुलशीपत्रंभूपार्यप्रतिगृह्यताम् ॥ १९ ॥ धूपं० ॥ वनस्पति० ॥
 १ ॥ दीपं ॥ आज्यंच० ॥ १ ॥ नैवेद्यं० ॥ अन्नंचतुर्विधंस्वादुरसैःपङ्क्तिःसमन्वितं
 ॥ भक्षभोज्यसमायुक्तंनैवेद्यंप्रतिगृह्यतां ॥ १९ ॥ श्रीगोदा० ॥ नैवेद्यंसमं ॥ म
 ध्येपानीयं ॥ उत्तरापोशानं ॥ करोद्धर्तनं ॥ तांबूलं ॥ पूगीफलंमहद्विव्यंनागवल्ली
 दलैर्युतं ॥ कर्पूरेलासमायुक्तंतांबूलंप्रतिगृह्यताम् ॥ २० ॥ श्रीगंगायै० पूगीफ
 लतांबूलंसम० ॥ दक्षिणा ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थंहेमबीजंविभावसोः ॥ अनंतपु
 ण्यफलदमतःशांतिप्रयच्छमे ॥ २१ ॥ श्रीगंगांसुवर्णपुष्पदक्षिणांसमर्पयामि ॥
 अथफलानि ॥ इदंफलंमयादेविस्थापितंपुरतस्तव ॥ तेनमेसकलावाप्तिर्भवेज्ज

मा.या.

॥ १० ॥

मेभक्तवत्सले ॥ सर्वलोकनुतेदेविदयांकरुशिवप्रिये ॥ २७ ॥ पूजाछिद्रंजपछिद्रं
यच्छिद्रं व्रतकर्मणि ॥ तत्सर्वं त्वत्प्रसादेन संपूर्णं जायतां मम ॥ २८ ॥ पूजिता त्वं य
थाशक्त्यनमस्ते जगदीश्वरी ॥ ऐहिकार्मुष्मिकीं देविकार्यं शिल्पिददस्व मे ॥ २९
॥ मंत्रहीनं ॥ एतानि ॥ श्रीगोदावरीप्रियतां ॥ अत्र पूजायां दशविधपुष्पैः ॥ दशां
गधूपेन ॥ दशविधनैवेद्यैः ॥ दशफलैश्च प्रपूजयेत् ॥ ततो दशगाः दद्यात् ॥ एवं दश
दीपाः प्रवाहयेत् ॥ दशब्राह्मणाः दशसुवाशिनींश्च भोजयेत् ॥ एवं प्रतिपदि
नद्वारभ्य दशम्यंतः स्नानपूजादीपाद्युत्सवः कार्यः ॥ तीरवासिभिः ॥ वाद्यंगो
तंसायं पूजानीराजनपुष्पांजलिस्तोत्रजागरादिपुरःसरं ॥ तत्र गंगास्तोत्रं ॥ मनो
वाक्कायजैर्दोषैर्दृष्टो बहुविधैरपि ॥ वीक्ष्य गंगां भवेत्पूतः पूरुषो नात्र संशयः ॥ १ ॥
कृत्रे सर्वत्र तीर्थानि त्रेतायां पुष्करं परं ॥ द्वापरे तु कुरुक्षेत्रं कलौ गंगैव केवलं ॥ २ ॥ क
लौकलुपचित्तानां परद्रव्यरतात्मनां ॥ विधिहीनक्रियाणां च गतिर्गंगां विना न हि ॥
३ ॥ किमष्टांगेन योगेन किंतपोभिः किमध्वरैः ॥ वास एव हि गंगायां ब्रह्मज्ञानस्य

अ

॥ १३ ॥

॥ ५० ॥

यी ॥ संसर्गेयानि वसे ॥ गिरिपतिसमसजयो ॥ शिवगणशिवपदिनेतो ॥ विबुधग
 णाखिजयो ॥ ४ ॥ जय० ॥ कृष्णकविह्मणे अनुदिनि ॥ पातकिजनसारे ॥ इ
 च्छितिवंदनमज्जन ॥ हेजगदाधारे ॥ उररीकरुनीराजन ॥ गौतमिनिधारि ॥ त्रि
 जगत्पावनिसदये ॥ भक्तसहाकारे ॥ ५ ॥ जयजयभगवतिगंगे ॥ करुणाब्धित
 रंगे ॥ त० शरणागत ॥ दुरितामयभंगे ॥ ध्र० ॥ दुर्गेदुर्घटधारी ॥ १ ॥ श्रीगोदा
 वर्ये नमः ॥ आरात्तिकदीपंसमर्पयामि अथ पुष्पांजलि ॥ नमस्कारः ॥ नमः
 सर्वहितार्थायैजगदाधारमूर्तये ॥ साष्टांगोऽयं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृतः ॥
 ॥ २४ ॥ श्रीगोदा० पुष्पांजलिपूर्वकनमस्कारानुसम० ॥ विशेषार्घ्यं
 ॥ विष्णुपादाब्जसंभूते ॥ गंगात्रिपथगामिनी ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं फल
 पुष्पसमन्वितं ॥ २५ ॥ श्रीगंगायै० विशेषार्घ्यं समर्प० ॥ अथ प्रार्थना ॥
 ॥ ॐ नमो नारायण्यै० गोदावर्ये नमस्वाहा ॥ शरणं वः प्रपन्नास्मोकुरुष्वद्यदयां पु
 नः ॥ प्रसन्ना भवभीतस्य भिन्नचर्यव्रतस्य च ॥ २६ ॥ कुरु प्रसादात्संपूर्णायात्रा

गो वि.
॥ ११ ॥

यात् योजनानां शतैरपि ॥ मुच्यते सर्वपापैर्भ्यां विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ३३ ॥ अ
स्ति विख्यातमतुलं पापाब्धौ तरणं परं ॥ गोदावरीति विख्यातं शंभुना स्वीकृतं पुरा ॥
३४ ॥ ब्रह्मा द्विशिखराज्जातं तीर्थानामुत्तमोत्तमं ॥ शतयोजनविस्तीर्णं पूर्वसागर
गंशुभं ॥ ३५ ॥ स्थले स्थले दशम्यां तु उत्सवोऽप्यधिको मतः ॥ तथापि मूलमध्यां ते ऋ
षिभिः परिगीयते ॥ ३६ ॥ भविष्योत्तरे तु ॥ तटे गोदावरीरम्ये हेम्वारौ प्येणवा त
था ॥ गोदायाः प्रतिमां कृत्वा वक्षमाणस्वरूपां ॥ ३७ ॥ संस्थाप्य पूजयेद्देवीं
तदलाभे मृतापि वा ॥ गंधपुष्पादिभिः सम्यक् यथाशक्तिः प्रपूजयेत् ॥ ३८ ॥ गंगा
यां प्रक्षिपादाज्यदीपांश्चैव प्रवाहयेत् ॥ काशीखंडे मूलमंत्र उक्तः ॥ नमः शिवायै प्रेय
मं नारायण्यै पदंततः ॥ नमो दशहरायै च गोदायै सततं नमः ॥ १ ॥ स्वाहांतं प्रणवा
दिश्च भवेद्विंशक्षरो मनुः ॥ पूजादानं जपो होमस्तेनैव मनुना स्मृतः ॥ २ ॥ इति द
शहराविधिः ॥ तथैव पौर्णिमास्यां वा प्रतिपदि प्रक्षाल्य पूजाविधानं ॥ तत्र संकल्पः
॥ देशकालौ संकीर्त्य ॥ वार्षिक उत्सवांतर्गतस्पर्शास्पर्शदोषनिवर्हणपूर्वकं श्रीगोदा

अ.
॥ १३ ॥

॥ ११ ॥

कारणं ॥ ४ ॥ गच्छन् तिष्ठन् जपन् ध्यायन् भुजन् जागृन् श्वसन् वदन् ॥ य
 त्स्मरेत्सततंगंगांसहिमुच्येतबंधनात् ॥ ५ ॥ गंगास्नानार्थमुद्यत्तामध्यमार्गमृतो
 यदि ॥ गंगास्नानफलं सोऽपि नवाप्नोति न संशयः ॥ ६ ॥ कन्यादानेन यत्पुण्यं
 यत्पुण्यं गोदानतः ॥ तत्पुण्यं स्याच्छतगुणं गंगामं दूषणतः ॥ ७ ॥
 चांद्रायणसहस्रेषु यत्पुण्यं स्याज्जनार्दन ॥ ततोऽधिकफलं गंगामृतपानादवाप्नुयात् ॥
 ८ ॥ इति काशीखंडातर्गतगंगाष्टकम् ॥ अनंतरं श्रीगंगाप्रीतये जपो होमश्च ॥
 ॐ नमः शिवायै गंगायै नारायण्यै दशहरायै नमस्वाहा ॥ पद्यं ॥ त्रयस्त्रिंशच्छतं पू
 र्वा नृपि त्वन्नथ पितामहान् ॥ उद्धरत्येव संसारं तमंत्रेणानेन पजिता ॥ ३० ॥ आ
 दावादिपितामहस्य निगमव्यापारपात्रे जलं पश्चात्पन्नगशायिनो भगवतः पादोदकं
 पावनं ॥ भूयः शंभुजटाविभूषणमणिर्जन्होर्महर्षेरियं कन्याकल्मषनाशिनी भगव
 ती गोदावरी दृश्यते ॥ ३१ ॥ सप्ताहवासाद्यमुनाऽघहं त्रीरे वा सदा तोयदृशां निशासु
 ॥ भागीरथीदर्शनं तस्मै ते यं गोदावरीपापहरं जन्तानां ॥ ३२ ॥ गंगागंगेति यो ब्रू

गो. वि
॥५२॥

मत्स्यं ॥ ६ ॥ यांचंद्रशेखरशिरोधिकृताधिवासान्नह्याद्रिगोपितनूरसिरोधयुक्ता
॥ कोपंत्यजाथविमलान्स्वजलप्रवाहान्मातःप्रकाश्यचलसागरेमवनूनं ॥ ७ ॥
भवांबुधिप्राप्तमहाभथानांभूदेवदंडारककिन्नराणां ॥ गोदावरीदर्शनलालसानांत्व
दर्शनंदेहिनिजंभवानि ॥ ८ ॥ इति श्रीपद्मपुराणांतर्गतगौतमीस्तोत्रं इति स्तोत्रं कृत्वा
तत्रैव भक्तवर्यैः प्रसादं गृहीत्वा शक्त्यनुसारेण ब्राह्मणान् भोजयेत् इति श्रीगोदायात्रा
विवेकादर्शदशहराविधित्रयोदशप्रकरणम् ॥ १३ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥
॥ श्रीशिवंदे ॥ महापूजाप्रकर्तव्याचरमेदिवसेनृप ॥ एकादशार्त्विजः कायतिचरुद्र
विदः स्मृताः ॥ १ ॥ यः सप्तजन्मार्जितपुण्यभाग्भवेत्तस्यैव धीश्र्यंबकपूजनाय ॥
गृण्हाति तस्यैव करस्थपूजां श्रीश्र्यंबकोपि स्वयमेव साक्षात् ॥ २ ॥ तद्दर्शनैचैव फलं
तुराजन्प्रत्यक्षमेतत्कथयामितुभ्यं ॥ अहंपुराजन्मनिर्हिंसकानांकुलोद्भवः पापर
तः सदैव ॥ ३ ॥ यदृच्छया श्र्यंबकराजगेहंगतः कदाचित् स्वकरेण तस्य ॥ पूजां स
मादाय धनाभिलाषी पुनस्तदावाक्षिपदस्य मूर्ध्नि ॥ ४ ॥ निवृत्तसर्वार्थबहिप्राया

अ०
॥१३॥

॥५२॥

प्रीतयेप्रक्षालनपूजनंकरिष्ये ॥ आदौपंचगव्येनस्नापयेत् ॥ अनंतरंदुग्धाग्निमेक
 पूर्वकसर्वोपचारैःसंपूज्य ॥ ततःगोदाप्रार्थनास्तोत्रं ॥ यामुक्तयेमुनिजनाःसततंभजं
 तियापावनायजगतांविहिताविधात्रा ॥ यत्तीरमेवमतिमत्सुखरूपमस्तिसात्वंप्रसी
 दशरणाधिगतायमत्स्यं ॥ १ ॥ यस्याप्रसादमधिगम्यपुराविधात्राविश्वंचकारपद
 नादिविचित्ररूपं ॥ भोस्वर्णदित्रिपथगामिनिदेवपूज्येसात्वंप्रसीदशरणाधिगताय
 मत्स्यं ॥ २ ॥ यस्याश्चरित्रमनिशंप्रवदंतिवेदाःपौराणिकाःप्रतिदिनमुक्तस्तुवं
 ति ॥ गायंतिकिन्नरगणाःसुरांसेदसाध्याःसात्वंप्रसीदशरणाधिगतायमत्स्यं ॥
 ३ ॥ यत्तीरमेत्यकलिकल्मषकारिणोपिदोषंविहायरविमंडलचारुदेहाः ॥ स्वर्गं
 यांतिशशिसुंदरपुष्पकस्थाःसात्वंप्रसीदशरणाधिगतायमत्स्यं ॥ ४ ॥ यत्तीरनीरम
 हिमापिहरेहरस्यज्ञानेविधेरपिकदापिनगोचरस्यात् ॥ गंगेतरंगतरुणार्कनिभाव
 शोभेसात्वंप्रसीद ॥ ५ ॥ यत्तीरनीरनिकरेषुनराःस्वजीवान्मोक्षयंतितेनहिपु
 नर्विचरंतिमुक्ताः ॥ संसारसागरगुहासुनिरंतरास्युःसात्वंप्रसीदशरणाधिगताय

गो. वि.
॥ ७३ ॥

ममहादेवपरास्तर ॥ पाद्यंगृहाणमद्वतंपार्वतीसहितेश्वर ॥ ६ ॥ पाद्यं ॥ त्र्यंबके
शसंदाचारजगदादिविधायक ॥ अर्घ्यंगृहाणदेवेशसांबसर्वार्थदायक ॥ ७ ॥ अ
र्घ्यं ॥ त्रिपुरांतकदीनार्तिनाशश्रीकंठशाश्वत ॥ गृहाणाचमनीयंचपवित्रोदकक
ल्पितं ॥ ८ ॥ आचमनीयं ॥ क्षीरमाज्यदधिमधुशर्कराचामृतपयः ॥ प्रकल्पितं
मयोमेशगृहणेदंजगत्पते ॥ ८ ॥ पंचामृतं ॥ गंगागोदावररीवापयोष्णीयमुनात
था ॥ सरस्वत्यादितीर्थानिस्नानार्थं प्रतिगृह्यतां ॥ ९ ॥ श्रीत्र्यं० ॥ अथरुद्रैका
दशनीप्रकारः ॥ यद्वक्षंषट्शिवाख्यंशशिधरशिरसंपौरुषंचात्रसूक्तंचाब्धिःसद्भिः
चूडाऽप्रतिरथकवचंसप्तदिग्भूतमितंस्यात् ॥ मैत्रंसूक्तंचनेत्रंदशमुनिरधिकंशांभवं
षोडशाख्यंशत्रोर्घातायशस्त्रंमचमकवपुःमंत्ररूपोहिरुद्रः ॥ १ ॥ सांगमाद्यंज
पेद्रुदंकेवलानिनवांतरे ॥ सांगंसर्षिकंचांतेनिरंगमितिकेचन ॥ २ ॥ नमकंचम
कंचैवपुरुषोक्तंतथैवच ॥ नित्यंत्रयंप्रयुंजानोब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ३ ॥ रोगवान्
प्रापवांश्चैवरुद्रंजप्त्वाजितेंद्रियः ॥ रोगात्पापात्प्रमुक्तोसावतुलंसुखमश्नते ॥ ४ ॥

अ०
॥ १४ ॥

॥ ५३ ॥

नरतावत्पुरस्तादभवत्करेणुः ॥ सामद्रलेचाक्षिपदाशुमालामवंतिकाराजपदंमया
प्तं ॥ ५ ॥ संक्षेपभोगांश्चमनेप्सितांश्चविमानमारूढ्यदिवंप्रयातः ॥ धुरिस्थिता
हंकिलकिन्नराणांनंदीतिमेनामशिवश्चकार ॥ ६ ॥ इत्थंशिवार्चामहिमानवक्तुंकः
शक्तिमान्भवेत् ॥ करसंस्थितनिर्माल्यदानान्नीचोपितारितः ॥ ७ ॥ स्कंद उवा
च ॥ शृणुष्वविप्रेन्द्रमहेश्वरस्यपूजाविधानंपरमेवविद्वान् ॥ श्रद्धान्वितःस्मार्तवि
धिविधायस्वसूत्रमार्गेणयथोक्तकाले ॥ १ ॥ ध्यायेन्नित्यमहेशंरजतागिरिनिभं
चारुचंद्रावतंसंरत्नाकल्पोज्ज्वालांगंपरशुमृगवराऽभीतिहस्तंप्रसन्नं ॥ पद्मासीनंसमं
तात्स्तुतममरगणैर्व्याघ्रकृतिवसानंविश्वाद्यंविश्ववद्यंनिखिलभयहरंपंचवत्क्रं
त्रिनेत्रं ॥ २ ॥ इतिध्यानं ॥ आयाहिभगवन्शंभोशर्वत्वंगिरिजापते ॥ प्रसन्नोभव
देवेशनमस्तुभ्यंहिशंकर ॥ ३ ॥ त्रिपुरांतकरंदेवंचंद्रचूडंमहाद्युतिं ॥ नागचर्मप
रीधानंसोममावाहयाम्यहं ॥ ४ ॥ आवाहनं ॥ विश्वेश्वरमहादेवराजराजेश्वरप्रि
य ॥ आसनंदिव्यमीशानदास्येहंतुभ्यमीश्वर ॥ ५ ॥ आसनं ॥ महादेवमहेशा

गो. वि.
॥ ३४ ॥

स्त्राब्दानिसंयमी ॥ गवांकोटिपदानयःकरोतिविधिवदुरो ॥ १५ ॥ नसत्कल
माप्नोतियत्सकृत् रुद्रजापिनः ॥ रुद्रभ्योस्त्वपरंनारितजपोध्यानंहुतंनृत्तः ॥ १६
॥ अनपत्यादिदोषेषुशाकिन्यादिग्रहेषुच ॥ सर्वज्वरविनाशायरुद्रजाप्येनसंशयः
॥ १७ ॥ इतिरुद्रैकादशनीप्रकरणं ॥ श्लो० ॥ पूंसूक्तपंचाक्षररुद्रमंत्रैर्दत्त्वापुनश्चा
चमनंपुरारेः ॥ संस्थाप्यचित्रासनमीश्वरायवस्त्रापवीतेचविभूषणानि ॥ १०
वस्त्राणिपट्टकूलानिविचित्राणिनवानिच ॥ मयानीतानिदेवेशप्रसन्नोभवशुंकर ॥
११ ॥ वस्त्रं ॥ सौवर्णंराजतंताम्रंकार्पासस्यतथेवेच ॥ उपवीतंमयाद्रुतंप्रीत्यर्थंप्र
तिगृह्यतां ॥ १२ ॥ उपवीतं ॥ सर्वेश्वरजगद्द्व्यदिव्यासनसमन्वितं ॥ गंधंगृहाणदेवे
शचंदनंप्रतिगृह्यताम् ॥ १३ ॥ गंधं ॥ गंधोपरिशुद्धाक्षतान् ॥ अक्षताश्चसुर
श्रेष्ठाःशुभ्राधूताश्चनिर्मलाः ॥ मथानिवेदिताभक्त्यागृह्णाणपरमेश्वर ॥ १४ ॥
आक्षतान् ॥ माल्यादीनिसु० पुष्पाणि० ॥ त्रिदलंत्रिगुणाकारंत्रिनेत्रंचत्रियायु
वं ॥ त्रिजन्मपापसंहारंएकविल्वंशिवार्पणं ॥ १५ ॥ विल्वपत्रंसुवर्णेनत्रिशुलः

अ०
॥ १४ ॥

॥ ३४ ॥

॥ यश्चसागरपर्यंतांदद्यात्भूमिसकांचनां ॥ तस्मादप्यधिकंतस्यसकृद्रुद्रजपाद्भवे
 त् ॥ ५ ॥ एकादशानुवाकैश्चवारंवारंपृथक्पृथक् ॥ अन्वहंकुरुतेपूजांसशिवःपर
 मोहिसः ॥ ६ ॥ सर्वेषुग्रहदोषेषुतथादुस्वप्नदर्शने ॥ जपेद्रुद्रानसकृत्विमःसर्वदोषैप्र
 मुच्यते ॥ ७ ॥ रुद्रैकादशनीत्वेपासर्वकामफलप्रदा ॥ सर्वपापक्षयकरीसर्वशांति
 प्रदायिनी ॥ ८ ॥ षडंगेकादशीरुद्रोरुद्रैकादशरुद्रतः ॥ एकादशभिरेताभिर्म
 हारुद्रश्चकथ्यते ॥ ९ ॥ एकादशमहारुद्रैरतिरुद्रइतीरितः ॥ रुद्राभिपेकंकुर्वन्ति
 तेषांपुण्यफलशृणु ॥ १० ॥ भागीरथ्यास्तटेतिष्ठन्द्वादशाब्दव्रतंचरेत् ॥ सय
 त्फलमवामोतितत्पुण्यंतवकीर्तितं ॥ ११ ॥ माघेप्रातर्नरस्नात्वाप्रयागेयत्फलंभवेत्
 ॥ सयत्फलमवामोतितत्पुण्यंतस्यकीर्तितं ॥ १२ ॥ रुद्राणांचयथाजाप्यंसर्वाधौ
 घनिपूदनं ॥ सर्वकामकरोहोमस्तथासर्वत्रशांतिदः ॥ १३ ॥ यश्चत्थयायुतोनि
 त्यंशतरुद्रीयमभ्यसेत् ॥ स्वर्णस्तेयात्सुरापानान्दुष्कृताऽचरणान्तथा ॥ मुच्यते
 ब्रह्महत्यायाइतिकैवल्यशाखिनः ॥ १४ ॥ वायुपुराणे ॥ तपस्तपतियोत्यर्थसह

गो.वि.
॥ ५५ ॥

न) दैत्यविनाशनपुरुषं ॥ हेमाचलधनुषं ॥ निजपदभक्तद्वेषकसमुदायेसरुषं ॥
स्थावरजंगमजनुषं ॥ सकलाऽधप्रमुषं ॥ मणमोवारंवारं ॥ देवंतत्पुरुषं ॥ ३ ॥
ज्योतिर्लिङ्गवरिष्ठं त्र्यम्बकपुरनिष्ठं ॥ द्विमगिरिदुहितुप्रेष्ठं ॥ कुलदेवतमिष्ठं ॥ स्तौ
मित्वामहमीशं ॥ त्र्यम्बकहरनित्यं ॥ पालयसंसारान्मां ॥ विस्मृतसत्कृत्यं ॥ ४ ॥
मायाजालं त्राटय ॥ मोटयजनिमरणे ॥ शोपयद्यजिनां भोधिं ॥ पुरहरमृगपाणे ॥
स्वीकुरुनीराजनमिदमनुकंपासिंधो ॥ नाशयदुखमशेषं ॥ दीनाऽवनबन्धो ॥ ५ ॥
संसारानलतापात्पणितः परितप्तः ॥ पडरिपुवृश्चिकसंकुलशयनांतःसुप्तः ॥ शश्वतगृहसु
तवनिताद्रविणादिषुसक्तं ॥ तारयगंगाधरमां, पत्कजयुगभक्तं ॥ ६ ॥ जयजयत्र्यम्ब
कभगवन्जयगिरिजाजाने ॥ स्तोत्रं कर्तुमहं तेन हि किंचिज्जाने ॥ धु० ॥ श्लो० ॥ कर्पूरपू
रेण ॥ १ ॥ हेतवे जगतामेव संसारार्णवसेतवे ॥ प्रभवे सर्वविद्यानां शंभवे गुरवे नमः ॥
२० ॥ कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेंद्रहारं ॥ सदावसंतं हृदयारविंदे भवं
भवानीसहितं ममानि ॥ २१ ॥ नमस्कारः ॥ हरविष्णोस्त्वस्ति ॥ ५५ ॥

अ
॥ १४ ॥

॥ ५५ ॥

कारमेव च ॥ मयापितं तु तच्छोभो विल्वपत्रं गृहाणमं ॥ १६ ॥ विल्वपत्रं स ॥ वनस्पती
तिष्ठपं ॥ आज्यं चेति दीपं ॥ १७ ॥ अपूपानि च पक्वानि मण्डकाचटकानि च ॥ पायसं सूष
मत्रं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां ॥ १८ ॥ नैवेद्यं ॥ मध्यपानीयं ॥ कशोद्वर्तनं ॥ कूप्मांडं मातु
लिङ्गं च नारीकेरफलानि च ॥ गृहाण पार्वतीकांतव्यंबकं प्रतिगृह्यताम् ॥ १९ ॥ फलं ॥
॥ पूगीफलमिति तांबूलं ॥ हिरण्यगर्भेति दक्षिणां ॥ अग्निर्ज्योतिरविर्ज्योतिर्ज्योतिर्ना
रायणो विभुः ॥ नारायणाय मिदं नैवेद्यं पंचदीपैः सुरेश्वरं ॥ १९ ॥ ॥ आर्तिक्यं ॥ जयजय
व्यंबक भगवन् ॥ जयगिरिजाजानं ॥ (शिव) जयगिरिजाजाने ॥ स्तोत्रं कर्तुम
हंते ॥ नहि किंचिज्जाने ॥ ध्र० ॥ चंद्रालंकृतशिरसं चंद्राऽमलभासं ॥ चंद्राव
द्वललामजहारोज्ज्वलसरसं ॥ वामांकाहितवामाकृतद्वयोल्हासं ॥ वंदेषुपति
मीशं ॥ राजतगिरिवासं ॥ १ ॥ (जयजय) ॥ अजमपि सद्योजातं ॥ मृडमं
डितहस्तं ॥ वामादिमपददेवं ॥ विस्मयकृच्चरितं ॥ रुद्रं भीमघोरं ॥ खलजन
वृत्तनैरं ॥ स्मरहरसीशानाख्यं ॥ नौम्यहमनुवारं ॥ २ ॥ (जयजय व्यंबक भगव

गो.वि.
॥ ७६ ॥

81

नराणांतुलिंगार्चनरतात्मनां ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशाःशिवलोकं व्रजंतिते ॥ ६ ॥
देवत्वंलोकपालत्वंऋषित्वंदानवेशतां ॥ लोकेश्वरत्वमीशत्वंलिंगस्याभ्यर्चनात्
भवेत् ॥ ७ ॥ संसारदुःखकांतोरेनिमग्नश्चमहीतले ॥ चक्रवत्भ्रमतेविप्रलिंगार्च
नवर्जितः ॥ ८ ॥ नपूजयंतियेलिंगमिष्टापूर्तादिमोहिताः ॥ योनिकोटिसहस्रेषु
निर्गच्छन्तिविशंतिते ॥ ९ ॥ स्वर्गेयज्ञफलंभुक्तादानानांचफलंतथा ॥ तेविशंती
हर्गर्भेषुलिंगार्चनविवाजैताः ॥ १० ॥ लिंगार्चनरतानांचगर्भजन्मनविद्यते ॥
गर्भवासभयाद्भीतेलिंगार्चनपरोभवेत् ॥ ११ ॥ गतिर्नजायतेविद्वानूपावल्लिंगं
तुनार्चयेत् ॥ स्नानंजप्यंचसत्यंचनियमाराधनानिच ॥ १२ ॥ शिवलिंगार्च
नस्येहकलान्नाहंतिषोडशीं ॥ धर्म्यमाचरितंयच्चत्रैलोक्येदिविचस्थितम् ॥ शिव
लिंगार्चनस्यैवचाण्वंशंनचपूरयेत् ॥ १३ ॥ ब्रह्माविष्णुमहेश्वरलोकपालाश्चदे
वताः ॥ विद्याधरागुह्यकाश्चगंधर्वाश्चसकिन्नराः ॥ १४ ॥ राक्षसादानवादैत्या
वसिष्ठाद्यामहर्षयः ॥ लिंगार्चनंप्रकुर्वन्तित्रैसंध्याक्षेत्रभूमिषु ॥ १५ ॥ लिंगार्चन

अ०

॥ १० ॥

॥ ७६ ॥

य ॥ पुष्पांजलिगृहाणेदं त्र्यंबकेशनमास्तुते ॥ २२ ॥ यानिकानि चंतिप्रदक्षिणा ॥
 एवंगृहस्थः प्रथमाश्रमी च वनाश्रमी शंकरमादरेण ॥ अभ्यर्चयेदन्वहमविकेशं
 सदायतिस्तु प्रणवननित्यम् ॥ २३ ॥ शिवाभिधानेन नमोत्तमेन स्त्रियश्चतु
 र्था विहितेशपूजा ॥ तेनैवशूद्रस्य तथेतराणां देवालयालोकनवन्दनाभ्यां ॥
 २४ अखिलनिगमसारं लिंगपूजाप्रकारं भवभयपरिहारं प्राणिनां मुक्तिभाजां ॥
 प्रकटितमिह सर्वं लोकरक्षार्थमेतत् चिरसुखकरमीशं पूजयेद्भक्तिपूर्वं ॥ २५ ॥ अय
 श्रीत्र्यंबकेशपूजाफलम् ॥ शृणुविप्रेन्द्रवक्ष्यामि लिंगाराधनतः फलं ॥ अर्चितं भक्ति
 भावेन दद्यान्मोक्षं न संशयः ॥ १ ॥ जन्मकोटिसहस्रं पुंसं चरंतश्च यो निषु ॥ सकृ
 दभ्यर्चिते लिंगे भुक्ता स्युर्धो रवंधनात् ॥ २ ॥ गर्भवासे महदुःखं यस्त्विदं च्छेत्तुमि
 च्छति ॥ सोभ्यर्चयेत्सदालिंगं भक्तिभावेन शंकरं ॥ ३ ॥ वैवस्वतभयं नास्ति त
 थामरणजन्मयोः ॥ यस्तु पूजयते नित्यं लिंगं सुरगणार्चितं ॥ ४ ॥ ते जीवन्ति न रश्त्रे
 ष्टाः ये चालिंगार्चने रताः ॥ नार्चयन्ति च ये लिंगं जीवन्तोऽपि मृताश्च ते ॥ ५ ॥ कुतः पापं

गो. वि
॥७७॥

यंतिये ॥ २६ ॥ रुद्राभिपेकंकूर्वातितेषांपुण्यफलंशृणु ॥ भागीरथ्यास्तटेतिष्ठन्
द्वादशाब्दव्रतंचरेत् ॥ सयत्फलमवाप्नोतितत्पुण्यंतस्यकीर्तितम् ॥ २७ ॥ माघे
प्रातर्नरस्नात्वाप्रयागेयत्फलंभवेत् ॥ सयत्फलमवाप्नोतितत्पुण्यं ॥ २८ ॥ संतिद्वादश
लिंगानि त्र्यंबकादीनिभूतले ॥ तथापे त्र्यंबकस्यार्चामहिमोतो न विद्यते ॥ २९ ॥
योदद्याच्चशिवज्ञानंकुर्याद्वाधर्मदर्शनम् ॥ कृत्स्नावापृथिवीदद्यात्तेन तुल्यं न तत्फल
म् ॥ ३० ॥ इति श्रीगोदायात्राविवेकादर्शेश्रीत्र्यंकेश्वरमहापूजाविवरणंचतुर्दश
प्रकरणं ॥ १४ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ६५ ॥
॥ श्रीशिवंदे ॥ मुनय ऊचुः ॥ स्वामिन्विचित्रमाख्यानं वैभवं मुक्तिदायिनः ॥
त्र्यंबकेशस्य पीयूषादपि स्वादुतरं प्रभो ॥ १ ॥ उमाद्वदय पीयूषपरमा स्वादचंचुर
॥ आनंदाब्धि शिवाऽकारगंगा कल्लोलचालन ॥ २ ॥ श्रुत्वा तेन मनोऽस्माकं सुत
प्तिमधिगच्छति ॥ अथ भूपः समाचक्ष्व त्र्यंबकस्य महोदयम् ॥ ३ ॥ स्कंद उवाच ॥
कदाचित्सुखमासीजं देवदेवं च त्र्यंबकम् ॥ स ननु कुमारं प्रच्छ मुनिनाम प्रतः सुधीः

अ०
॥१३॥

॥७७॥

रतोदेवामनुष्याणांतुकाककथा ॥ लिंगार्चनपरोधर्मोनास्तिनास्तिजगत्रये ॥ १६ ॥
 लिंगार्चनात्परंश्रेष्ठंभूतंनभविष्यति ॥ इत्थंशिवाचमहिमानंवक्तुंशक्तिमान्भ
 वेत् ॥ १७ ॥ सुवर्णदक्षिणादेयात्र्यंबकस्यचक्रात्विजां ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चा
 त्वित्तशाठ्यंनकारयेत् ॥ १८ ॥ लक्षहोमःप्रकर्तव्यःमहारुद्रस्तथैवच ॥ अतिरुद्रः
 प्रकर्तव्यःप्रशस्तेवैभवेसति ॥ १९ ॥ वृषोत्सर्गप्रकर्तव्योदेवद्वारेनराधिप ॥ कुटुं
 बिनेवादातव्यंगोयुग्मंचकलयुगे ॥ २० ॥ गोशतंवासहस्रंवाकर्तव्यमथवायुतं ॥
 लिंगानिस्थापनीयानिजीर्णोत्वारमथापिवा ॥ २१ ॥ दशदानानिदेयानिमहादाना
 निषोडशानित्यंअन्नप्रदानानिदीपदानानिनित्यशः ॥ २२ ॥ यतीनामन्नादानानि
 तथाविद्यार्थिनामपि ॥ अंधानांचैवपंगूनांबधिराणांदरिद्रिणां ॥ २३ ॥ विधवा
 नांचसुवस्त्राणितथैवब्रह्मचारिणां ॥ एवंपूजाविधिकृत्वाततोगच्छेस्वकंपुरं ॥ २४ ॥
 ग्रामेपिभोजयेद्विप्रान्त्र्यंबकप्रीतिहेतवे ॥ ग्रामेशंपूजयित्वातुपुनर्ब्राह्मणभोजनम् ॥
 २५ ॥ श्रावणेसोमवारेचभूतेकृष्णेनिशामुखे ॥ एकादशीसुकृष्णासुत्र्यंबकंपुज

गो. वि.
॥ ७८ ॥

83

ऊचुः ॥ आत्मापूर्णोशेषामन्यवीहैः शुद्धेशुद्धिः पावनायागभाक्तिः ॥ पुण्यं तीर्थं
नापरं त्र्यं केशात् तस्मात् सर्वं त्यागवान् तत्र तिष्ठेत् ॥ १५ ॥ स्तोत्राण्यूचुः ॥
यद्रहस्यं पुराणेषु यद्वेदेषु तपःसु च ॥ तदेव मुक्तये पूसां त्र्यंबकादपरं न हि ॥ १६ ॥
योगा ऊचुः ॥ स सर्वात्मैक्षणो योगो मुक्तियोगो मलात्मनां ॥ चित्तशुद्धिर्महायोगस्त
स त्र्यंबकमुपाश्रयेत् ॥ १७ ॥ यागा ऊचुः ॥ अंगहीनावयंकूटं विघ्नानां बहु तत्त्वतः
॥ त्र्यंबकेवलमस्माकं येन मुक्तिं वृणीमहे ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्वयं भुवत्वेकम
दृष्टमन्यैः गुह्यातिगुह्यं परमं पवित्रम् ॥ शंभोः स्वरूपं चिदनंतशक्तेर्यस्त्रिंबकाख्यं श्रु
तिभिः प्रणीतं ॥ १९ ॥ तदा श्रयात्पावनतां प्रयांति तीर्थान्यनेकानि पुरोहितानि
चराचरं विष्टपमंडलस्थं नित्यं यदीक्षालवमाश्रयेत् ॥ २० ॥ तदेव पुण्यं रुचिरं तदेव भ
वस्य सारं भवपारकारं ॥ मम प्रियं वेदवपुर्ययेदं यत् त्र्यंबकक्षेत्रमतुल्यमिष्टम् ॥ २१ ॥
हरिरुवाच ॥ न योगैर्योगैर्वा न निगमपुराणप्रपठनैस्तपोभिः सन्यासैः जडमतिपुमुक्ति
र्न गदिता ॥ यथात्रैसंधीयेशिवदयितरूपे परतमेतनु त्यागाद्वा सादपि सुचरितानां त

अ०
॥ १५ ॥

॥ १८ ॥

॥ ४ ॥ देवदेवजगन्नाथशंभोवियानिधेगुरो ॥ किंचिद्विज्ञप्तिकामोहंतदाज्ञापयशं
 कर ॥ ५ ॥ वदेत्युक्तः शंकरेण प्रत्युत्तरगतो मुनिः ॥ एकंचित्रं महीपृष्ठं दृश्यते तत्क
 थं वद ॥ ६ ॥ यज्ञान् योगान् तपस्त्यक्त्वा पुरद्वाराणि भूतले ॥ यांति त्र्यंबकशैले द्रं
 र्शनायाभितो जनाः ॥ ७ ॥ महादेवेति रुद्रेति त्र्यंबकेति हरेति च ॥ नामभिः कीत्यं
 त्यो न्ये मुक्ता एव च का सते ॥ ८ ॥ एतत्सांदिग्धमनसारहस्यं नः समीरय ॥ शंभो त्वत्तो
 ऽपरो ज्ञाता को नः संशयभेदुच्छत् ॥ ९ ॥ इति तेषां मुनीशानां अग्रतोभिहितोपणम्
 ॥ शशंसस्मितपूर्वतं बभाषे कृपया विभुः ॥ १० ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ सत्यं मुने
 त्वया प्रोक्तं पुरा तनतपस्विना ॥ रहस्यं मे तवाख्यातं न पृष्ठं केनचित् क्वचित् ॥ ११
 ब्रह्मा विष्णु रंहं वत्स पुरा कैलासशेखरे ॥ लोकानां मुक्तये कीर्तिवर्णयंतः समास्थिताः
 ॥ १२ ॥ पुराणैर्नियमैस्तोत्रैः संयोगैः क्रतुभिर्वरैः गविचार्यसुचिरं सर्वे कृतवन्तो विनिर्ण
 यम् ॥ १३ ॥ पुराणान्यूचुः ॥ ज्ञानां विना नैव मोक्षः कदाचित् चांतःशुत्येतद्भवेत्सा
 पि पुण्यैः ॥ सतीर्थेषु व्यावृत्तेष्वेव सिद्ध्यै तीर्थं तस्मात् त्र्यंबकं वै श्रयेत् ॥ १४ ॥ वेदा

गो.वि.
११९

84

क्षिणंप्रकुरुतेयावज्जीवंयःआत्मवान् ॥ ३१ ॥ सरितांहियथागंगासरसांसाग
रोयथा ॥ देवानांचयथाविष्णुर्यथाहंभगवत्तम ॥ ३२ ॥ आश्रमाणांयथान्यासो
व्रतानामशनच्युतिः ॥ योगानांज्ञानयोगोहिवर्णानांब्राह्मणोयथा ॥ ३३ ॥ योगि
नांत्वंयथासौम्यदेवर्षीणांचनारद ॥ आत्मज्ञानांयथाब्रह्माक्षेत्राणांत्र्यंबकस्तथा
॥ ३४ ॥ नत्र्यंबकाद्रेरपरंसुपीठंनत्र्यंबकाद्रेरपरंसुतीर्थं ॥ नत्र्यंबकेशादप
रंहिलिंगंनत्र्यंबकान्मुक्तिपदंपरंच ॥ ३५ ॥ ध्येयोगेयोदर्शनीयाभिवंद्योमान्यःपू
ज्योधीमताक्षेत्रराजः ॥ धर्मादीनांसारमाप्तुंत्ययत्नात्वांछायस्यस्वात्मलाभेनचा
पि ॥ ३६ ॥ इतित्र्यंबकमाहात्म्यंवर्णितंयोगिनांवर ॥ सर्वंहित्वानिषेवेतमोक्षार्थं
त्र्यंबकोत्तमम् ॥ गोदायात्राविधिःकुत्रकृतःस्यात्पुण्यवर्धनः ॥ इतीच्छतांनृणांभूरि
संदेहद्रुपरश्वधः ॥ ३७ ॥ धारणीत्युपनाम्नायंत्र्यक्षक्षेत्रनिवासिना ॥ शास्त्रनैपु
ण्यवित्तेनबाबदेवारव्यसूरिणा ॥ ३८ ॥ पक्षपातंपरित्यज्यग्रंथानालोढयसर्वशः ॥
गोदायात्राविवेकाद्यपदादौनिर्दिष्टः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीगोदात्रावि

अ०
॥१५॥

॥७९॥

नुभृतां ॥ २२ ॥ शिव उवाच ॥ इदं रहस्यं परमं पवित्रं प्रकाशितं न कचिदेतदित्यं ॥ म
 मस्वरूपं परमार्थरूपं आद्यं स्थिरं वेदमयं दिवैतन् ॥ २३ ॥ अनेकजन्मार्जितसत्तयाभि
 व्रतैस्तथागो गसमाधिदानैः ॥ सक्षीणपापः शिव अच्युतेति रामेति कृष्णेति च वाचि
 नाम ॥ २४ ॥ क्षीणां हसः पुण्यभारैरनेकैर्विमुक्तियोग्या विमलांतराये ॥ तेऽयं बके क्षेत्र
 तिनो भवन्ति तनुस्त्यजास्तत्र न जग्नभाजः ॥ २५ ॥ अतः सर्वपरित्यज्यऽयं बके निवसे
 त्वुध ॥ त्र्यंबकक्षेत्रयात्रादिफलदामोक्षदानृणां ॥ २६ ॥ माघे प्रयागे यमुनां बुलोलगं
 गासुकल्लोलसुधौ तदेहाः ॥ साफल्यमायांतिमतिं च राढ्यां तेऽयं बके शुद्धधियोभि
 यांति ॥ २७ ॥ माघे तथो जै प्रतिवर्षं मत्रव्रतस्थिरामाधवराधयोश्च ॥ प्रातः प्रातः
 स्नानमात्रेषु पुण्ये कौशावर्तेनापुनर्जग्नभाजः ॥ २८ ॥ तन्वन्तरं काशिगतानामुवन्ति पुनस्त
 था ॥ जीवन्मुक्ताश्च विज्ञेया त्र्यंबके येव सन्ति हि ॥ २९ ॥ ये वा मुयात् त्र्यंबकं रा
 जयोगं नित्यं नित्यं सच्चिदानि नो ते भवन्ति ॥ यस्माज्ज्ञानात् निर्विकल्पो विमोक्षस्त
 मात्को वै नाशयेद्भ्रिगजं ॥ ३० ॥ सप्तद्वीपवर्ती पृथ्वीसागरांतां सपर्वतां ॥ प्रद

गो०वि.
॥८०॥

85

अ०
॥१५॥

॥८०॥

वेकादर्शोपंचदशप्रकरणं ॥ १५ ॥ ॥ श्लोक ॥ रसद्युनागभूम्याख्यंशकेतारणव
 त्सरे ॥ भाद्रशुक्लादित्यतिथावंकितोयंशिलाक्षरैः ॥ १ ॥ अस्यांकनप्रयासेनश्री
 मान्हरिहरेश्वरः ॥ प्रीयतांप्राणिनांक्षेममस्तुतस्यप्रसादतः ॥ २ ॥ इदंपुस्तकंत्र्यंब
 कक्षेत्रनिवासिनाधरणेत्युपाभिधाअंबादासात्मजबावाशास्त्रिणामहत्प्रयासेनवि
 निर्मितं॥तत्दीक्षितोपाव्हयत्र्यंबकात्मजनारायणशास्त्रिणः सहाय्येनतानपाठको
 पनाम्वाराघवेणमुद्रितं॥मुंबापुर्ण्याआर्यालंकारमुद्रालये ॥श्रीत्र्यंबकेश्वरप्रीतोभवतु
 हे पुस्तक शके १८०६ चे साली प्रथमच प्रतीची आवृत्ती यास्तव अशुद्ध कितेक
 ठिकाणी राहिलेले आहे ते. बहुतकरूनशुद्धीपत्रांत काढणार तत्रापिसुज्ञवर्यानी
 ।त्यातीलदोषत्यागकरूनगुणग्राहीयानी त्याकर्त्याच्याविद्वत्तेकडेस लक्षदेऊन ए
 केकतरी प्रति संग्रहांतठेविली जावी असी आमची सिफारसआहे ॥ श्रीरस्तु ॥

यात्रिकाणां सर्वेषां विदुषां च विज्ञातिः

अस्मिन् ग्रंथे कियंति प्रकरणान्यवशिष्टानि तान्युत्तरार्धे दर्शयिष्यामः ॥ कालस्य-
अनवकाशत्वात् तथाच श्रीमतां अंकनविषये साध्यकारिणां अनाश्रयत्वाच्च-
अनंकितानि परेच कालांतरेण तान्यपि प्रकरणानि स्पष्टी करिष्यामः

तानि प्रकरणानि अधस्ताद्विबुध्यन्ते-

१ मात्रगया विवरणे-	वीरबाहुचरित्रे अहल्योद्धारश्च-
२ उद्यापनानि	८ चित्त्वमहिमा
३ अनि श्लेषविधिः	९ उमामहेश्वरपूजनं
४ तीर्थाधिवासः	१० पंचवक्त्रपूजाविधिः
५ महापीठचरित्राणि	११ उपदेशदीक्षाविवरणं
६ भस्ममहिमा	१२ षडशरीमहिमा

७ रुद्राक्षमहिमा

१३ मुक्तिप्रकरणानि

१४ जीवन्मुक्तस्य लक्षणानि

इति गोदायात्राविवेकादर्श उत्तरार्धे प्रकरणानि, समाप्तानि,

87

87